

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

16

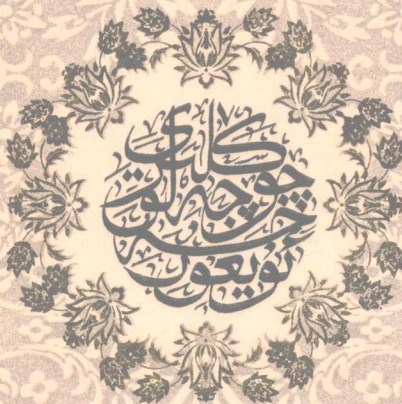
— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

مۇقاۋا رەسمىي سىزغۇچى : مەمەت ئابدۇرېھىم
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : مەمەت نەۋبەت

ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى نەشرىسى
ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى

ISBN 978-7-228-12025-3

9 787228 120253 >

定价: 12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

16

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 16: 维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. — 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2008. 11
(维吾尔民间文学大典)

ISBN 978-7-228-12025-3

I. 维… II. 维… III. 维吾尔族—民间故事—作品集—中国—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 177990 号

31

策 划	阿不都热合曼·艾白, 艾合买提·伊明
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿布勒孜·阿巴斯 等
封面设计	买买提·诺贝提
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	(0991)2827472
邮 编	830001
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	5
版 次	2008 年 11 月第 1 版
印 次	2008 年 11 月第 1 次印刷
印 数	1—5000
定 价	12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى — 16

نەشرگە تەييارلىغۇچى: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون: 0991-2827472

پوچتا نومۇرى: 830001

ساققۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

باسقۇچى: ئۈرۈمچى باجياخۇ رەڭلىك باسما چەكلىك شىركىتى

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 5

نەشرى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 1-5000

كىتاب نومۇرى: ISBN 978-7-228-12025-3

باھاسى: 12.00 يۈەن

مۇھەررىردىن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى باي ۋە گۈزەل بىر خەزىنە. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا، ئۆزىنىڭ مىللىي تىلىنى، ئورپ - ئادىتىنى، مىللىي مەدەنىيىتىنى، جۈملىدىن باي، گۈزەل ۋە پارلاق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۇزۇن تارىخقا، باي، چوڭقۇر مەزمۇنغا، ئۆزىگە خاس مىللىي ئۇسلۇب ۋە مىللىي شەكىلگە ئىگە بولۇپ، كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر رەڭدار گۈلشەن. ئۇ ئۆزىنىڭ مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، بايلىقى ۋە كەڭلىكى بىلەن، شەكىلىنىڭ خىلمۇخىللىقى ۋە گۈزەللىكى، تۈرنىڭ كۆپلۈكى بىلەن كۆزگە ئالاھىدە چېلىقىدۇ.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئومۇملاشقان بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئېغىزدىن ئېغىزغا، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈش جەريانىدا خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن پىششىقلىنىپ، ۋەقەلىكى تاۋلانغان، نەتىجىسى روشەن ھەم ئۈمىدۋار، تىلى تەسىرلىك ۋە گۈزەل بولۇپ يېتىلگەن.

ھەممىمىزگە مەلۇم، چۆچەك پېرسوناژلىرى بولغان، بىر پۈتۈن ۋەقەلىككە ئىگە نەسرېي ئەسەر. ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقانداق بىر تەرىپىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ ئەمگەكچى خەلق مېڭىسىدىكى

ئىنكاسى، ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشىنىڭ، ئىدىيە - ھېسسىياتىنىڭ، غايە ۋە ئارمىنىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسى. چۆچەكلەر ئاساسەن رېئالزىملىق بولىدۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئاكتىپ رومانىزىمنىڭ قويۇق ئىپادىسىمۇ بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىمۇ شۇنداق.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكى، ھەقىقەتپەرۋەرلىكى، ئەمگەكچان روھى، ساغلام ۋە گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتى، ۋەتەنپەرۋەرلىكى، قەيسەرەنە كۈرەش قىلىش ئىرادىسى، شۇنداقلا ئېسىل ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئوبراز ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، كىشىلەرگە ياخشى بىلەن ياماننى، ھەق بىلەن ناھەقنى، ئۆز بىلەن دۈشمەننى، خۇنكۈلك بىلەن گۈزەللىكنى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. بىز بۇنىڭدىن خەلق چۆچەكلىرىنىڭ مۇئەييەن تەربىيۋى رولىنى بايقىۋالالايمىز. شۇنى قەيىت قىلىشقا بولىدۇكى، خەلق چۆچەكلىرىنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيۋى رولى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن چۆچەكلەرنى ئاڭلىسا، ئۇلارنىڭ يۇمران قەلبىدە ياخشىلىق، ھەققانىيلىق، گۈزەللىك، ھاياتنى ۋە تەبىئەتنى سۆيۈش ئىستىكى ئويغىنىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى، تارىخىنى بىلىش ۋە چۈشىنىشتىكى رولى، خەلق تىلىنى ئۆگىنىشتىكى رولى، گۈزەللىك قارىشىنى يېتىلدۈرۈشتىكى ئېستېتىكىلىق رولى، كۆڭۈل ئېچىش رولىنىمۇ ئۇنىڭ تەربىيۋى رولىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆز ئارا باغلانغان، ئۆز ئارا گىرەلەشكەن، سىڭىشىپ كەتكەن، بىر - بىرىنى تولۇقلىغان ۋە ئۆز ئارا ماسلاشقان. بۇ خەلق چۆچەكلىرىنىڭ خەلق

تۇرمۇشى بىلەن قان - گۆشتەك زىچ مۇناسىۋىتى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئۇيغۇر ئەدەبىياتى يېزىق شەكىللىنىشتىن بۇرۇنلا ۋۇجۇدقا كېلىپ نۇرغۇن ئەسىرلەر مابەينىدە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈردى. يېزىق شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تەرەققىياتى يەنىلا توختاپ قالغىنى يوق. كېيىنكى مەزگىللەردە نۇرغۇن ئەللەردە خەلق چۆچەكلىرى يىغىپ خاتىرىلىنىپ، ئۇنىڭ يوقىلىپ كەتمەي داۋاملىق مۇكەممەللىشىشىگە كاپالەتلىك قىلىندى. بۇ ئىش بىزدە بۇرۇن ئانچە - مۇنچە ئىشلەنگەن بولسىمۇ، رەسمىي ئىشلەش ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا باشلاندى دېيىشكە بولىدۇ. ئازادلىقتىن كېيىن ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىرقانچە توپلام قىلىپ ئىشلەنگەنىدى. 80 - ، 90 - يىللارغا كەلگەندە ئېلىمىز بويىچە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش، نەشر قىلىش دولقۇنىنىڭ تۈرتكىسىدە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى ناھىيىلىرىگىچە خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كەڭ كۆلەمدە يىغىلدى، رەتلەندى ۋە مەخسۇس توپلاملار نەشر قىلىندى. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇ ئەسەرلەر قايتا - قايتا سېلىشتۇرۇش، رەتلەش، تاللاش ئارقىلىق سىستېمىلاشتۇرۇلۇپ زور ھەجىملىك «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» ۋۇجۇدقا كەلدى. قولىڭىزدىكى 23 قىسىملىق «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دەل مۇشۇ ئىلمىي ئەمگەكنىڭ مېۋىسى.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابقا سېھرىي چۆچەكلەر، تۇرمۇش چۆچەكلىرى، چېچەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر، ھەجۋىي چۆچەكلەر، تېپىشماقلىق چۆچەكلەر، ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 300 دىن ئارتۇق چۆچەك

كىرگۈزۈلگەن ۋە مۇناسىپ قىزىقارلىق قىستۇرما رەسىملەر سەپلەنگەن.

ئىشىنىمىزكى، بۇ بىر يۈرۈش كىتاب خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ بېيىتىدۇ ۋە رەڭدار قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىنىمۇ مول ۋە رەڭدار ماتېرىيال مەنبەسى بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇلار بۇ كىتابلىرىمىزدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، تارىخىي، ئەخلاقىي، دىنىي ۋە ئېستېتىكىلىق قاراشلىرىنى، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تۇرمۇشىنى، ئۆرپ - ئادەت ئالاھىدىلىكلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۈچى ۋە ئىلھامغا ئېرىشەلەيدۇ. بىزنىڭ بۇ كىتابلارنى نەشرگە تەييارلاشتىكى ئاساسىي مۇددىئايىمىزمۇ دەل مۇشۇ.

مۇندەججە

- 1..... ئۈچ دوست
- 4..... ئەقىللىق كەنجى قىز
- 9..... ۋاپادار ئەر - خوتۇن
- 27..... شەيتاننىڭ تىجارىتى
- 30..... پادىشاھنىڭ سالىمى
- 32..... ئىشچان قىز
- 42..... ئېرىڭ بولغان پىرىڭ بولۇر
- 49..... ئالىپشىل تۇخۇم
- 57..... پادىشاھنىڭ ئەندىشىسى
- 59..... يامان ئوغرى
- 71..... يېرىم پۇرچاق
- 76..... خاسىيەتلىك دورا
- 102..... نەيرەڭگۈز
- 122..... تەۋەككۈل ئوغرى بىلەن شاھزادە
- 136..... نىيىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك
- 140..... ھورۇننىڭ بايلىققا ئېرىشىشى
- 145..... بەخت قۇشى
- 148..... تۆت ساندۇق

ئۈچ دوست

بۇرۇنقى زاماندا ئۇزۇن قول، يوغان باش ۋە ئۆتكۈر كۆز، دەپ ئاتىلىدىغان ئۈچ كىشى ئۆتكەنكەن. بۇلار دوست بوپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆتكۈر كۆز بىر تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىپ قارىسا، يىراق بىر يەردە بىر توپ يىلقا ئولاۋاتقۇدەك. بۇلارنى كۆرۈپ ئۇنىڭ كۆزى قىزىپتۇ - دە، شۇئان:

— ۋاي - ۋوي، نېمىدېگەن كۆپ يىلقا بۇ! دوستلىرىم، چاققان مەيەرگە كېلىڭلار! — دەپ ۋارقىراپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ يوغان باش بىلەن ئۇزۇن قول يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ:

— ئامال قىلىپ ئاشۇ يىلقىلارنى ئەكېلەيلى، — دەپ مەسلىھەت ساپتۇ. ئۇلار ئىشقا كىرىشىپتۇ. ئۆتكۈر كۆز «ئۇ - ياققا، بۇياققا» دەپ ئىشارەت قىپتۇ. ئۇزۇن قول قولىنى بىر سوزۇپلا ئىككى كۈنلۈك يىراقلىقتىكى يىلقىلارنىڭ بىرىنىمۇ قويماي تۇتۇپ كەپتۇ. بۇ يىلقىلارنىڭ ھەممىسى ياش ئارغىد - ماقىلار ئىكەن. ئۇنى كۆرۈپ ئۈچ دوستنىڭ كۆزلىرى قىزدى - رىپتۇ - دە: «ئەمگەكنى مەن قىلدىم، ئۇلارنى مەن تۇتتۇم» دەپ، ئۆزئارا تالىشىپ قاپتۇ. مۇشۇنداق جېدەللىشىۋاتقاندا، يىراقتىن چاڭ كۆتۈرۈلۈپ بىر توپ ئاتلىق لەشكەرلەر كېلىپ قاپتۇ. بۇ ئۈچ دوست ئۇلارنى كۆرۈپ ساراسمىگە چۈشۈپتۇ، يىلقا تۈگۈل جانلىرىنى ساقلاپ قېلىشمۇ تەس بوپتۇ. بۇ

چاغدا ئەقىللىق يوغان باش بېشىدىكى تومۇش بىلەن نەھچە
يۈز يىلقىنى باسۇرۇپ، يوشۇرۇپ قويۇپتۇ. يېشى كەڭەيگەن
لەشكەرلەر قىلچىلىرىنى يالغۇچلاپ ھەيۋە قىلىپ: —
پادىشاھنىڭ يىلقىلىرىنى قاراقچىلار بۇلاپ كېتىپتۇ.

سىلەر ئۇلارنى كۆردۈڭلارمۇ؟ دەل مۇشۇ تەرەپكە قېچىپتۇ
كەن! — دەپ ۋارقىراپتۇ. ئۈچ دوست ئۇلارغا تەزىم قىلىپ:
— جانابىلار، ئۇ قاراقچىلار تېخى ھېلىلا مۇشۇ تاغنىڭ
كەينىگە ئۆتۈپ كەتتى! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

لەشكەرلەر ئالدىراپ - سالدراپ ھېلىقى تۇماقنىڭ
ئەتراپىنى ئۈچ قېتىم ئايلىنىپتۇ، ئەمما ھېچ نەرسىنى تاپال-
ماي قايتىپ كېتىپتۇ. شۇ ھامانلا ئۇزۇن قول بىلەن ئۆتكۈر
كۆز تۇماقنىڭ ئاستىدىكى يىلقىلارنى تاللىشىشقا باشلاپتۇ،
تاللىشىپتۇ. ئاخىر ئۇزۇن قول ئۆتكۈر كۆزنى ئېيىق تاپىند-
دەك ئالىقانلىرى بىلەن راسا كىچىك باشلاپتۇ. ئۆتكۈر كۆز
ئۇزۇن قولغا تەڭ كېلەلمەي قېچىپتۇ. ئۇزۇن قول قوغلاپتۇ.
ئۆتكۈر كۆز قېچىپ كېتىۋاتسا، ئالدىغا چوڭ بۇرۇن ئۇچراپ
قايتۇ. بۇنى كۆرۈپ ئۆتكۈر كۆزنىڭ يۈرىكى بىر ئاز جايىغا
چۈشۈپتۇ. ئۇ يوغان بۇرۇنغا يېلىنىپ - يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ:
— دوستۇم يوغان بۇرۇن، مېنى قۇتقۇزۇۋالغىن! كەي-

نىمىدىن ئۇزۇن قول قوغلاپ كېلىۋاتىدۇ...

ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ، رەھىمى كەلگەن يوغان بۇرۇن:

— ماقۇل، ئۇنداقتا مەيەرگە كىرىۋال، — دەپ، ئۇنى
بۇرۇننىڭ بىر تۆشۈكىگە كىرگۈزۈۋېتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا
بىر يوغان قارىغايىنى كۆتۈرگەن ئۇزۇن قولمۇ ھاسىراپ -
ھۆمۈدەپ يېتىپ كەپتۇ - دە:

— قېنى ھېلىقى ئۆتكۈر كۆز؟ ئۇنى نەگە يوشۇرۇپ قويدۇڭ؟
— دەپ يوغان بۇرۇنغا ۋارقىراپتۇ. قورقۇپ كەتكەن

يوغان بۇرۇن:

— ۋاي تەقسىر، ئۇ بۇ غارغا كىرىپ كەتكەنىدى، — دەپ، ئالدىراشچىلىقتا بۇرۇننىڭ يەنە بىر تۆشۈكىنى كۆرسىدى. يوغان بۇرۇننىڭ ئىككى تۆشۈكىدىن كىرىپ، قاڭشاردا ئۇچرىشىپ قالغان ئۆتكۈر كۆز بىلەن ئۇزۇن قول دەھشەتلىك ئۇرۇشۇشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ تەسىرىدىن بۇرۇن ئاغرىپ، قىچىشىپ كەتكەن يوغان بۇرۇن بىر چۈشكۈرگەنكەن، ھېلىقى مۇشتلىشىۋاتقان ئىككىسى يەرگە «پوككىدە» چۈشۈپتۇ — دە، يوغان بىر تاشقا تېگىپ ئۆلۈپ قاپتۇ. ھەممە يىلقلار يوغان باشقىلا قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە خۇشال-خۇرام، بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

ئەقىللىق كەنجى قىز

بۇرۇنقى زاماندا، غەرب تاماندا بىر باي ئۆتكەنكەن، ئۇنىڭ بەش قىزى بار ئىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايىلار ئۆتۈپتۇ، يىللار ئۆتۈپتۇ، بۇ قىزلارمۇ چىرايلىق ئۆسۈپ بويىغا يېتىپتۇ. شۇ يۇرتنىڭ خىلۋەت بىر يېزىسىدا ھەمرا ئىسىملىك بىر يىگىت بولۇپ، قىزلارغا ئۇنىڭ كۆزى چۈشۈپتۇ، ئۇلار ئىچىدىن بىر ئەقىللىق قىزنى تاللاپ، ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. ئۇ قايسى قىزنىڭ ئەقىللىق ئىكەنلىكىنى سىناپ بېقىش ھەققىدە كۆپ باش قاتۇرۇپتۇ ۋە ئاخىر چارە تېپىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر ئالتۇن ئۈزۈك ئاپتۇ ۋە ئالتۇن ئۈزۈكنى كۆل بېشىدىكى سۆگەت شېخىغا شولسى سۇغا چۈشۈپ تۇرىدىغان قىلىپ ئېلىپ قويۇپتۇ.

بىر كۈنى قىزلارنىڭ چوڭى كۆل بويىغا سۇغا چىقىپتۇ، ئۇ سۇ ئالاي دەپ كۆلگە شۇنداق قارىغانكەن، بىر ئالتۇن ئۈزۈك ئۇنىڭ كۆزىگە چېلىقىپتۇ. ئۇ قىز خۇشال بولۇپ، ئۈزۈكنى سۈزۈۋالاي دەپ، قولىنى سۇغا سالغانكەن، سۇ بىر داۋالغۇپلا ئالتۇن ئۈزۈك كۆزدىن غايىب بوپتۇ. سۇ جىم بولدى. خاندان كېيىن قارىسا، ئالتۇن ئۈزۈك يەنە كۆلدە پەيدا بوپتۇ. ئۇ يەنە قولىنى سۇغا ساپتۇ، لېكىن ئالتۇن ئۈزۈك يەنە كۆزدىن غايىب بوپتۇ. بۇ قىز شۇنچە ھەپلىشىپمۇ ئۈزۈكنى

ئاللاماي، سۈيىنى ئېلىپ ھەسرەت بىلەن ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئەتىسى ئىككىنچى قىز سۇغا چىقىپتۇ. ئۇمۇ كۆل بويىدا غا كېلىپ شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، كۆلدە بىر ئالتۇن ئۈزۈك تۇرغۇدەك، ئۇمۇ قولىنى سالغانىكەن، سۇ بىر داۋالغۇپلا ئالتۇن ئۈزۈك كۆزدىن غايىب بوپتۇ. سۇ جىم بولغاندا قارىدى. سا، ئۈزۈك يەنە سۇدا پەيدا بوپتۇ. ئۇ يەنە بىرھازاغىچە ئاۋارە بوپتۇ، لېكىن ئۈزۈكنى تاپالماپتۇ.

يەنە بىر كۈن ئۆتۈپتۇ، سۇغا چىقىش ئوۋىتى ئۈچىنچى قىزغا كەپتۇ. ئۇمۇ كۆل بويىغا كېلىپ شۇنداق قارىسا، كۆلدا بىر ئالتۇن ئۈزۈك تۇرۇپتۇ. ئۇمۇ ئاچىلىرىدەك سۇغا قول سېلىپ، ئۈزۈكنى سۈزۈۋالماقچى بوپتۇ، لېكىن ئۇمۇ ئۈزۈككە ئېرىشەلمەي سۈيىنى ئېلىپ قايتىپتۇ.

تۆتىنچى قىزىمۇ ئۈزۈكنى ئالالماپتۇ. ئەمدى سۇغا چىقىش ئوۋىتى كەنجى قىزىغا كەپتۇ. ئۇ كۆل بويىغا كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، كۆلدە بىر ئالتۇن ئۈزۈك كۆزىگە چېلىقىپتۇ. ئۇمۇ ئالتۇن ئۈزۈكنى ئېلىش ئۈچۈن قولىنى سۇغا سالغاندىكىن، ئالتۇن ئۈزۈك يوق بولۇپ كېتىپتۇ. كەنجى قىز ئويلىدى. نىپتۇ، سىنچىلاپ سۇغا قاراپ، ئۈزۈكنىڭ سۇدا ئەمەسلىكىگە كۆزى يېتىپ، سۆگەتكە شۇنداق قارىغانىكەن، سۆگەت شېخىدىكى ئالتۇن ئۈزۈك ئۇنىڭ كۆزىگە چېلىقىپتۇ. كەنجى قىز ئالتۇن ئۈزۈكنى ئايتۇ - دە، خۇشال بولۇپ، قىز - قىزىغا پاتماي سۈيىنى ئېلىپ ئۆيىگە راۋان بوپتۇ.

قىزنىڭ ئالتۇن ئۈزۈكنى ئەكەلگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەر چوڭ ئاچىسىنىڭ قولىغا يېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاچىلىرى ئالتۇن ئۈزۈكنى سىڭلىسىدىن تارتىۋېلىشنى ئويلىشىپتۇ، لېكىن ئۇلار ئۈزۈكنى تارتىۋالالمىغاندىن كېيىن تولىمۇ ھەسەتخورلۇق قىلىشىپ، ئاتا - ئانىسىغا: «كەنجى

سۆڭلۈمىز يامان يولغا مېڭىپ قاپتۇ، بىر ئادەم بىلەن توي قىلماقچى بوپتۇ ۋە ئۇنىڭ بىر تال ئالتۇن ئۈزۈكى بىلەن توي دەپ، چىقىپتۇ. قىزنىڭ ئاتا - ئانىسى بۇ گەپلەرگە ئىشىنىپ، قىزغا ئاھانەت قىلىپ:

— ھەي يۈزى قېلىن، نېمىشقا بىر يالاڭ تۆش بىلەن توي قىلماقچى بولدۇڭ؟ باي باينىڭ قاياشى، كەمبەغەل كەمبەغەلنىڭ قاياشى. سەن بىزنىڭ يۈزۈمىزنى چۈشۈرۈپسەن، يو-قال كۆزۈمىزدىن! سەندەك قىزىمىز يوق، ماڭ، شۇ گاداى بىلەن نەگە بارساڭ بار! — دەپتۇ. كەنجى قىز ئازابلىنىپ:

— ھۆرمەتلىك دادا، ئانا، ماڭا ئىشىنىڭلار، مەن باش-قىلاردىن ئۈزۈك ئالمىدىم، بۇ ئۈزۈكنى كۆل بويدىكى سۆگەتتىن ئالدىم، — دەپتۇ.

بىراق، قىزنىڭ ئاتا - ئانىسى بۇ گەپلەرگە ئىشەنمەي، ئۇنى ئۆيىدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

بۇ بىچارە قىز ھەيدەپ چىقىرىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بارىدىغان يېرى يوق كۆز يېشى قىلغان پېتى بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ كۆل بويناغا كەپتۇ. كۆل بويدا ئاپئاق ساقال-لىق بىر بوۋاي ئولتۇرغانىكەن. بۇ قىزنىڭ يىغلاپ تولىمۇ ھەسرەتلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بوۋاي مۇلايىملىق بىلەن:

— نېمانچە قايغۇرىسىز، قىزچاق؟ — دەپ سوراپتۇ. قىز بوۋايغا كۆل بويدىن ئالتۇن ئۈزۈك تېپىۋالغانلىقىنى، كېيىن ئاچىلىرىنىڭ قىلغان يامانلىقىنى، نەتىجىدە ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆيىدىن ھەيدەپ چىقارغانلىقىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. بوۋاي بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلىپ:

— قايغۇرماڭ، قىزچاق، يۈرۈڭ، مەن بىلەن مېڭىڭ، ماڭا يېتىشەلسىڭىز، بىللە مېڭىڭ، يېتىشەلمىسىڭىز، ھاسام -

نىڭ ئىزىغا قاراپ ماڭسىڭىز بولىدۇ، — دەپتۇ ۋە ھاسىغا تايانغىنىچە مېڭىپتۇ، قىز بوۋاينىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ مېڭىپتۇ، لېكىن بىردەمدىن كېيىن بوۋايغا يېتىشمەي يىراقتا قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىز ھاسىنىڭ ئىزىغا قاراپ مېڭىپتۇ. چۆلدە يالغۇز قالغانلىقىدىن قورقۇپ يىغلاپتۇ. ئۇ يىغلىغان يېتى ھاسىنىڭ ئىزىنى بېسىپ ئالدىغا قاراپ مېڭىۋېرىپتۇ. بىرھازا ماڭغاندىن كېيىن بىر مەھەللىگە كېلىپ قاپتۇ. بۇ مەھەللىدە چىرايلىق بىر ئۆي بولۇپ، ئىشىك ئالدىدا بىر كىشى تۇرغانىكەن. قىز ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ: — ھاسىغا تايىنىپ ئۆتكەن بوۋاينى كۆردىڭىزمۇ؟ — دەپ سورايتۇ. قىزنىڭ سۆزى تۈگە — تۈگىمەيلا ئۆيدىن چىرايلىق بىر يىگىت چىقىپتۇ. قىز سىنچىلاپ قارىسا، بۇ يىگىت ھېلىقى ھاسىغا تايانغان بوۋايغا بەكمۇ ئوخشاپ كېتىپتۇ. يىگىت

تولمۇ قىزغىنلىق بىلەن:

— قىزچاق، كېلىڭ، ئۆيگە كىرىڭ! —

قىز بۇ يىگىتنىڭ تولمۇ قىزغىن، سىلىق تۈپسىزلىكىنى كۆرۈپ، ئۆيگە كىرىپتۇ. يىگىت قىزغا:

— قايغۇرماڭ، مانا بۇ ھەم سىزنىڭ ئۆيىڭىز، ھەم مېنىڭ نىڭ ئۆيۈم بولىدۇ، — دەپتۇ. قىز بۇ گەپنى ئاڭلاپ تولمۇ ھەيران بولۇپ:

— قانداقسىگە مېنىڭ ھەم سىزنىڭ ئۆيىڭىز بولىدۇ؟ — دەپتۇ. يىگىت قىزنىڭ دەرگۇماندا بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئۆتكەن ئىشلارنى بىرقۇر سۆزلەپ بېرىپتۇ:

— ئىسىمىم ھەمرا. سىلەرنىڭ بەش ئاچا - سىڭىلىنىڭ ئىچىدىن ئەقىللىق بىر قىزنى ئۆزۈمگە لايىق تاللىماقچىدىم. قايسىڭلارنىڭ ئەڭ ئەقىللىق ئىكەنلىكىڭلارنى سىناش ئۈچۈن ئالتۇن ئۈزۈكنى كۆل بويىدىكى سۆگەت شېخىغا ئېلىپ قولىپ، بىر دالدىدا مۆكۈپ تۇرغانىدىم. ئالتۇن ئۈزۈكنى ئاخىر سىز ئالغاندىن كېيىن، بوۋايدەك ياسىنىپ، كۆل بويىدا يۈز كۆرۈشۈش ئۈچۈن سىزنى كۈتۈپ ئولتۇرغانىدىم. سىز ئۆيدىن ھەيدەپ چىقىرىلغاندىن كېيىن، مەن سىزنى ئۆز ئۆيۈمگە باشلاپ كەلدىم. قىزچاق، مەن ئويلاپ يۈرگەن چىرايلىق، ئەقىللىق قىز سىز بولىسىز.

قىز ھەمرا نىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، ھەم خۇشال بوپتۇ، ھەم ئىزا تارتىپ يەرگە قارايتۇ. كەنجى قىز يىگىتنىڭ تولمۇ سەمىمىي - سادىق ئىكەنلىكىگە كۆزى يېتىپ، ھەمرا بىلەن توي قىلىشقا ماقۇل بوپتۇ. ئۇلار خۇشال - خۇرام توي قىلىپ، بىر - بىرىگە سادىق بولۇپ بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

ۋاپادارمە-خوتۇن

ئۆتكەن زاماندا ھوشۇر باي دېگەن قاسساپنىڭ بارات ئا-
خۇن دېگەن بىر خىزمەتچىسى بار ئىكەن. بارات ئاخۇننىڭ
يېشى ئون بەشتىن ئاشقان توختىخان دېگەن چىرايلىققىنا
بىر قىزى بار ئىكەن. بۇ قىز راۋابقا ئۇستا، ئەقىللىق، چې-
چەن ھەم گەپچى ئىكەن. شۇ كۈنلەردە ھوشۇر باي قوي سوي-
غاندا پوكانچىلىق قىلىدىغان، قولى بوشىغاندا كوچىدا كاۋاپ-
چىلىق قىلىدىغان توختى دېگەن ياشقىنا بىر يىگىت ئۇلارغا
قوشنا بولۇپ كۆچۈپ كەپتۇ.

توختىخان ھەر كۈنى ئىشنى تۈگىتىپ بولغاندىن كېيىن
راۋاب چالىدىكەن. توختى كۈنلەر ئۆتۈپ قىزغا ئاشىق بولۇپ
قاپتۇ. يىگىت ناخشىنى ياخشى ئېيتىدىغان، رەڭگىروپى، بوي -
تۇرقى كېلىشكەن بولغاچقا، قىز مۇ يىگىتنى پات - پات كۆر-
مىسە ئىچى پۇشىدىغان بولۇپ قايتۇ. توختى قىزنىڭ ئۆيدە
بولمىغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ راۋاب چېلىشنى ئۆگىنىپتۇ.
خېلى ۋاقتلاردىن كېيىن يىگىتمۇ راۋاب چېلىشنى خېلى
ئوبدانلا ئۆگىنىپ قايتۇ. بىر كۈنى توختى راۋاب چېلىپ
ئولتۇرۇپ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. بۇ چاغدا قىز راۋابنى
تىڭشاپ تۇرغانىكەن، راۋابنىڭ ئاۋازى پەسلەپ توختىغاندىن
كېيىن قىز ئاستا ئۆيگە كىرىپ قارىسا، توختى راۋابنى قۇ-

چاقلاپ ياتقان. قىز تۇيدۇرماي يىگىتنىڭ قولىدىن راۋابنى
ئېلىپ، ئۆزىنىڭ ياخشى كۆرىدىغان پەدىسىگە باسقۇچ ئېلىپ
ئويغىنىپ قارىسا قولىدا راۋاب يوق، قىز راۋاب چېلىپ تۇرغان
تۇرغان. راۋابنىڭ ئۈنلۈك، مۇشۇلۇق ساداسىغا ئەگىشىپ
گىت بۇ قوشاقنى ناخشا قىلىپ ئېيتىپتۇ:

مەن كەمبەغەل ئۆيۈمدە،
دەرد - ئەلەملىك كۈنۈمدە،
سېنى خۇش قىلاي دېسەم،
ھېچ نەرسە يوق قولۇمدا.
قاتتىق - قۇرۇق نەرسىنى
مەن ساڭا قويالمايمەن.
سەن مېھرىبان قىزچاققا
بىر توخۇ سويالمايمەن.
بۇ ھويلىغا كەلگىلى
بىر يىلچە بولۇپ قالدى.
سەن جاناننىڭ دەردىدە
يۈرىكىم كاۋاپ بولدى.
ياد ئېتىپ غەزەل ئوقۇپ،
چېلىشىم راۋاب بولدى.
غۇنچە بويلىق جانان قىز
ئاي يۈزۈڭگە قاراتتىڭ.
راۋابنى قولىدىن ئېلىپ،
شوخ بۇلبۇلدەك سايراتتىڭ.

قىزنىڭ يۈزى ئاناردەك قىزىرىپ، راۋابنى قويۇپ، چېچىدە
نى ئويناپ، يەرگە بىر ئاز قاراپ تۇرۇپ، ئاندىن كۆزىنى يىدە
گىتكە تىكىپتۇ. يىگىتنىڭ كۆزى قىزغا تىكىلىپتۇ. ئىككى

كۆز بىر - بىرىگە تىكىلىپ
 سىرداشقاندىن كېيىن، قىز يەرگە
 قاراپ خىيال سۈرۈپ تۇرۇپتۇ. يەنە
 گىت راۋابنى قولغا ئېلىپ:

بۇ راۋابنى ئالسىڭىز،
 زەخمەك ئۇرۇپ چالسىڭىز.
 كۆڭلىڭىزدىكىنى ئېيتىپ،
 يۈرىكىمگە ئوت سالسىڭىز.

دېگەن بېيىتنى ئوقۇپ، راۋابنى قىزغا سۈنۈپتۇ. قىز راۋابنى
 ئېلىپ مۇڭلۇق ناخشا بىلەن ئۆز دەردىنى بايان قىپتۇ:

ئېيتالمىدىم زادىلا
 خىجىللىقتا سۆزۈمنى.
 باشقىنى ئويلىمايمەن،
 سىزگە بەردىم كۆڭلۈمنى.
 بۈگۈن ئالدىم راۋابنى،
 بار دەردىمنى ئېيتىمەن.
 سىز بىلەن قوشۇلغاندا
 مەن مۇرادقا يېتىمەن.
 تاڭ سەھەرنىڭ شامىلى
 قىزىلگۈلنىڭ ئاشقى.
 شامالغا تەزىم قىلۇر
 مۇھەببەتنىڭ مەشۇقى.
 ئاق كۆڭۈللۈك ئەي يىگىت،
 سىزنى كۆپ ياد ئېتىمەن.

ئىشكىڭىزگە مىڭ بېر
سر ئېيتالماي كېتىمەن.
نەچچە يەردىن مەن ئۈچۈن
سوۋغا - سالام كەپتۈمۈش.
«توختىخاننى بەرسۇن» دەپ
مېنىڭ ئاتاغا دەپتۈمۈش.
ئاڭلىشىمچە، يېقىندا
باي ئوغلغا بەرگۈدەك.
توي قىلىمىز دېيىشىپ
ئىمام، مەزىن كەلگۈدەك.
ئۈچ كۈن بولدى بۇ گەپنى
قەمبەرخاندىن ئاڭلىدىم.
ئاتامغىمۇ دېمىدىم،
تۈزۈك تاماق يېمىدىم.
كېچىلىرى ئۇخلىماي
قانلار يۈتۈپ يىغلىدىم.
بۇ تەلىيم كاج تەلەي،
نە قىلارنى بىلمىدىم.
باي ئۆيىدە ئۆمرۈم ئۆتتى،
يۈندى تۆكۈپ كۈنۈم كەتتى.
يېشىم ئون بەشكە كەلگەندە
شۇم خەۋەر ماڭا يەتتى.
ئالتە ياشلار چېغىمدا
ئانام سەيدەم ئۆلۈپ كەتتى.
شۇندىن بېرى ئاشۇنداق
يېتىملىك ماڭا يەتتى.

مەن ئۆرۈم مەسكىن بالا،
يامانلىقنى بىلمەيمەن.
تارتقان كۈنۈم بەك ئېغىر،
يالغان گەپنى دېمەيمەن.
ئۆلسەم مەيلى ئاچلىقتا،
باي ئوغلغا تەگمەيمەن.
قانچە زۇلۇم تارتساممۇ
بايلارغا خوش دېمەيمەن.
مىڭ تۈرلۈك دەرد - ئەلەمدىن
بىر - ئىككىنى دەپ قويدۇم.
بۇ بېيىتىمنى ئوقۇپ مەن
راۋابىمنى چېپ قويدۇم.
ھەر ۋاقت بىكار بولساق
سۆزلىشىپمۇ تۇرارمىز.
ئىككىمىز چىڭ بىرلىشىپ
مەقسەتكىمۇ يېتەرمىز.

ئۇلار ھەر ئاخشىمى شۇ ۋاقتتا كۆرۈشۈپ تۇرۇشقا ۋەددە-
لىشىپتۇ. يەتتە - سەككىز كۈنگىچە شۇنداق كۆرۈشۈپ ھال -
مۇڭ ئېيتىپ يۈرۈشۈپتۇ.

بىر كۈنى كېچىسى قىزنىڭ دادىسى ئويغىنىپ قارىسا،
قىزى يېنىدا يوقمىش. ئۇ تالاغا چىقسا، توختىنىڭ ئۆيىدىن
ناھايىتى يېقىملىق راۋاب بىلەن ناخشىنىڭ مۇڭلۇق ئاۋازى
ئاڭلىنىپتۇ. بارات ئاخۇن، توختى تېخىچە ئۇخلىماپتۇ، قىزىم
شۇ يەردە بولۇپ قالمىسۇن يەنە دەپ، يېقىن كېلىشىگە قىز -
نىڭ ئاۋازى چىقىپتۇ. ئاستىلاپ بېرىپ پەنجىرىنىڭ تۆشۈكىدە -
دىن قارىسا، توختى بىلەن توختىخان بىر - بىرىگە قارىشىپ
مېھمان كىشىلەردەك يۈكۈنۈپ ئولتۇرغۇدەك. قىز توختىغا
قاراپ مۇنۇ ناخشىنى ئېيتىۋاتقۇدەك:

قەغەز دېگەن نېپىز نەرسە
چەكمىگۈچە تېشىلمەس.
ئىچمىدىكى مەقسەتنى
دېمىگۈچە يېشىلمەس.
بىز باغلىغان مۇھەببەتنى
پولات قىلىچ كېسەلمەس.
بۇ كېچە قاراڭغۇدا
ئوبدان سۆزلىشىۋالدۇق.
راۋابىنى خۇش سايىرىتىپ
تۆت پەدە چېلىشىۋالدۇق.

قىزنىڭ دادىسى قىزىمنىڭ توختىغا كۆڭلى چۈشكەندە-
كەن، قانداق قىلىشىم كېرەك؟ مەن باينىڭ ئوغلىغا لايىق
كۆرگەن تۇرسام، بۇ قانداق ئىش، دەپ تۇرۇشىغا، يىگىت
ناخشا باشلاپتۇ:

قەغەز نېپىز كۆرۈنىدۇ
تۇتقۇچە تېشىلگۈدەك.
خېلى سۆزلىشىۋالدۇق
كۆڭلىمىز يېشىلگۈدەك.
سىزنى كۆرگەندىن بېرى
كۆڭلۈم بەكمۇ خۇش مېنىڭ.
جاپادىن قۇتۇلغاندەك
پۇت - قوللىرىم بوش مېنىڭ.
ئەگەر بىر كۈن ئاتىڭىز
باينىڭ ئوغلغا بەرسە.
ئاتىڭىزغا ئەپ بېرەر
باي ئوغلى خۇرۇم مەسە.
قانداق قىلاي ئۇ ۋاقتتا
يالغۇزلۇق ماڭا كەلسە.
پۇلى نۇرغۇن بايلىرىم
تويغا قوينى سويىدۇ.
ئاتىڭىزنىڭ ئالدىغا
تۇماق، توننى قويىدۇ.
بۇ كۈنى نىكاھ قىلىپ،
ئۆيىگە ئېلىپ ماڭىدۇ.
پېقىر توختى شۇ كۈندە
يالغۇز ئۆيىدە قالىدۇ.
دەردىڭىزدە كۆپ يىغلاپ
يىراققا يول سالىدۇ.
سىزنى ھەر چاغ ياد ئېتىپ
بۇ راۋابىنى چالىدۇ.

شۇ كۈنلەرنى ئويلىسام
 يىغا كېلەر كۆرۈمگە.
 سىزگە تۇرۇپ قارىسام
 نۇر ياغىدۇ يۈزۈمگە.
 مەن ئولتۇرۇپ ئويلىسام
 غېرىب بولۇپ چۆللەردە.
 بەلگە بەلۋاغ باغلىسام
 ئاشۇ دەردلىك كۈنلەردە.
 سىزنىڭ يوق ئىلاجىڭىز،
 بېرىۋېتەر ئاتىڭىز.
 ئۆز سىرىمنى ئېيتىشقا
 يوق ئىكەن ئۆز ئانىڭىز.
 قانداق چىداي، سىز يالغۇز
 باي ئۆيىدە قالسىڭىز.
 يەنە خۇشال بولمەن
 مېنى ئىزدەپ كەلسىڭىز.
 بەك تەس قېچىش، قۇتۇلۇش
 باي ئۆيىدە بولسىڭىز...

بۇنىڭدىن قىزنىڭ دادىسى بۇ ئىككىسىنىڭ مۇھەببىتى -
 نىڭ قانچىلىك چوڭقۇرلاشقانلىقىنى سېزىپ، مەن قىزىمنىڭ
 بەختىنى ئىزدەپ بايغا بېرەي دېسەم، بۇنىڭ ماڭا ئوخشاش
 ھېچ نەرسىسى يوق بىر گادايدا كۆڭلى چۈشۈپتۇ. توختىنىڭ
 ئۆزىگە پايدىسى يەتمىگەن تۇرسا، ماڭا قانداق پايدىسى تېگەر،
 دەپ ئويلاپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا قىزنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ:

مېنىڭ ئاتام رەھىم قىلماي
 باينىڭ ئوغلىغا بەرسە.

باي ئوغلغا مېنى بېرىپ
ئۇچىسىغا تون كىيسە.
باينىڭ ئوغلى بىر كۈنى
مېنى ئېلىپ كەتكەندە،
كېچىمەن مەن بۇ جاندىن
باي ئوغلغا چۈشكەندە.
ئاتام شۇندا بىلىپ قالار،
باي قېنىمنى ئىچكەندە.
«قىزىڭىز شۇ توختىخان،
دەرياغا ئۆزىن تاشلاپتۇ»
ياكى «بوغۇلۇپ ئۆلۈپتۇ»
دېگەن خەۋەرنى ئىشتىكەندە.
ئاتاممۇ ئارمان قىلار،
مەن ئالەمدىن كەتكەندە.
ئاتام ئۆيدە غۇخلايدۇ،
مېنىڭ دەردىمنى ئۇقمايدۇ.
سىز توختىغا تەگسەممەن،
مۇرادىمغا يەتسەممەن.
راۋاب چېلىپ چۆللەردە،
بىرگە مېڭىپ يۈرسەممەن.
قىسقىغىنا ئۆمرۈمدە،
ئويناپ - كۈلۈپ ئۆتسەممەن.
مۇرادىمغا يەتمەيمەن
باي قولىدا ئۆلسەممەن.
ئاتام ھازىر بولسىدى،
سۆزلىرىمنى ئۇقسىدى،
ئۆلۈشۈمنى بىلسىدى.
بايغا مېنى بەرگەندە.

توختى ئاكا، كۆڭلىڭىز
ھەرگىز بېرىم بولمىسۇن.
ئىككىمىزنىڭ ئىشنى،
قاسساپ بېگىم ئوقمىسۇن.
ئوقۇپ قالسا ئاچچىقلاپ،
گېلىمىزنى بوغمىسۇن.
خوتۇنى يامان خوتۇن،
كەپكۈر بىلەن ئۈرمىسۇن.
باي ئۆيىگە بارساممۇ،
ئۆلۈم دەپلا بارمەن.
بويۇن سۇنماي ئۇنىڭغا،
ئۆزۈمگە خەنجەر سالمەن.
ھايات قۇتۇلسام ئەگەر،
سىزنى ئىزدەپ تاپمەن.
تاپالمىسام بۇ يەردىن،
يۇرتتىن يۇرتقا چاپمەن.
چاچلىرىمنى يوشۇرۇپ،
ئەركەك ئادەم بولمەن.
قايسى جايدا بولسىڭىز،
ھايات بولسام بارمەن.
مەن بايغا خوتۇن ئەمەس،
ئاتام زورلاپ بېرەلمەس.
مەن سىزنى تاپمىغۇچە،
كۆڭلۈم ئېچىلىپ كۈلمەس.
مېنى ئۇرۇپ ھەم زورلاپ،
مۇرادىغا يېتەلمەس.

قوللىرىمدىن سۆرەيمۇ
مېنى ئېلىپ كېتەلمەس.
ئېلىپ كەتسە تۇرمايمەن،
بايغا خوتۇن بولمايمەن.
توختى ئاكا، مەن سىزنى
ئۆلگۈچە ئۇنتۇمايمەن.
سىزدىن قېلىپ جاھاندا
بىر كۈنمۇ ياشمايمەن.
مانا مېنىڭ سۆزۈم شۇ،
سىزگە بەرگەن ۋەدەم شۇ.

قىزنىڭ دادىسى قىزى بىلەن يىگىتنىڭ سۆزلىرىنى
تىڭشاپ، ئەمدى قاندىن قىلىشىم كېرەك، بايغا بەرسەم قى-
زىمدىن ئايرىلىدىكەنمەن. توختىغا بەرسەم قانداق بولار، ئۇ-
نىڭدا ئون تۆت يۇلغۇن زىختىن باشقا ھېچ نەرسە يوققۇ، دەپ

ئويلاپ تۇرۇشغا، ئۆيدىن قىز بىلەن يىرىپ چىقىپ، ئۆنى كۆرۈپ، خىجىل بولغانلىقتىن تۇرۇپلا قاپتۇ. قىزنىڭ باغىدا قىزنىڭ دادىسى باشقا گەپ قىلماي، قىزنى ئېلىپ ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ. قىز يەرگە قاراپ تۇرۇپتۇ. دادىسىنىڭ قىزىم، ئۇ بىر گاداي تۇرسا، ئۇنىڭ بىلەن بىر بولۇپ يوقسۇللۇقنىڭ دەردىنى تارتقۇچە، ئۆزۈڭنىڭ بەختى ئۈچۈن بىر باي كىشىگە خوتۇن بولساڭ ياخشى ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ. قىز ناھايىتى خىجىللىق بىلەن:

— باينىڭ ئۆيىگە بېرىپ تاۋار — دۇردۇن كىيىپ كۈندە دەككە يېگەندىن، توختىنىڭ ئۆيىدە ماتا كىيىپ خۇشال يۈر- گىنىم ياخشىراق ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ. دادىسى، بايغا بېرىمەن دەپ ئويلىغىنىم خام خىيال ئىكەن، دەپ ئويلاپ، قىزغا: — بولىدۇ، ئۆزۈڭنىڭ دېگىنىگە بېرىي، خاتىرجەم بول، — دەپتۇ. قىزنىڭ ئويىغا، دادامنىڭ مۇشۇ سۆزىنى ئاڭلاشقا پەزىلىتىدە توختى بولسىدى، ئۆز قۇلقى بىلەن ئاڭلىسا ئىدى، دېگەن خىياللار كەپتۇ. دېمىسىمۇ قىزنى دادىسى يېتىلەپ كىرىپ كەتكەندە، توختى نېمە ئەھۋال بولار كىن، دەپ پەنجە- رىگە كېلىپ ماربلاپ تىڭشاپ تۇرغانىكەن. توختى بۇ سۆزنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىككى ئاشىق — مە- شۇقنىڭ كۆڭلى تىنىپتۇ.

شۇ كۈنلەردە كۈندە توختىخانغا بايلاردىن ئەلچى كېلىشكە ۋە قاسساپ باينىڭ بېشىنى گاڭگىرتىشقا باشلاپتۇ، چۈنكى بۇ بايلار، بارات بولسا باينىڭ مالىيى، بايغا دېسەك، گادايىنىڭ ئىشىنى توغرىلايدۇ، دەپ ئويلىشىدىكەن. ھوشۇر قاسساپ توختىخاننى يۈز — ئابىرۇيلۇق بىرەر بايغا بېرىپ ھەم ئابىرۇي، ھەم پايدا تېپىشنى، يەنە بىر تەرەپتىن پالەچ ئوغلغا ئېلىپ بېرىشىمۇ ئويلاپ يۈرىدىكەن. بىر كۈنى توختىخان باينىڭ

كالىسىغا ھەلەپ ئېتىپ ئېغىلدا تۇرسا، باينىڭ پالەچ ئوغلى يەر سىيىلاپ قىزنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. باي ئۆز كۆڭلىدە قىزنى بىر سىناپ كۆرمەكچى بوپتۇ، چۈنكى ئۇ كۆڭلىدە، ئەگەر قىز ئوغلۇمغا بوي بەرسە ئېلىپ بېرىمەن، بولمىسا مەن ئۆلۈپ كەتسەم بۇ پالەچكە ئەل بولماي رەسۋا قىلىدۇ، دەپ ئويلىغانىكەن. باينىڭ ئوغلى قىزغا قاراپ: «سىزنىڭ قولىڭىز ئاپئاق كۈمۈشكە ئوخشايدىكەن» دەپ، قىزنى گەپكە تۇتۇپ سۆيۈۋاپتۇ. قىز پالەچنىڭ كاجىتىغا كېلىشتۈرۈپ ئىككى تەستەك ساپتۇ. پالەچ:

— مەن سېنى ئالغاندا ئەدەپنىڭنى بېرىمەن! — دەپتۇ.
توختىخان:

— سەندەك پالەچكە تەگمەيمەن، سېنىڭ پۇلۇڭ قۇرۇ. سۇن، مەن سېنىڭ قولۇڭغا چۈشكۈچە ئۆلۈۋالسىمەن، — دەپتۇ. باي بۇ ئەھۋالنى كۆزىتىپ تۇرغانلىقتىن، قىزنى تىرىك قولغا چۈشۈرگىلى بولمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ. ئۇ ئەلچى ئەۋەتكەنلەرنىڭ ئىچىدىن ياقۇپ پىخسىقنىڭ پۇلى كۆپ دەپ، توختىخاننى شۇنىڭ ئوغلى سەمەت گاجىغا بېرىشنى قارار قىپتۇ. ئۇنى بالىلار «سەمەت كېكەچ» دېيىشىدىكەن. بۇ كېكەچ ئۆزىنىڭ كېكەچلىكىگە قارىماي، ناخشا توۋلاپ زاڭلىشىپ يۈرىدىكەن. باي بىر كۈنى باراتنى چاقىرتىپ، توي توغرىسىدا سۆز ئېچىپتۇ:

— قىزىڭنىڭ تەلىيى بار ئىكەن. ياقۇپباينىڭ سەمەت بايۋەچچە دېگەن بىر ئوغلى بار، شۇنىڭغا بەرسەك قانداق دەپسەن؟ ساڭا يۇقىرى مەھەللىدىكى ياخشى يەردىن ئون مو يەر، باغلىق بىر قورۇ - جاي، ئىككى ساغلىق قوي بېرىدۇ، ساغلىق قويىلار توغۇپ كۆپىيىدۇ. باي بولۇپ قالسىەن. سېنىڭ يېشىڭمۇ بىر يەرگە بېرىپ قالدى، دائىم مۇشۇنداق ئۆتۈ.

ۋەرسەڭمۇ بولمايدۇ، — دەپتۇ. بۇ سۆز بىلەن بارات ئۆزىنى ئالداۋاتقانلىقىنى سېزىپ:

— مەن يالغۇز قىزمنى ئەرگە بەرمەيمەن، قولىمدا ئۆيۈمگە بويى ئۆسكىلەڭ بولغان بىلەن يېشى كىچىك. ئەگەر بەرسەم قىزىمنىڭ تەڭتۇشى، قولۇمغا قول، پۈتۈمغا پۈت لىدىغان بىرىگە بېرىمەن، — دەپتۇ.

— قىلغان ياخشىلىقلىرىمنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ مېنىڭ تۈزۈمنى يېدىڭ، ئىككى ئېغىزلىق ئۆيۈمنى بەردىم. سەن مېنىڭ قېشىمدا بولغىنىڭ ئۈچۈن ھال — ئوقىتىڭ ئوبدان بولۇپ قالدى. سېنىڭ ئاتا — بوۋاڭمۇ مېنىڭ ئۆيۈمدە تۈزۈمنى يېگەن. مەن شۇلارنىڭ ھۆرمىتىنى قىلسام بىلمەيۋاتىمەن. بىز يۇرت كاتتىلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، باراتنى يەرگە قاراتمايلى دەپ، ئىككى ئېغىزلىق ئۆيگە گىلەملەرنىمۇ سېلىپ قويدۇق. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن توي قىلىمىز، — دەپتۇ باي. بارات ئاخۇن باينىڭ سۆزىگە كۆنمەپتۇ. باي ئاغزىغا كەلگىنىنى دەپ تىللاپ، باراتنىڭ ئۆيىگە كىرىپ باراتنىڭ ئاتا — بوۋىسىدىن قالغان بىر قازان، بىر قۇم چۆگۈننى تارتىۋېلىپ، كونا يوتقان، بورا، يىرتىق كىگىزلىرىنى تاشقىرىغا تاشلاپ، كۆچ دەپسە كۆچ دەپ قوغلاپتۇ. بارات بىلەن توختىخان ئەسكى — تۈسكى يوتقان — كۆرپىلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ كوچىغا چىقىپتۇ، قانداق قىلىشىنى بىلمەي كۆزىدىن ياش تامچىلىرى ئېقىشقا باشلاپتۇ. شۇ چاغدا قىز:

— دادا، رەنجىمەڭ، خاپا بولماڭ، قايغۇرماڭ، ئۆي تاپال-مىساق گۈمبەزدە ياتارمىز. دادا، يۈرۈڭ بۇ تەرەپكە، — دەپ دادىسىنى باشلاپ مېڭىپتۇ. قىزنىڭ خىيالى، ھېسسىياتى توختىدا ئىكەن. بۇلار كوچا ئارىلاپ مېڭىپتۇ. توختى كاۋاپ-چىلىق قىلىۋاتقان يەرگە كەلگەندە، توختى قىزنى كۆرۈپ

دەرھال ئىشىنى تاشلاپ قىزنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ، قىز كۆتۈرگەن يۈكنى كۆتۈرمەكچى بوپتۇ، قىز لېۋىنى چىشلەپ، «قايتىپ كېتىڭ» دېگەن ئىشارەتنى قىپتۇ. ئۇلار كوچىدا ئۇيان يۈرۈپتۇ، بۇيان يۈرۈپتۇ، ئاخىر ئېلاخۇنباي دېگەن كىشىنىڭ ھويلىسىغا ئورۇنلىشىپتۇ. قىز ئېلاخۇنباينىڭ قورۇسىغا ئورۇنلاشقانلىقىدىن توختىغا خەۋەر بېرىپتۇ. توختى ئالدىراپ - تېنەپ كاۋاپنى سېتىپ تۈگىتىپ، ھوشۇرباينىڭ ھويلىسىغا بېرىپ:

— باي ئاكا، مەن كۆچۈپ كېتىمەن، — دەپتۇ. ھوشۇرباي: — نېمىشقا كۆچۈپ كېتىسەن؟ سېنىڭمۇ چورۇقۇڭ قۇرۇي دېدىمۇ؟ — دەپ تەنە قىپتۇ. توختى:

— مېنىڭ ئولتۇرغان ئۆيۈم زەي ئىكەن. بۇ ئۆي مېنى بېسىپ ئولتۇرىدىغاندەك تۇرىدۇ، شۇنىڭدىن قورقتۇم. كۆچۈپ كېتىمەن، — دەپتۇ. ھوشۇرباي:

— سەن ئاتاڭنىڭ ئۆلۈكىنىمۇ مېنىڭ پۇلۇم بىلەن ئۇزاتتىڭ، ئەگەر بەك كۆچۈپ كەتكۈڭ بولسا گەدىنىڭدىكى شۇ قەرزلىرىڭنى قايتۇر، — دەپتۇ.

— توختى ئاتىسىدىن مەراس قالغان نەرسىلەرنى يىغىشتۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئىشلەپ تاپقانلىرىنى قوشۇپ، ئۆيلەنسەم لازىم بولار دەپ، ئازراق پۇل يىغىپ قويغانىكەن. توختى شۇ پۇلدىن بىرىنى بەرسىمۇ باي رازى بولماي، ئۇنىڭ كاۋاپدانلىرى بىلەن زىخلىرىغىچە تارتىۋېلىپ، ئۇرۇپ قوغلاپ چىقىرىپتۇ. ئۇ ئېلاخۇنباينىڭ ئىشىكىگە بېرىپتۇ. ئېلاخۇنباي توختىنى كۆرۈپ، ئۆيىگە كىرگۈزمەي ھەيدىۋېتىپتۇ. ئاڭغىچە بارا تەپتىپ:

— بۇ مېنىڭ ئىنىمنىڭ بالىسى، سىز بۇنى كىرگۈزۈمىدە. سىڭىز بىزمۇ كېتىمىز، — دەپ پەش قىلىپ، ئاران دېگەندە ئۇنى ئېلىپ قايتۇ.

بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئېلاخۇنباي قىزغا چاقچاق قىلىدىغان بولۇپ قاپتۇ. بىر كۈنى ئېغىلدا قىز ئاتۇرۇپ، كۆكسىنى مېچىپ سۆيۈۋاپتۇ. بۇ ئەھۋال تەكرارلىنىپ تۇرىۋاتقاندا، باشلاپتۇ. بۇنىڭغا چىدىمىغان قىز ئامالسىز دادىسىغا، ئۆزىنىڭ ئوغلىغا بولۇۋاتقان ئەھۋالىنى ئېيتىپتۇ. دادىسى كۆپ ئويلاپ تۇرىۋاتقاندا، ماستىنىلا، بىر مەزىن بىلەن ئۆزىنىڭ بىرنەچچە كەمبەغەل بۇرادەرلىرىنى چاقىرىپ قىزنى توختىغا نىكاھ قىلىپ قولىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىز - يىگىت مۇرادىغا يېتىپتۇ. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي بارات كېسەل بولۇپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. توختىخان ئۈچ ئوغۇل تۇغۇپتۇ. شۇ چاغلاردا شەھەردە ئوغرى كۆپىيىشكە باشلاپتۇ. بايلار ھەر كۈنى بىر كەمبەغەلنى ياللاپ ئۆيلىرىنى كۆزەت قىلدۇرىدىغان بوپتۇ. ئېلاخۇنباي توختىنى نۆۋەتچى قىلىپ بىر كېچىسى كوچىغا چىقىرىپتۇ، توختى تاڭ ئاتقاندىلا ئۆيىگە قايتىپتۇ. قارىسا ئايالى توختىخان كىچىك بالىسىنىڭ جەستىنى باغرىغا باسقۇنچە ھوشىدىن كەتكەن، ئوتتۇرا ئىچى بالىسى ئوچاققا چۈشۈپ ئۆلگەن، چوڭ ئوغلى «دادا ! ئاپا !» دەپ يىغلاپ تۇرغان. توختى ئۆزىنى يوقىتىپ قويۇشقا ئاز قاپتۇ. ئۇ توختىخاننىڭ يۈزىگە سۇ چېچىپ يۈرۈپ ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ. توختىخان يىغلاپ تۇرۇپ بولغان ۋەقەنى توختىغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئەسلىي ئىش مۇنداق بولغانىكەن: توختى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، شۇ مەھەللىدىكى قاسىم قورساق دېگەن باي بىر ياققا بارماقچى بولۇپ، ئېلاخۇنبايدىن توختىخاننى خوتۇنغا ھەمراھ بولۇش ئۈچۈن سوراپ كىرىپتۇ. توختىخان: «ئۈچ بالام بىلەن ئۆيىنى يالغۇز تاشلاپ بارالمايمەن» دەپ يالۋۇرسىمۇ، ئېلاخۇنباي ئۇنى بېرىشقا زورلاپتۇ. توختىخان: «خوتۇن كىشى خوتۇن كىشىنىڭ قايىشى، بارسام باراي، ئۆيدە توختى يوق» دەپ ئويلاپ، كىچىك

ئوغلنى ئېلىپ قاسم قورساقنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. قاسم قورساقنىڭ خوتۇنى پەردازلىرىنى قىلىپ بولۇپ، توختىغانغا: «مەن بۈگۈن كېچىنى باي ئادىشىم بىلەن ئۆتكۈزۈمەن، سەن ئۇنىڭ مالىيى بىلەن ئۆتكۈزۈسەن» دەپتۇ. توختىغان: «ئۆلۈم-گە رازىمەنكى، مۇنداق ئىشقا رازى ئەمەسمەن» دەپتۇ. باينىڭ خوتۇنى توختىغاننى زورلاپ كۆندۈرەلمىگەندىن كېيىن، ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. توختىغان باينىڭ خوتۇنىنى تېگىگە بېسىۋېلىپ تازا ساپتۇ. باينىڭ خوتۇنى ئورنىدىن تۇرۇپ، توختىغانغا كۈچى يەتمەي ئۇنىڭ يەردە ئىڭراپ ياتقان بالىسىنى دەسسەپ ئۆلتۈ-رۈپتۇ ۋە توختىغاننى شۇ ئۆيگە سولۇۋاپتۇ. توختىغان بالىسىنى باغرىغا بېسىپ، تاڭ ئاتقۇچە يىغلاپتۇ. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن توختىغان بالىسىنىڭ جەستىنى كۆتۈرۈپ ئۆيىگە كېلىپ، ئۆيدىكى ھادىسىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتكەنكەن.

بۇ ئىككى دەردىمەن شەھەرنى تاشلاپ، كۈدە - كۆرپىلىرىدىكىنى كۆتۈرۈشۈپ، شەھەرنىڭ ئەڭ يىراق يېرىگە جايلاشقان قەبرىستانلىقتىكى گۈمبەزگە بېرىپ جايلىشىپتۇ. توختىغان كۈندۈزى شەھەرگە كىرىپ كاۋاپچىلىق قىلىدىكەن، توختىغان بالىسىنى كۆتۈرۈپ يۈرۈپ ئوتۇن تېرىدىكەن. بىر كۈنى توختىغان شەھەرگە كىرىپ كېتىپتۇ. توختىغان ئوتۇن تېرىشقا جاڭگالغا بېرىپتۇ. شۇ كۈنى باشقا بىر يۇرتنىڭ ھاكىمى شەھەرگە كارغا چىقىپ، بىر كېيىكنى قوغلاپ كېلىپ توختىغانغا يولۇقۇپ قاپتۇ. توختىغان بۇنىڭ كۆزىگە چۆل پەرىسەدەك كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ توختىغاندىن ھال - ئەھۋال سوراپتۇ. توختىغان كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ھاكىم:

— سەن كاۋاپچى ئېرىڭنى تاشلا، مەن سېنى ئەمىرلىگە ئالاي، — دەپتۇ. توختىغان:

— مەن ئۇنىڭدىن كەچمەيمەن، — دەپتۇ. قانخور ھاكىم

كېيىك ئورنىغا توختىخانىنىڭ بالىسىنى ئېلىپ. توختىخانىنى
ئېلىپ كېتىپتۇ ۋە مەھكىمىگە ئاپىرىپ كېيىكىنى ئېلىپ بارغاندا
تېگىشكە ئۇرۇنۇپتۇ. توختىخان ھاكىمغا قارشىلىق قىلىپ، ھاكىم
ھاكىم ئىلاج قىلالماي، توختىخانىنى شەھەر ئايلاندۇرۇپ، ھاكىم
بى قىلىشقا بۇيرۇپتۇ، ئاندىن زىندانغا ساپتۇ.

توختى كاۋاپچىلىقنى تۈگىتىپ بارسا ئايالى ۋە بالىسى
يوق. ئۇ ئىزدەپ جاڭگالغا كەلسە بالىسى ئۆلۈك ياتقان. ئۇ
يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ، ئاخىر كاۋاپچىلىقنى يىغىشتۇرۇپ قويۇپ،
خوتۇننىڭ راۋابىنى ئېلىپ ئۆگەنگەن پەدىلىرىگە چېلىپ، ئات
ئىزىنى بويلاپ خوتۇننى ئىزدەپ مېڭىپتۇ، ئاخىر خوتۇنى بار
شەھەرگە كەپتۇ، شەھەردە بىر ناۋايى بىلەن تونۇشۇپ، شۇنىڭ-
غا ئىشلەپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايىلار ئۆتۈپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى
ھاكىمنىڭ خوتۇنى ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ھاكىمنىڭ ئانىسى:

— ئوغلىڭىزنىڭ ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن، دۆلىتىڭىزنىڭ زىيادە
بولۇشى ئۈچۈن زىنداندىكى كىشىلەرنى ئازاد قىلساق، —
دەپتۇ. ھاكىم ماقۇل كۆرۈپ، زىنداندىكىلەرنى ئازاد قىپتۇ.
توختىخان زىنداندىن چىقىپتۇ. ئەر - خوتۇن تېپىشىپ، بىر -
بىرىنى كۆرۈپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ئۇلار شەھەردىن يىراق جايغا
بېرىپ، دەريادىن سۇ چىقىرىپ، چۆل - باياۋاننى گۈللەندۈ-
رۈپ، كېيىنكى ئۆمۈرلىرىنى خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈپتۇ.

شەيتاننىڭ تىجارىتى

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر كىشى ئېغىر يۈك ئارتىلغان ئې-
شەكنى ھەيدەپ ناھايىتى ئالدىراش كېتىۋاتقان شەيتان بىلەن
ئۇچرىشىپ قاپتۇ ۋە ھەيرانلىق بىلەن سوراپتۇ:
— ئى شەيتان، مۇنچە ئالدىراپ نەگە ماڭدىڭ؟ ئېشەككە
ئارتىۋالغىنىڭ نېمە؟

— نەگە ماڭاتتىم، دەپتۇ شەيتان، — سودا — سېتىق
قىلغىلى ماڭدىم. ئېشەككە ئارتىۋالغىنىم ئۇخلىساڭ چۈشۈڭ-
گىمۇ كىرمەيدىغان بازىرى ئىتتىك مال.

— سودىگەرچىلىك قىلاي دېدىم دېگىن، — دەپتۇ ھېلىقى
كىشى، — ئۇنداقتا، سېنىڭ ساتىدىغان مېلىڭ قانداق مال؟

— بۇ ماللارنىڭ ئىسمى كىبىر، ھەسەت، تەمەننا، خىيا-
نەت، كاززاپلىق، رىيا — مەككارلىق دېيىلىدۇ، — دەپتۇ شەيتان.

شەيتاننىڭ سۆزىگە ھەيران بولغان كىشى يەنە سوراپتۇ:
— ئى شەيتان، سەن ئىسمىنى ئاتىغان بۇ نەرسىلەر مال

ئەمەس، ساپلا گۇناھقۇ؟ بۇنداق نەرسىلىرىڭنى كىممۇ ئالار؟
— ئالدىمۇ، — دەپتۇ شەيتان، — مەسىلەن، كىبىرنى

بىلىمىنىڭ تايىنى يوق چالا موللىلار ئالىدۇ، ھەتتا يېتىشمەي
تالىشىپمۇ قالىدۇ، چۈنكى چالا موللىلار كىبىرگە ناھايىتى

ھېرىسمەن كېلىدۇ. ئۇلار نامدارلارغا نەچچە پۈكلىنىپ سالام

قىلىدۇيۇ، ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ سالمىتىنى ئىلىك ئېلىش -
 نىڭ ئورنىغا قولدىكى ھاسسىنى تەڭلەپ پۈتۈن قىلىش -
 يۈپ ئۆتۈپ كېتىشىدۇ. مانا بۇ كىبىر بولماي نېمە دەپ قىلىش -
 كىشىلەرنىڭ پايدىسىغا، بەختىگە چىدىمايدىغان كىشىلەر ئالدى -
 دۇ. بۇنىڭ خېرىدارلىرى ئىچىدە ئەمەلدارلار، ھەتتا پادىشاھ -
 شاھلارمۇ بار. بۇنداق ئەمەلدارلار ئەمەل - مەنسەپ كويىدا -
 بىرى يەنە بىرىنى كۆرەلمەي، ئورنىغا تىقىش ئۈچۈن پادىشاھقا
 چاقىدۇ، مەندىن ئېشىپ كېتەرمىكىن، دېگەن خىيال بىلەن
 پىتنە - پاسات تېرىيدۇ. دېمەك، ھەسەتخورلۇق شەھەردىمۇ،
 سەھرادىمۇ، ئەمەلداردىمۇ، پۇقرادىمۇ، ئوردىدىمۇ بار. مەن ئۇ -
 نى ھەر جاينىڭ، ھەر كىمنىڭ ئېھتىياجىغا قاراپ ساتمەن.
 تەمەننانى ئۆزىنىڭ ئەمەل - ئىبادىتىنى باشقىلاردىن يۇقىرى
 چاڭلاپ، مەن كۆپ ئەمەل - ئىبادەت قىلدىم، مەنچىلىك
 ئىستىقامەتلىك كىشى تېپىلمايدۇ، پالانى ئۇنداق، پۇستانى
 مۇنداق دەپ، ئۆزىنى ھېچكىمگە تەڭ قىلمايدىغان ئەخمەقلەر
 ئالىدۇ. بۇ خىلدىكى كىشىلەر «تەمەننا مېلى» نى قىممەت با -
 ھادا سېتىۋالىدۇ. خىيانەت - كازىپلىقنى قىسمەن نائەھلى
 ئېلىپساتارلار كۆپرەك ئالىدۇ. ئۇلار جىڭ - تارازا، گەز -
 مېتىرلارنى ساق تۇتمايدۇ، خېرىدارلارنى بايلىماقنىڭ غېمىدە
 يۈرىدۇ، ئەرزان مالغا قىممەت باھا قويىدۇ. بەزىلەر قەسەم بى -
 لەن كازىپلىقنى يوشۇرىدۇ. ئۇلار ھەتتا ئۆزىنىڭ خوتۇن -
 بالىلىرىغىمۇ راست گەپ قىلمايدۇ. بۇ خىل مالغا ئەنە شۇ
 خىلدىكى كىشىلەر تازا ئېھتىياجلىق. رىيا - مەككارلىقنى
 خالىس خىزمەت قىلمايدىغان كىشىلەرگە ساتمەن. بۇنداقلار
 مەيلى ئىبادەت قىلسۇن، مەيلى ئىش - ھەرىكەتتە بولسۇن،
 ھەممىنى مەلۇم غەرەزدە قىلىدۇ. ئۇلار ئاتا - ئانىسىغا بول -
 سۇن، تەربىيە بەرگەن ئۇستازلىرىغا بولسۇن خالىس خىزمەتتە

بولمايدۇ.

شەيتان ئاخىردا شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي يولۇچى، ئەگەر مېنىڭ سۆزۈمگە پۈتمىسەڭ ۋە ياكى ماللىرىمنىڭ خېرىدارلىرىنىڭ كۆپ ئىكەنلىكىگە ئىشەنمىسەڭ، مەن بىلەن بىللە جاھان بازىرىغا بارغىن. ناۋادا كېرەك بولسا خالىغان ماللىرىڭنى سېتىۋال.

ھېلىقى كىشى شەيتانغا مېڭا لەنەت، ئۇنىڭ ماللىرىنى سېتىۋالغۇچىلارغا يۈز مېڭا نەپرەت ئوقۇپ، ئاشۇ خىل ماللارنى ئالىدىغان خېرىدارلارنىڭ چىقماسلىقىنى ئالادىن تىلەپ، ياقىسىنى چىشلىگىنىچە ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ.

پادشاھنىڭ سالى

زامانىنىڭ زامانىسىدا بىر دانشمەن سەپەرگە چىققاچى بولۇپ، مىڭ تىللانى بىر ئەتتارغا ئامانەت قويۇپ كېتىپتۇ، بىرقانچە ئايدىن كېيىن قايتىپ كېلىپ ئەتتاردىن مىڭ تىللا-نى سورايتۇ، لېكىن ئامانەت ئالغۇچى تېنىۋاپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن دانشمەن جېدەللىشىپ بوغۇشۇپ قاپتۇ. ئادەملەر توپلىشىپ، دانشمەنگە نەسەھەت قىلىپ:

— بۇ ئادەم ئىنتايىن ئىنساپلىق، ئەگەر سىزدىن مىڭ تىللا ئالغان بولسا، ھەرگىزمۇ تېنىۋالمىغان بولاتتى، — دې-يىشىپتۇ. بەزىلىرى:

— ئەگەر يەنە جېدەللەشسەڭ، ئۆزۈڭ زىيان تارتىسەن، — دەپ دانشمەننى قورقۇتۇپتۇ. دانشمەن ئائىلاجلىقتىن ئۆز ئەھۋالىنى يېزىپ پادشاھقا سۇنۇپتۇ. پادشاھ ئەھۋالنى ئوقۇپ: — سىز ئۇنىڭ دۈكىنىڭ ئالدىدا ئۈچ كۈن ئولتۇرۇڭ، تۆتىنچى كۈنى مەن شۇ جايدىن ئۆتۈپ سىزگە سالام قىلد-مەن، سىز گەپ قىلماي ئولتۇرىۋېرىڭ. مەن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن پۇللىرىڭىزنى تەلەپ قىلىڭ، ئۇ نېمە دېسە، دەرھال كېلىپ ماڭا خەۋەر قىلىڭ، — دەپتۇ.

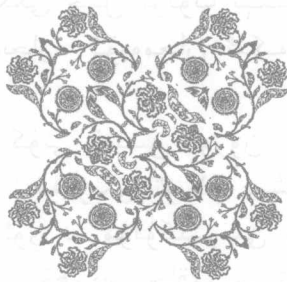
دانشمەن پادشاھنىڭ دېگىنى بويىچە ئامانەت ئالغۇچىنىڭ دۈكىنى ئالدىدا ئۈچ كۈن ئولتۇرغانىكەن، تۆتىنچى كۈنى پا-

دشاھ ناھايىتى ھەيۋەت بىلەن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ دانىشمەننى كۆرۈپتۇ - دە، ئېتىنىڭ چۇلۇۋىرىنى تارتىپ بۇرۇلۇپ دانىش- مەنگە ھۆرمەت بىلەن سالام بېرىپتۇ ۋە:

— ئى بۇرادىرىم، كەچ كىرگەندە مېنىڭ قېشىمغا بېرىڭ، قانداق دەرد - ئەھۋالڭىز بولسا، ماڭا ئېيتىڭ، — دەپ يولغا راۋان بوپتۇ. دانىشمەن بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپلا جايدا ئولتۇرۇۋېرىپتۇ. ئامانەتكار بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىپ، دانىشمەنگە:

— ئى تەقسىر، ئۆتكەن ئىشلارنى ماڭا قايتىدىن سۆزلەپ بېرىڭ. ماڭا ئامانەتنى بەرگەندە كىم بار ئىدى؟ قەيەردە بەرگەندىڭىز؟ ئېھتىمال ئۇنتۇپ قالغان بولۇشۇم مۇمكىن، — دەپ يېلىنىپتۇ. دانىشمەن مىڭ تىللانى ئامانەت بېرىش جەريانىنى سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، ئامانەت ئالغۇچى:

— سىز راست دەۋاتىسىز، ئەمدى يادىمغا كەلدى، — دەپ دانىشمەنگە مىڭ تىللانى بېرىپ، ئۈستىلەپ كۆپ ئەپۇ سورايتۇ.

ئىشچان قىز

زاماننىڭ زامانىسىدا، ئىسمى ئۆزگىرىپ كەتكەن بىر يۇرتتا بىر ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى قەيس ئىكەن. ئۇنىڭ ئايالى ئۆلۈپ كېتىپ، بىر جۈپ قوشكېزەك قىزى بىلەن قاپ-تۇ. قىزلارنىڭ بىرىنىڭ ئىسمى پاتمە، بىرىنىڭ ئىسمى زۆھرە ئىكەن.

قەيسنىڭ ئايالى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، قايتا ئۆيلە-نىشنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمەي، بىر جۈپ قىزنى تەربىيەلەپ چوڭ قىلىشنى ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك بۇرچى قىپتۇ. بۇ ئارزۇغا يېتىش ئۈچۈن جاپا تارتسا ئۆكۈنمەپتۇ، ئېغىر بېسىملارغا يۈكۈنمەپتۇ، قىزلارنى ياخشى تەربىيەلەپتۇ، لېكىن ئىككى قىزنىڭ مەجەزى ئىككى خىل بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. پاتمە ئىشچان، قاناكەتچان، كۆيۈمچان ئىكەن، زۆھرە ھۇرۇن، ھاكاۋۇر ئىكەن.

كۈنلەردىن بىر كۈنى قەيس ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. ئۇ ئىككى قىزنىڭ تەقدىرىنى ئويلاپ بېشى قېتىپتۇ، ئاخىر كۆزىنىڭ تىرىكىدە ئۆي - مۈلۈكلىرىنى بۆلۈپ قويۇشنى ئويلاپ، پاتمە بىلەن زۆھرەنى چاقىرىپ ئۆز خىيالىنى ئۇلارغا ئېيتىپتۇ. زۆھرە:

— مەن ئۆي ۋە ئۆي بىساتلىرىنى ئالمەن، — دەپتۇ.

قەيس بۇ گەپنى ئاڭلاپ ناھايىتى ئازابلىنىپ:
 — ئىككى بولسا بىرى سېنىڭ، بىرى پاتمەنىڭ بول-
 سۇن، — دەپتۇ. زۆھرە زادى كۆنمەپتۇ. پاتمە:
 — سىڭلىم ئۆزى دېگەنلىرىنى ئالسۇن. ئەگەر سەن رازى
 بولساڭ مەن قوناقتىن بىر پۇت، تورۇسقا قىسقىلىق بىر سە-
 قم كۈدە ئۇرۇقى، بىر يۈز توققۇز تال تاۋۇز ئۇرۇقىنى ئال-
 سام بولدى، — دەپتۇ.
 قەيس ئۇلارغا دۈۋەت - قەلەم ئەكەلدۈرۈپ ۋەسىيەتنى
 يېزىپ بولۇپ ئۇ ئالەمگە سەپەر قىپتۇ، ئىككى قىز يىغلاپتۇ،
 قاقشاپتۇ، ئورنىغا كەلمەپتۇ.
 ئاتىسىنىڭ ئاخىرەتلىك ئىشلىرى تۈگەپ يەتتە كۈن ئۆت-
 كەندىن كېيىن، زۆھرە پاتمەنى ئۆيدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.
 پاتمە ئامالسىز ئۆزىگە تەئەللۇق قوناق، تاۋۇز، كۈدە ئۇ-

رۇقىنى ئېلىپ، ئۆيدىن چىقىپ ناھايىتى تېز ئورمانغا كىرىپ، ئورماندىكى بوزغا يېتىپ بېرىپتۇ.

پاتىمە گەرچە بۇ يەردە ئادەم بولمىغىنى بىلەن قىلىشقا ئەپلىك جاي ئىكەنلىكىنى پەملەپتۇ - دە، مۇستەھكەم رۇندا ماكانلىشىشنى ئويلاپتۇ.

بۇ يەردە تۈرلۈك ھايۋانلار كۆپ بولۇپ، يىرتقۇچىلاردىن كېچىسى ئوت قالاش بىلەن قوغدىنىپتۇ. ياۋا ئالما، نەشپۈت-لەرنى يىغىپ، بىر تەرەپتىن، يېسە، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇنى چوڭ بىر تۈزلەڭلىكنىڭ ئۇيەر - بۇيىرىگە كۆمۈپ قويۇپتۇ. كۆمۈلگەن ئالما، نەشپۈتنىڭ پۇرىقىنى ئالغان ياۋا چوش-قىلار كېلىپ، ئالما، نەشپۈتلەرنى ئىزدەپ تۈزلەڭلىكنىڭ ھەممە يېرىنى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىپ قېزىۋېتىپتۇ. توپا يۇمشاپتۇ.

پاتىمە قېزىۋېتىلگەن يەرنىڭ كۆپ قىسمىغا قوناق، غاز قىسمىغا تاۋۇز ۋە كۈدە تېرىپتۇ. زىرائەتلەر ئۈنۈپ چىققاندىن كېيىن، پاتىمە كېچىسى پۈتۈن ئەتراپقا گۈلخان يېقىپ زد-يانداسلاردىن ساقلاپتۇ. بۇ يەردە ياۋا ئۆچكىلەر كۆپ ئىكەن. پاتىمە ئۇلارنى ئەپلەپ - سەپلەپ ئۆزىگە رام قىلىۋاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى سېغىپ سۈتىنى ئىچىپ كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ.

تاۋۇزلار پىشىپ، قوناق باش ئېلىپ، كۈدە كۆرپە بولغاندا، بىر شەھەرنىڭ شاھزادىسى ئوۋغا چىقىپ يولدىن ئادەشپ بۇ يەرگە كېلىپ قاپتۇ. ئۇ ئۆز ئېلىدە كۆرۈپ باقمىغان بۇ مۆجىزىلەرنى كۆرۈپ ھەيران بويىپتۇ. ئۇسساپ كەتكەن شاھزادىنىڭ تەنتەك ھەمراھلىرى، نېمە بولسا بولسۇن يا ئۆ-لۈم، يا كۆرۈم دەپ، بىر تاۋۇزنى چىقىپ يېمەكچى بولغاندەكەن، تاۋۇزدىن «ئىشلىگەن چىشلەيدۇ، ئىگىمىزدىن سوراپ يېسەڭلار دەردىڭلارغا داۋا بىز، رەنجىڭلارغا شىپا بىز. ئەدەپ-

سىزلىك قىلساڭلار، قان چىقارماي بوغۇزلاپ، تۇيدۇرماستىن
يۇڭۇزلاپ، جېنىڭلارنى ئېلىپ ياندا قويدىغان بىۋاپا بىز» دې-
گەن سادا كەپتۇ. شاھزادە:

— بەس، توختاڭلار! — دەپتۇ. شاھزادىنىڭ مەسلىھىتى
بىلەن ئۇلار تاۋۇزلارنىڭ ئىگىسىنى تېپىش ئۈچۈن ئەتراپىنى
ئىزدەپتۇ. بىر چاغدا ئۇلار بىر ئالچۇققا كەپتۇ. شاھزادە ئا-
تىن چۈشۈپ:

گۈلدىن كۆڭلەڭ كىيىپتۇ

زەپ ياراشقان ئالچۇق.

سالام ئىلىك ئالسىكەن

قولى ئالتۇن قارانچۇق.

دەپتۇ. پاتىمە شاھزادىنىڭ سالىمىنى ئاڭلاپ:

سائىمۇ سالام، يىگىت،

ئالچۇققا مەرھەمەت.

ھەق ئالمايمەن تائامغا،

كېرىكى پەقەت رەھمەت.

دەپتۇ. شاھزادە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئالچۇققا كىرىپ،
تۆردىن ئورۇن ئاپتۇ. ئامان — ئېسەنلىك سورىشىپ بولغاندىن
كېيىن پاتىمە تالاغا چىقىپتۇ — دە، ئىككى تاۋۇزنى قولتۇق-
لىغىنىچە كىرىپ:

تاۋۇز تىلاي سىلەرگە،

ئاۋۋال تائام دەپتىكەن.

بۇرۇنسىدا خىزىرمۇ

ئىشتەي بىلەن يەپتىكەن.

دەپتۇ ۋە تاۋۇز تىلىپ، مېھمانلارنى يېيىش تەكلىپ قىپتۇ.
مېھمانلار ھەرقانچە ئۇسساپ كەتسىمۇ يېيشكە ئۇرغىتىپتۇ -
ماپتۇ. شاھزادە:

ھېلى تاۋۇز دېگەنتى
ئىشلىگەن چىشلەيدۇ دەپ.
باشلاپ بەرسە ئىگىسى،
ھۇزۇر ئالساق بزمۇ يەپ.

دەپتۇ. پاتمە ئۇلارنىڭ تاۋۇز كۆرۈپ باقمىغانلىقىنى پەملەپتۇ -
دە، ئالدى بىلەن ئۆزى ئېغىز تېگىپتۇ. شاھزادە ۋە ئۇنىڭ
ھەمراھلىرى ئۇسساپ ئۆلەي دەپ قالغاچقا، ئۇرۇق ۋە شاپىقدە -
نى قوشۇپ يېگىلى تۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن پاتمە:

مال سويغان گۆشنى يەر،
تېرە يېگەننى كۆرمىدىم.
گۆشنى يەپ توختىغان،
سۆڭەك يېگەننى كۆرمىدىم.

دەپ قاقاقلاپ كۈلۈپتۇ.
شاھزادە ئۆزلىرىنىڭ بۇ يېڭى تۆئمىنى يەپ قاملاش -
تۇرالمايغانلىقىنى ناھايىتى ئىتتىك سېزىپتۇ - دە

شاپىقنى يېمەيتتۇق،
تاتلىقلىقى يېگۈزدى.
تەشئاللىقنى قاندۇرۇپ،
يەنە بارمۇ دېگۈزدى.

دەپتۇ. پاتمە يەنە تاۋۇز ئەكىرىپ ئۇلارغا تىلىپ بېرىپتۇ.
ئۇلار قانغۇچە يەپ ئۇسسۇزلۇقىنى قاندۇرۇپتۇ. مېھمانلار ھار -

دۇقىنى چىقىرىپ بولغاندىن كېيىن، نۇرغۇن رەھمەتلەر ئېيى-
تىپ يۇرتقا قاراپ يول ئاپتۇ.

شاهزادە ئاتقا مىنىپ يولغا چىققاندىن كېيىن، تەكرار -
تەكرار ئارقىغا قارايتۇ. ھەمراھلىرى شاھزادىنىڭ ئاشقى بى-
قارار بولغانلىقىنى سېزىپتۇ.

ئۇلار يۇرتغا يېتىپ بېرىشى بىلەن شاھزادە ساماندىك
سارغىيىپ كېتىپتۇ. تېۋىپ تەكلىپ قىلىپ، داۋالاتسىمۇ
شېپا تاپماپتۇ. پادشاھ ئوغللىنىڭ ھالىدىن ئەنسىرەپ،
ھەمراھلىرىدىن كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپتۇ.
شاھزادىنىڭ ھەمراھلىرى ئوۋ ئۈستىدە كۆرگەنلىرىنى پادد-
شاھقا يېپىدىن - يىڭنىسىغىچە بايان قىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان
پادشاھ تېخىمۇ قىزىقىپتۇ. پادشاھ ئوڭ قول ۋەزىرىنى ئور-
دىدا قالدۇرۇپ، سول قول ۋەزىرىنى ۋە باشقا خىزمەتچى -
مۇھاپىزەتچىلەرنى ئېلىپ ھېلىقى قىزنى زىيارەت قىلىشقا
جابدۇنۇپتۇ. شاھزادە تېتىكلىشىپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاتىسى بى-
لەن بىللە بېرىشنى ئىلتىماس قىپتۇ. پادشاھ ماقۇل كۆرۈپتۇ.
ئۇلار ئۈچ كۈن يول مېڭىپ قىز بار دىيارغا يېتىپ بى-
رىپتۇ. پادشاھ ئەتراپىدىكى يېشىللىق ۋە ئوخشاپ كەتكەن
قوناق، تاۋۇزلارنى كۆرۈپ ھاياجىنىنى باسالماي قاپتۇ.
ئالچۇقنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

شاھ دەپتىمەن ئۆزۈمنى،
بىر تۈپ دەرەخ تىكمەيمۇ.
شاھنىڭ شاھى بۇندا ئىكەن،
خەق مېنى شاھ دېگەيمۇ.
شاھ قىزىم سالام ساڭا،
قولۇم كۆكسۈمدە مانا.
ھۇزۇرۇڭغا كىرەيمۇ؟
جاۋابىڭنى بەر ماڭا.

دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان قىز مۇلايىم ئاۋازدا:

ئەسسالام، شاھ ئاتىمىز،
سالامەتمۇ تەنلىرى؟
بەختلىكمۇ قېرى - ياش،
تىنچ - ئامانمۇ ئەللىرى؟
ھۇزۇرۇمغا سىلەرنى
قىزغىن تەكلىپ قىلىمەن.
شاھ ئاتام دۇئا بەرسە،
شۇنچە خۇرسەن بولىمەن.

دېگەن جاۋابىنى بېرىپ، پادىشاھقا ئېگىلىپ سالام بېرىپ ئۆيگە تەكلىپ قىپتۇ.

مېھمانلار ئۆيگە كىرىپ ئورۇن ئېلىپ بولغاندىن كېيىن، قىز ئۇلارغا تاۋۇز تىلىپ ئەكەپتۇ، پادىشاھ ۋە ھەمراھلىرى بۇ تۆڭمىنى يەپ ھەيران بوپتۇ. پاتىمە كەينىدىن سۈت، كۆ-جە كەلتۈرۈپتۇ. مېھمانلار بۇنى ئىچىپ تېخىمۇ ھۇزۇرلىنىپ-تۇ. پادىشاھ ئوۋ قىلىپ گۆش يېيىشنى بىلگەن بىلەن، سۈت-تىن پايدىلىنىشنى بىلمىگىنىگە، ئاشلىقنى يىراق جايلاردىن

ئالتۇنغا تېگىشىپ ئەكەلگىنى بىلەن، تېرىپ كۆپەيتىشنى بىلمىگىنىگە ئەپسۇسلىنىپتۇ.

تامماقتىن كېيىن، پادىشاھ پۈتۈكچىگە بۈگۈندىن باشلاپ پادىشاھلىقنى پاتىمەگە ئۆتكۈزۈپ بېرىدىغانلىقى ھەققىدە جا-كارنامە يېزىشنى بۇيرۇپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پاتىمە نۇرغۇن تۈ-زۈت ۋە ھۆرمەت بىلەن رەت قىپتۇ. پادىشاھ ئاخىر قىزنى ئۆزىگە مەسلىھەتچى بولۇشقا ئۈندەپتۇ. پاتىمە ئامالسىز ماقۇل بوپتۇ. ئۇ پادىشاھقا مەسلىھەت بېرىپ، بوز ئېچىشنى تېخىمۇ كېڭەيتىپتۇ.

ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپتۇ. شاھزادە پاتىمەگە كۆيۈپ كاۋاپ بولۇپ، كۈنلەردىن بىر كۈنى ئۇنىڭغا ئۆز مۇھەببىتىنى ئىزھار قىپتۇ. لېكىن، پاتىمە مۇنداق بىر شەرت قويۇپتۇ: — زۆھرە ئىسىملىك سىڭلىم بار، شۇنى تېپىپ ئەكەل-دۈرسىڭىز ئاندىن توي قىلىمەن، — دەپتۇ.

شاھزادە زۆھرەنى ئىزدەپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. قەيىستىن قالغان ماكانغا بارسا، زۆھرە يوق ئىكەن. قولۇم - قوشنىلار-دىن سۈرۈشتە قىلسا، زۆھرە ئاتىسىدىن قالغان مال - مۈ-لۈكلەرنى بۇزۇپ - چېچىپ تۈگىتىپ، ئۆيلەرنىمۇ سېتىپ تۈزۈتۈپ، قەزرگە بوغۇلۇپ، قۇل بازىرىدا سېتىلىپ باشقا يۇرتقا كەتكەنىكەن.

شاھزادە يۇرتىمۇ يۇرت ئىزدەپ - سۈرۈشتۈرۈپ، ئاخىر ئۇ-نى بىر قۇل بازىرىدىن تېپىپتۇ. ئۇنىڭ مەيدىسىگە باھاسى ئېسىقلىق بولۇپ، باشقا قۇللاردىن خېلى ئەرزان ئىكەن. شاھزادە ئاخىر ئۇنى سېتىۋېلىپ ئۈستۈبىشنى يەڭگۈشلەپ، يولدا ياخشى كۈتۈپ، پاتىمەنىڭ يېنىغا قايتۇرۇپ كەپتۇ. پاتى-مە بىلەن زۆھرە قۇچاقلىشىپ يىغا - زار قىلىشىپتۇ.

زۆھرە پاتىمەنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەندىن كېيىن ھەپتە

ئۆتمەي ھەسەت قىلىشقا باشلاپتۇ، لېكىن ئاندۇرماپتۇ ۋەدە بويىچە شاھزادە بىلەن پاتمەنىڭ توي تەييارلىق باشلىغانىكەن. ئەتە توي، دېگەن ئاخشىمى تۇيۇقسىزدىن پاتمە بېيۇش بولدى. يىقىلىپتۇ. پادىشاھ ئۆز ساقىلىنى يۇلۇپ ھەسرەت چېكىپتۇ. شاھزادە ئۆزىنى كاپچاتلاپ سەلدەك ياش تۆكۈپتۇ، ئەل - يۈز قايغۇغا چۆمۈپتۇ. دەل شۇ چاغدا كوردىكى خام سۈتتىن:

بۇ كېسەلگە مەن داۋا،

زەھەر بەردى بىۋاپا.

كۆرۈپ تۇردۇم ھەممىنى،

زۆھرە دېگەن بىۋاپا.

دېگەن زۇۋان چىقىپتۇ. بۇلۇڭدىكى قوناق:

خام سۈت يالغان سۆزلىمەس،

راستلىقىغا مەن گۇۋاھ.

دەپتۇ. تاۋۇز، سېۋەتتىكى كۈدە:

سۆزى توغرا، بىز گۇۋاھ،

قېچىپ كەتمسۇن ھەرگىز

زۆھرە دېگەن بىۋاپا.

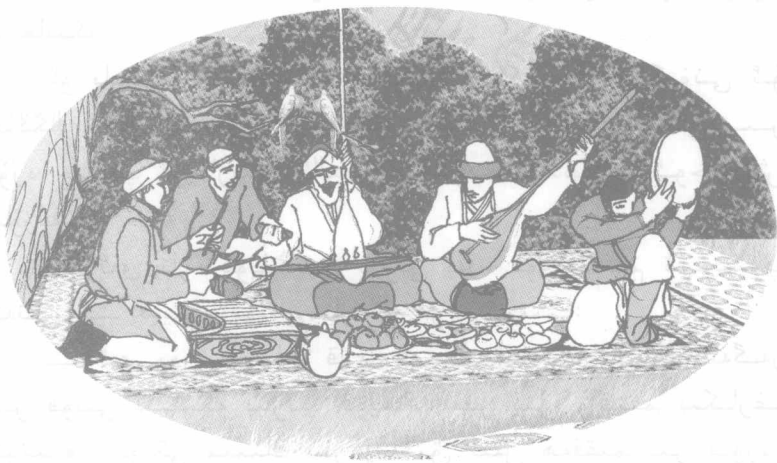
دەپتۇ. شاھزادە دەرھال خام سۈتنى پاتمەنىڭ ئاغزىغا تېمىت. قاندىكىن، پاتمە كۆزىنى ئېچىپ ئېسىگە كەپتۇ. پاتمە سوئال نەزەرى بىلەن شاھزادىگە قارىغاندىكىن، شاھزادىدىن بۇرۇن سۈت، قوناق، كۈدىلەر بايقى سۆزلەرنى تەكرارلاپتۇ. غەزەپلەندى. گەن خەلق زۆھرەنى تۇتۇپ، چېچىنى يۇلۇپتۇ. پاتمە خەلققە ھاي بېرىپ، ئۇلارنى توختىتىپتۇ. خەلق ئۇنىڭغا ئۆلۈم جازا-سى بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. پاتمە:

— ياق ! بۇنىڭغا ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئۆمۈرلۈك بىر
ۋەزىپە بېرەيلى. شەھرىمىزنىڭ شەرقىدە بىر ئىگە - چاقىد -
سىز بوۋاي، غەربىدە بىر ئىگە - چاقىسىز موماي بولۇپ،
ئۇلار ھالىدىن كېتىپ، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغان، زۆھرە
ئۇلارنىڭ ئاش - ئوزۇقىنى تەييارلاپ، ئۇلارغا كېچە - كۈندۈز
قارسۇن، — دەپتۇ.

زۆھرە گۇناھنى يۇيۇش ئۈچۈن مەڭگۈ شۇلارغا قاراشقا
بەلگىلىنىپتۇ.

پادىشاھ پاتىمەنىڭ سالامەتلىكى ئەسلىگە كەلگەندىن كې-
يىن ئوتتۇز كۈن ئويۇن - تاماشا، قىرىق كۈن توي - تۆكۈن
قىلىپ، شاھزادە بىلەن چېتىپ قويۇپتۇ.
«ياخشىلىققا ياخشىلىق ھەركىمنىڭ ئىشى، يامانلىققا ياخ-
شىلىق ئاقىلىنىڭ ئىشى» دېگەن سۆز شۇنىڭدىن قالغانمىش.

بىر بولغان پىرات بولۇپ

بۇرۇنقى زاماندا بىر باي ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ نۇرغۇن يەر - زېمىنى، ھېسابسىز چارۋىلىرى بار ئىكەن. باينىڭ ئۈچ قىزى بولۇپ، چوڭ قىزىنىڭ چېچىغا ئاق كىرىپتۇ، كىچىك قىزدىن ئىككى يېشى ئوتتۇزغا ئۆلشۈپتۇ. باينىڭ قىزلىرى ناھايىتى چىرايلىق بولغاچقا، تەرەپ - تەرەپتىن ئەلچىلەر كەلگەنكەن. باي ئاچ كۆز، تويماق بولغاچقا، ئەلچىلەرنى جاھاندا ماڭا تەڭ كەلگۈدەك باي بولسا قىزىمنى بېرىمەن، بولمىسا بەرمەيمەن، دەپ يولغا سالىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن قىزلىرى ئولتۇرۇپ قالغانكەن.

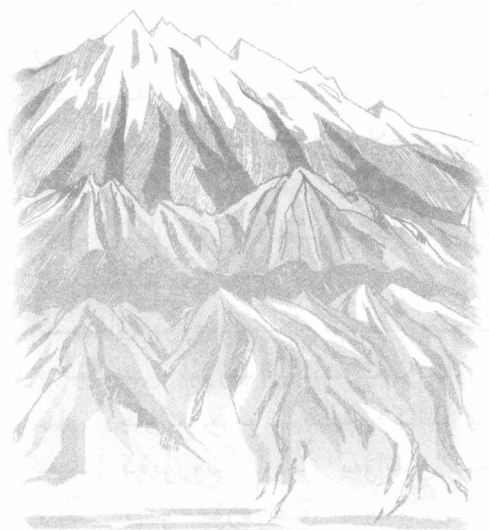
ئۇ باينىڭ بىر تاز قويچىسى بار ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ جاڭگالغا مال باققىلى كېتىۋاتسا، چاتقالار ئارىسىدىن بىر بۆرە چىقىپ قويلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ، ئادەمگە ئوخشاش سۆزلەپ:

— ئەي تاز، قويۇڭدىن بىرنى بەر، قورسىقىم ئېچىپ كەتتى، — دەپتۇ. قويچى تاز قورقۇپ كېتىپ:

— ئەي بۆرە غوجام، قوي مېنىڭ ئەمەس، باينىڭ. ئەگەر بىر قوينى سىلىگە بېرىپ قويسام، بىر يىل ۋاقتىم بىكارغا كېتىدۇ، چۈنكى مېنىڭ بىر يىللىق ئىش ھەققىم بىر قوزدىن لىق قوي، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. بۆرە تازنىڭ ھالىنى كۆرۈپ:

— ئەي تاز، ئۇنداق بولسا بايدىن سوراپ كەلگۈچە قو-
يۇڭنى يېمەيدىغانلىقىمغا قەسەم قىلىپ بەرسەم ئۇنامسەن؟ —
دەپتۇ. قويچى تاز:

— قەسەم قىلىپ بەرسە ئۇنايمەن، — دەپتۇ.
— ئەگەر سەن بايدىن سوراپ كەلگۈچە قويۇڭنى يېسەم،
ئۆيىدە قىزى تۇرۇپ ئەرگە بەرمىگەن بېخىلارنىڭ بېخىلى
بولۇپ كېتەي، —
دەپ قەسەم قىپتۇ
بۆرە.

قويچى تاز بۇ-
رىنىڭ قەسىمىنى
ئاڭلاپ خىيالغا
باينىڭ ئۈچ قىزى
كەپتۇ - دە:
— ئەي بۆرە
غوجام، مېنىڭ
خوجايىنىمنىڭمۇ
ئۈچ قىزى بار،
ئالدىنىڭ بېشى ئا-
قاردى، كىچىكىنىڭ
يېشى ئوتتۇزغا
ئۇلاشتى. ئۇلارنى
ئەرگە بەرگەن بول-
سا، ئالدى بىرنەچ-
چە پەرزەنت كۆرگەن
بولاتتى. ئەگەر سە-
لىنىڭ مۇشۇ قە-

سەملىرىنى ئېلىپ خوجايىنىڭ ئالدىغا بارىم تېرەمنى تەتۈر
سويىدۇ، — دەپ، باينىڭ ئالدىغا بۆرە ئۈچۈن تەتۈر سويىدۇ.
رىشقا ئۇنىماپتۇ. بۆرە تازنىڭ بارغىلى ئۇنىماپتۇ.
كۆرۈپ:

— باشقا قەسەم قىلىپ بەرسەم ئۇنامسەن؟ —
سورايتۇ.

— قېنى، مەن ئاۋۋال قەسەملىرىنى ئاڭلاپ باقاي، —
دەپتۇ قويچى تاز.

— ئەگەر سەن قوينى سوراپ كەلگۈچە قويۇڭنى يېسەم،
مال — مۈلكىنىڭ ئۆشەرە — زاكىتىنى ئايرىمايدىغان جازاند.
خورلاردىن بولاي، — دەپ قەسەم قىپتۇ بۆرە.

قويچى تاز بۇ قەسەمنى ئاڭلاپ دەرھال باينى كۆز ئالدىغا
كەلتۈرۈپتۇ — دە:

— ۋاي بۆرە غوجام، مېنىڭ خوجايىنىمۇ نەچچە مىڭ
قوي، تۆگىسى تۇرۇپ زاكات ئايرىماي يا ئاشلىقتىن ئۆشەرە
ئايرىماي، جازانخورلۇق بىلەن كاتتا باي بولۇپ كەتكەن. مەن
بۇ گەپنى كۆتۈرۈپ بارسام يەۋاتقان نېنىمدىن ئايرىلىپ قالد.
مەن، — دەپتۇ. بۆرە يەنە:

— بۇنىڭدىن باشقا قەسەم قىلىپ بەرسەم بارامسەن؟ —
دەپتۇ.

— ئاۋۋال قەسەم قىلىپ باقسىلا، مەن ئاڭلاپ باقاي، —
دەپتۇ تاز. بۆرە يەنە:

— ئەگەر سەن بايدىن قوينى سوراپ كەلگۈچە قويۇڭنى
يەيدىغان بولسام، ئىشىكىنىڭ ئالدىدا مەسچىت تۇرۇپ ئۆيىدە
ناماز ئۆتەيدىغانلار قاتارىدا بولاي، — دەپ قەسەم قىپتۇ.

قويچى تاز بۇ قەسەمنى ئاڭلاپ يەنە ئۆز خوجايىنى كۆز
ئالدىغا كەلتۈرۈپ:

— ئەي بۆرە غوجام، مېنىڭ خوجايىنىمنىڭ ئىشىكى ئالدىدا مەسچىت بار تۇرۇپ نامازنى ئۆيىدە ئۆتەيدۇ. بۇنى بىلىپ تۇرۇپ سىلنىڭ بۇ گەپلىرىنى كۆتۈرۈپ بارسام، مېنىڭ يېگەن نېنىم ھارام بولمامدۇ؟ — دەپ يەنە ماڭغىلى ئۇنىماپتۇ. بۆرە قويچى تازنىڭ ماڭمىغانلىقىنى كۆرۈپ پەيلىنى بۇ زۇپ:

— سەن بايدىن قوي سوراپ كەلمىسەڭ سېنى يەيمەن، — دەپ خىرىس قىپتۇ. بۆرىنىڭ ئەلپازنى كۆرگەن تاز قورقۇپ كېتىپ:

— ئازراق تەخىر قىلىپ تۇرسىلا، ھازىر كېلىمەن، — دەپ ئۆلەر - تىرىلىشىگە باقمىي، يىقىلىپ - قوپۇپ توپسىنى قاقماي باينىڭ ئالدىغا قاراپ كېتىپتۇ. قويچى تاز باينىڭ ئالدىغا يېتىپ بېرىپ بولغان ئەھۋالنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپ، بۆرىنىڭ بىرىنچى قەسىمىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. دېگەندەك، باي بۆرىنىڭ بىرىنچى قەسىمىنى ئاڭلاپ:

— ھۇ، بېشىڭنى يەيدىغان تاز، تېرەڭنى تەتۈر سويىمەن، سەن نېمە يالغان سۆزلەيسەن! — دەپ قولغا پىچاق ئېلىپ ئۇنى قوغلاپ كېتىپتۇ. قويچى تاز بايغا يالۋۇرۇپ - يېلىنىپ مىڭ تەستە ئۇنى پەيلىدىن ياندۇرۇپ، بۆرىنىڭ ئىككىنچى قەسىمىنى ئېيتقانكەن:

— ھۇ، ئاقچى تاز، كۆكچى تاز، سەن مېنى ھاقارەتلىدىڭ گۈچى بولدۇڭمۇ؟ كۆزۈمدىن يوقال! — دەپ قولغا توقماق ئېلىپ قوغلاپ كېتىپتۇ. قويچى تاز بايغا يەنە يالۋۇرۇپ:

— كەتسەممۇ كېتەي، بىراق قويلارنى كۆرسىتىپ قويۇپ كېتەي، — دەپتۇ.

— تولا كاپشماي قويلارنىڭ يېنىغا بار! — دەپتۇ باي

يادىغا قويلىرى كېلىپ، تازنى ھەيدەپتۇ. چاغدا قوچى تاز
 بۇرنىڭ ئۈچىنچى قەسىمىنى ئېيتىپتۇ. باي ماڭا بۇ قوچىنى
 — ھۇ نائىساپ تاز، يېگىنىڭ ھارام بولغۇر بارمۇ؟
 گەپ قىلغان بارمۇ؟! قوي يېمەيدىغان بۇرمى بارمۇ!
 شۇنچە قوينى بۇرگە تاشلاپ بېرىپ بۇ يەرگە كەلدىڭمۇ؟
 ھاڭۋاقماي، قويلارنىڭ يېنىغا بار! — دەپ ھەيدەپتۇ. قويچى
 تاز:

— ماڭا ئىشەنمىسە، مەن بۇرگە نېمىدەپ بارمەن، يەم
 بولغىلىمۇ؟ ئۇنىڭدىن كۆرە بارمىغىنىم تۈزۈك، بولمىسا ئىك-
 كىمىز تەڭ بارمىز، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. باي ئۇنى ماڭغۇزال-
 ماي ئۆزىمۇ بىرگە بېرىشقا مەجبۇر بوپتۇ.
 باي قويچى تازنى ئالدىغا سېلىپ بارسا، قويلار جايىدا

تۇرۇپتۇ، سانسا ھەممىسى ساق چىقىپتۇ، لېكىن بۆرىنىڭ
سايىسىمۇ كۆرۈنمەپتۇ. باي تازدىن:

— بۆرە قېنى؟ — دەپ سوراپتۇ. تاز:
— مەن ئۆيگە قايتقاندا مۇشۇ يەردە قويلارغا قاراپ قال-
غان، — دەپتۇ.

باي تۇرۇپ ئويلىنىپ قاپتۇ ۋە بۆرىنىڭ ۋەدىلىرىنىڭ
ھەممىسى ئۆزىنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرى ئىكەنلىكىنى ئۆز
ئىچىدە ئىقرار قىپتۇ. بۇنىڭدىن ئەجەبلەنگەن باي، بۆرە قوي
يېمىگەن يەردە مەن نېمە ئۈچۈن ئىنساپلىق بولمايمەن، نېمە
ئۈچۈن شۈكۈر - قانائەت قىلمايمەن؟! مەن بىر بۆرىچىلىك
بولالمىدىم، دەپ ئويلاپ قورقۇپ قاپتۇ ھەم شۇ جاينىڭ ئۆزىدىلا:
— ھەي قويچى تاز، سەن ئۈچ قىزىمدىن قايسىسىنى
ئالساڭ شۇنى بېرەي، — دەپتۇ. قويچى تاز:

— ئەي باي ئاكا، سىلنىڭ چوڭ قىزلىرى مېنى يامان
كۆرىدۇ، سىلنىڭ خىزمەتلىرىدە بولغاندىن بۇيان بىرەر قې-
تىمۇ ئۇنىڭ ئاغزىدىن ياخشى گەپ ئاڭلاپ باقمىدىم. ئۇ مې-
نى كۆرسىلا:

لەپپە، لەپپەڭ، لەپپەڭ تاز،
گېپى يوغان بەتتام تاز.
لەپپە، لەپپەڭ، لەپپەڭ تاز،
بېشى يېغىر، شور تاڭ تاز.

دەپ ئاغزىدىن چۈشۈرمەي مېنى بەك زاڭلىق قىلىدۇ. مەن
شۇ چوڭ قىزلىرىنى ئالسام، — دەپتۇ. باي رازىلىق بېرىپتۇ
ۋە چوڭ قىزىنى تازغا چېتىپ قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن باي
كەلگەن ئەلچىلەرنى قايتۇرماي، قالغان ئىككى قىزىنىمۇ يات-
لىق قىپتۇ.

باي قىزلىرىنى ئەرگە بېرىپ بولغان كىيىن، ئېشىنچا مال، ئاشلىقلىرىنىڭ ئۆشۈرە - زاكىتىنى ئاينىپ بولۇپ خەل-قىمگە تارقىتىپ بېرىپتۇ. باينىڭ چوڭ قىزىمۇ يىغلاپ - قاقشىغان بولسىمۇ، تەقدىر شۇنداق ئوخشايدۇ دەپ ئۆزى ياخشى كۆرمىگەن تاز بىلەن بىرگە ئۆتۈشكە كۈتۈپ قاپتۇ.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، «ئېرىڭ بولغان پىرىڭ بولۇر» دېگەن گەپ باينىڭ چوڭ قىزى بىلەن قويچى تازنىڭ كەچۈر-مىشىدىن قالغانىكەن.

ئالپىشلىق توخۇم

بۇنىڭدىن كۆپ يىللار ئىلگىرى بىر شەھەر بولغانىكەن. بۇ شەھەرنىڭ كىشىلىرى خاتىرجەم، راھەت - پاراغەتلىك تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. شۇ راھەت - پاراغەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان كىشىلەر قاتارىدا سەمەت ئىسىملىك بىر كىشى بولۇپ، ئۇ ئايالى بىلەن باشقا كىشىلەرگە ئوخشاش ھالال ئەمگەك قىلىپ خاتىرجەم ياشايدىكەن. سەمەت بىلەن ئايالى ناھايىتى ئىناق بولۇپ، خۇدا قوشقان بىر جۈپلەر ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا تاپا - تەنە، بىر - بىرىنىڭ كۆڭلىگە ئازار بېرىدىغان سۆزلەرمۇ بولمايدىكەن. سەمەت كۈندە سودا - سېتىق بىلەن تاپقان پۇلغا گۆش - ياغ، ئۇن - تۇز، سە - رەڭگە سېتىۋالغاندىن سىرت، ئۆزىگە ۋە ئايالىغا كېرەكلىك نەرسىلەرنى سېتىۋالىدىكەن. ئايالىمۇ چېۋەر، ئىشچان ئايال بول- غاچقا، ئۆي ئىچىنى رەتلىك، پاكىز تۇتىدىكەن. ئۇلارنىڭ ئۆي باساتلىرى تەل بولۇپلا قالماي، ئايالىنىڭ كىيىم - كېچەك، زىبۇزىننەتلىرىمۇ تەل ئىكەن. شۇڭلاشقا، ئايال ھېچ نەرسىنىڭ غېمىنى يېمەي، ئېرى سودا - سېتىقتىن قايتىپ كەلگۈچە ھەر كۈنى تاماق ئېتىپ ئىشكە قاراپ ئولتۇرىدىكەن...

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئايال ئادىتى بويىچە ئاشمانتا ئېتىپ قويۇپ، ئېرىنىڭ ئىشكتىن خۇش تەبەسسۇم بىلەن كىرىشىد-

نى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. لېكىن، ئېرىنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى
 ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ قارىسى كۆرۈنمەپتۇ. ئېرىنىڭ ئۆز
 خېيىمخەتەرگە يولۇقۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن رەت يېنىپ كىرىپ
 رەت ئىشىكىنىڭ ئالدىغا چىقىپ، نەچچە رەت يېنىپ كىرىپ
 ئېرى كەچ كىرىپ قاراڭغۇ چۈشكەندە قاش - قاپاقلرى
 لىنىغان، خاپا ھالدا قۇرۇق قول ئۆيگە كىرىپتۇ. ئېرىنىڭ بۇ
 ھالىدىن ئەجەبلەنگەن ئايال:

— نېمە بولدىڭىز، ئەجەب كەچ قالدىڭىزغۇ؟ بەك ئەندىشە
 قىلدىم، — دەپتۇ. سەمەت ئايالىنىڭ چىرايىغىمۇ قارىماي:
 — تولا ۋالاقشۇۋەرمەي، يەيدىغان نەرسەڭ بولسا ئېلىپ
 كەل، — دەپتۇ قوپاللىق بىلەن. ئايال ئېرىنىڭ مىجەزىنى
 ياخشى بىلگەچكە، بىرەر ئىشقا خاپا بولۇپ قالغاندۇ ياكى بىر-
 رەرى بىلەن بىرنەرسە دېيىشىپ قالغاندۇ، دەپ ئويلاپ، كۆپ
 گەپ قىلماي، ئېرىنىڭ ئالدىغا داستىخان سېلىپ، تەييار قىل-
 لىپ قويغان ئاشمانتىسىنى ئەكىلىپ قويۇپتۇ. ئادەتتىكى
 كۈنلەردە تاماقنى ناھايىتى كۆڭۈللۈك، بەھۇزۇر يېيىشىدىغان
 ئەر - خوتۇن بۈگۈن گەپ - سۆزسىز تاماق يېيىشىپتۇ. بۇ

ھالىنى تۈگىتىش ئۈچۈن ئايالى:

— نېمە بولدى، تاماق يېگۈڭىز كەلمەيدىغۇ؟ بىرەر... —
دېيىشىگە، سەمەت:

— ئادەم دېگەن تاماقنى شۇنچىلىكلا يېمەمدۇ، مەن كالد-
مىدىم، — دەپ ۋارقىراپتۇ. بۇ سۆز ئايالغا ئېغىر كېلىپ،
ئايال تاماقنى يېدىمۇ يا تاماق ئايالىنى يېدىمۇ، ھېچبىر ئىس-
سىق باسماي، خۇددى چىۋىن يەۋالغاندەك كۆڭلى غەش بولۇپ
بىئارامچىلىقتا قاپتۇ...

ئەتىسى ئايال سەھەر تۇرۇپ، ئۆي ئىچىنى يىغىشتۇرۇپ،
ناشتىلىق چاي ئۈچۈن تۇتۇش قىپتۇ. سەمەت يوتقاندىن چىق-
ماي يېتىۋېرىپتۇ. ئايال تاماقنى تەييارلاپ بولۇپ چاقىرغاندا
دىلا، يەنە گەپ - سۆز قىلماي ئېزىلىپ ئورنىدىن تۇرۇپ،
يۈز - كۆزىنى چالا - بۇلا يۇيۇپ ئازراقلا ناشتا قىلىپ،
سودا - سېتىق قىلىش ئۈچۈن كېتىپ قاپتۇ.

ئېرى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئايالى ئۆي، ھويلا -
ئاراملارنى قايتا سۇيۇرۇپ، سۇ چىچىپ، يۈگۈر - يېتىم
ئىشلار بىلەن ئاخشامقى ۋە ئەتىگەنكى كۆڭۈلسىزلىكنى ئۇنتۇپ
كېتىپتۇ، كەچ كىرگەندە يەنە چۆچۈرە ئېتىپ قويۇپ ئېرىنى
ساقلاپتۇ. ئېرى يەنە كەچ كىرگۈچە كەلمەپتۇ. ئايال ساقلاپ -
ساقلاپ، ئاخىر ئۇخلاپ قاپتۇ. بىر چاغدا ئىشكىنىڭ «تاراق»
قىلغان ئاۋازىدىن ئايال چۆچۈپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ، قارىغۇ -
دەك بولسا، تۈن نىسپىدىن ئېشىپ كەتكەنكەن. شۇڭا، ئايال
ئېرىگە:

— بالدۇرراق قايتىپ كەلسىڭىز بولماسمىدى، — دەپتۇ.
سەمەت ئالىيىپ قاراپ قويۇپ:

— سېنى باقمەن، دەپ مۇشۇنداق پايىپتەك بولۇپ يۈ-
رىمەن، — دەپتۇ زەردە بىلەن. ئېرىنىڭ بۇنداق قوپال مىجە -

سېتىق قىلىدىغان كوچىغا يېتىپ بېرىپتۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ
 دۇكىنى تەرەپكە بىر قاراپ قويۇپ، باشقا بىر تەرەپكە مېڭىپ-
 تۇ، بىر دوقمۇشتىن ئۆتۈپ، كىچىك بىر ھويلىنىڭ ئالدىغا
 بېرىپ توختاپ ئەتراپقا قاراپ قويۇپ، ھويلىنىڭ ئىچىگە كى-
 رىپ كېتىپتۇ. ئېرى كىرىپ كەتكەندىن كېيىن، ئايالىمۇ ئۇ-
 نىڭ كەينىدىن ھويلىغا كىرىپتۇ. قارىسا، ئېرى بىر ئۆيگە
 كىرىپ كېتىپتۇ. ئايال ھېلىقى ئۆينىڭ ئىشىك يوقۇقىدىن
 مارىسا، ئېرى قاش - كۆزىگە قويۇق گىرىم قىلغان، يۈزىگە
 ئۇيا - ئەڭلىك سۈرگەن، سېرىق، پالكۆز بىر ئايال بىلەن
 ئىرمىشىپ - چىرمىشىپ ئولتۇرغۇدەك. ئايال ئەس - ھوشد-
 نى يوقىتىپ قويغىلى تاس - تاس قاپتۇ. ئۇنىڭ تەسلىكتە
 ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئېرىگە قىلغان ئەقىدىسىگە مىڭ بىر پۇ-
 شايما قىلىپ،

دەرد - ئەلەمدە يۈ-
 رەكلىرى ئۆرتىنىپ
 كەينىگە يېنىپ،
 سەۋدايلارچە يۈگۈ-
 رۈپ ئۆيگە قايتىپ
 كەپتۇ، ئۆيگە كى-
 رىپ ئىشىكىنى ئى-
 چىدىن تاقاپ، ھار-
 غۇچە يىغلاپ ئىچىد-
 نى بوشتىتىپتۇ،
 يىغىسىنى توختى-
 تىپ، قانداق قى-
 لىش توغرىلىق
 كۆپ ئويلىنىپ،

ئېرىدىن ئاجرىشىپ كەتمەكچى بوپتۇيۇ، يەنىلا كۆڭلى ئۇ -
نماپتۇ، جەڭگى - جېدەل چىقارماقچى بوپتۇ. لېكىن ئۇزۇر -
نىڭ ۋە ئېرىنىڭ ئىززەت - ئابرويىنى تۆكۈۋېلىشىدىن ئەمەل
سىرەپتۇ، شۇنداق خىياللار بىلەن بولۇپ ھېچبىر چارە ئالماي
ماي ئىچى تىت - تىت بولۇپ، يۈرىكى دەرد - ئەلەمدە كېلىپ
لەختە - لەختە قانغا تولۇپ، خېلى كۈنلەرنى ئۆتكۈزۈپتۇ.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئايال تۇخۇم پۆشكىلى سېلىش
ئۈچۈن تۇخۇملارنى چېقىۋېتىپ، ئېرىنى ئەپچىل بىر چارە
بىلەن يامان يولدىن قايتۇرۇشنىڭ يولىنى تېپىپتۇ، ئۆزىنىڭ
بۇ ئەقىلىنى تاپقانلىقىغا خۇش بولۇپ كەتكەن ئايال، نېمە ئۇ -
چۈن نەچچە ۋاقىتلاردىن بېرى تۇخۇم پۆشكىلى سالمىغاندىمەن
دەپ، ئۆز - ئۆزىگە كايىپ، دەرھال قىلىۋاتقان ئىشنى توخ -
تىتىپ، ئۆز ئەقىلىنى بىر سىناپ كۆرۈشكە تۇتۇش قىپتۇ.
ئايال بىر سېۋەت تۇخۇمنى قىزىل، يېشىل، سېرىق، قارا،
بېغىرەڭ، ئالىيېشىل قىلىپ ھەر خىل - ھەر رەڭدە بوياشقا
باشلاپتۇ. ئۇتتۇرلۇق بويىغىنىنى ئۇتتۇرلۇق پىشۇرۇپ لېگەنگە
تىزىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ھەر خىل - ھەر رەڭدە بويالغان تۇ -
خۇملارنى پىشۇرۇپ بىر لېگەننى توشقۇزۇپتۇ. ھەر خىل رەڭ -
دىكى توخۇملار لېگەنگە تىزىلىپ كۆزنى قاماشتۇرۇپ، ئالا -
چەكمەن قىلىۋېتىدىغان بىر تۈسكە كىرىپتۇ. ئايال تەييارلىق
قىلىپ بولۇپ ئېرىنى ساقلاپتۇ. ئېرى يەنە يېرىم كېچىدە
ئۆيگە كىرىپ، ئۆز ئورنىدا يېتىپتۇ...

ئەتىسى ئايال قايماق چاينى تەييارلاپ، ئېرىنى ئويغىتىپ -
تۇ. سەمەت ئورنىدىن تۇرۇپ، يۈز - كۆزلىرىنى يۇيۇپ، ناشتا
قىلىشقا ئولتۇرۇپتۇ. بۇ چاغدا ئايال تەييارلاپ قويغان تۇخۇم -
نى ئېرىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. سەمەت لېگەندىكى ھەر خىل -
ھەر رەڭدىكى تۇخۇملارنى كۆرۈپ، كۆزى ئاللاچەكمەن بولۇپ،

ھەيرانلىقتا ئاغزىنى ئاچقىنىچە ئولتۇرۇپ قاپتۇ. بۇ چاغدا ئا-
يال لېگەندىن قىزىل رەڭدە بويالغان تۇخۇمنى ئېلىپ ئېرىگە
تۇتقۇزۇپتۇ. سەمەت قولىدىكى قىزىل تۇخۇمنى چىقىپ يەپ
بولۇشىغا، ئايال لېگەندىن سېرىق رەڭدىكى تۇخۇمنى ئېلىپ
بېرىپتۇ، سەمەت بۇنىمۇ يەپ بوپتۇ. ئايال يەنە قارا رەڭدىكى
تۇخۇمنى ئېلىپ بېرىپتۇ، سەمەت بۇنىمۇ يەپ بوپتۇ. شۇنداق
قىلىپ، سەمەت يەتتە - سەككىز دانە تۇخۇمنى يەپ بولغاندا،
ئايال يەنە ئېلىپ بەرمەكچى بوپتۇ. بۇ چاغدا سەمەت:
— ھەممىسى ئوخشاش ئىكەنمۇ؟! — دەپتۇ. بۇ چاغدا
ئايال:

— نەرى ئوخشاش ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئىچى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ سەمەت. بۇ چاغدا ئا-
يال يەنە:

— تېشى ئوخشىمايدىكەن؟ — دەپ قايتۇرۇپ سوراپتۇ.
— ئوخشىمايدىكەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ سەمەت. شۇ
چاغدا ئايال ئېرىگە ئۆز مۇددىئاسىنى ئېيتىشنىڭ پۇرسىتى
كەلگەنلىكىنى بىلىپ:

— راست ئېيتتىڭىز، بىز ئاياللارمۇ مۇشۇ ھەر خىل
بويالغان تۇخۇملارغا ئوخشاش، تېشىمىز ھەر خىل - ھەر
رەڭدە بولغان بىلەن، ئىچىمىز تۇخۇمنىڭ ئېقى بىلەن سېرىد-
قى ئوخشاش بولغاندەك ئوخشاش، — دەپتۇ. ئايالدىن بۇ
گەپنى ئاڭلىغان سەمەت ئىشنىڭ تېگى - تەكتىگە يېتىپ،
ئۆزىنىڭ نادانلىق قىلغانلىقىغا قاتتىق پۇشايىمان قىلىپ، ئا-
لىنىڭ ئالدىدا ئىزا - ئاھانەتتىن ئاسمانغا چىقىپ كېتەي
دېسە ئاسمان ئېگىز، يەرگە كىرىپ كېتەي دېسە يەر قاتتىق
تۈيۈلۈپ، ئاغزىنى ئاچقانچە ئولتۇرۇپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
سەمەتنىڭ بولمىغۇر ئىشى خەلقىئالەمگە پۇر كەتمەي، يېپىق

قازان يېپىق بويىچە قايتۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، سەمەت ئۆزىنىڭ قىلغانلىقىغا توۋا قىلىپ، يامان يولدىن يېنىپ، ئايالغا بىلەن بىرلىكتە تىنچ، خاتىرجەم، راھەت - پاراغەتلىك تۇرمۇشىنى باشلاپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇلارغا قوشنا ئايال سەمەتنىڭ ئايالىغا ئېرىنىڭ يولدىن چىققانلىقىنى دادلاپ كىرگەنكىن، سەمەتنىڭ ئايالى ئۇ ئايالغا ئۆزىنىڭ ئىشلەتكەن ئەقلىنى ئۆگىتىپ قويۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايالمۇ تۇخۇمنى بويىپ ئېرىگە يېگۈزۈپ، ئېرىنى يامان يولدىن قايتۇرۇپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، تۇخۇمنى بويىپ سېتىش شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

پادشاھنىڭ ئىزىشى

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئادىل پادشاھ ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭدىن بارلىق پۇقرالار ئىنتايىن رازى ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر كىشى پادشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ئۆتكەن كېچە ھەزەتلىرىنىڭ ئادەملىرىدىن بىرىلەن ئۆيۈمگە باستۇرۇپ كىرىپ، زورلۇق بىلەن قىزىمغا چېقىلدى، — دەپ ئەر ز قىپتۇ. پادشاھ ئۇ كىشىگە:

— ئەگەر ئۇ كىشى يەنە سېنىڭ ئۆيۈڭگە باستۇرۇپ كىرسە، دەرھال مېنىڭ ئالدىمغا كەل، — دەپتۇ.

ئەتىسى ئاخشىمى ھېلىقى لۈكچەك يەنە ھېلىقى ئادەمنىڭ ئۆيىگە باستۇرۇپ كىرىپتۇ. بىچارە ئادەم دەرھال بېرىپ پادشاھقا ئېيتىپتۇ. پادشاھ ئاڭلاپلا قىلىچىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن ئۆيىگە بېرىپتۇ. پادشاھ ئۆيىگە كىرىش بىلەن تەڭلا چىراغنى ئۆچۈرۈپتۇ — دە، باسقۇنچىنى ئۆلتۈرۈپتۇ. ئاندىن چىراغنى ياندۇرۇپ، ئۆلگۈچىنىڭ يۈزىنى كۆرۈپتۇ ۋە: «خۇداغا شۈكۈر» دەپتۇ، ئاندىن پادشاھ ئۆي ئىگىسىگە:

— ئەمدى ھەممە ئىش تامام بولدى. ئۆيۈڭدە قانداق تاماق بولسا، ئېلىپ كەل، — دەپتۇ. ئۆي ئىگىسى تاماق ئەكەپتۇ. پادشاھ ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن غىزالىنىپتۇ. ئۆي ئىگىسى پادشاھتىن:

— ئۇلۇغ، مەرھەمەتلىك شاھىم، سۇرىغانلىقىمنى كەچۈرگەيلا. نېمە سەۋەبتىن ئۆيگە كىرىپلا چىراغنى چاچتىم؟ رىلا، كېيىن يەنە نېمىشقا ياندۇرىلا؟ ئۆلگەن كىشىنى كۆرۈش خۇداغا شۈكۈر قىلىپ، ئاندىن كېيىن تاماق يەيلا؟ — دەپ سورايتۇ تەزىم بىلەن. پادىشاھ:

— بۇنداق يامان ئىشنى مېنىڭ ئوغلۇمدىن باشقا كىشى قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ، دەپ گۇمان قىلىپ چىراغنى ئۆچۈردۈم. ئەگەر ئوغلۇم بولسا، مەن ئۇنىڭ يۈزىنى كۆرسەم، قولۇم تىترەپ قالار ئىدى، ئۇنىڭ مۇھەببەت رىشتى مېنىڭ قولىرىمنى يۈگەنلىۋالغان، جان - جىسمىنى دەرىمانىدىن كەتكۈزەر ئىدى، ئۇنداقتا مەن ئادالەت يولىغا قەدەم قويايمدەن. ھېچبولمىغاندا تەمتىرەپ قالغان بولاتتىم. شۇڭا، چىراغنى ئۆچۈردۈم. خۇداغا شۈكۈر دېگىنىمنىڭ سەۋەبى، چىراغنى ياندۇرۇپ قارىسام، ئۇ مېنىڭ ئوغلۇم ئەمەسكەن، بۇنىڭدىن خۇداغا شۈكۈر ئېيتتىم. تاماقنى تويغۇچە يېگىنىم - نىڭ سەۋەبى شۇكى، سەن كېلىپ ماڭا ئەر - شىكايەت قىلغان چاغدىلا باسقۇنچى لۈكچەكنى ئۆلتۈرمىگۈچە تاماق يېمەيمەن دەپ، ئۆزۈمگە ئەھدە قىلغان. شۇنىڭدىن تارتىپ ھازىرغىچە تاماق يېمىدىم، قورسىقىم بەكلا ئاچقاندى، شۇڭا ھۇزۇرۇڭدا تويغۇدەك تاماق يېدىم، — دەپتۇ.

يامان ئوغرى

بۇرۇن بىر پادشاھ ئۆتكەنكەن، ئۇ خەلقنىڭ دەرد - ئەھۋالىغا يەتمەيدىكەن. پادشاھنىڭ خاسىيەتلىك بىر تۆگىسى بار ئىكەن، ئۇ تۆگىنىڭ يۇڭىنىڭ ھەممىسى مەرۋايىت ئىدى. تۆگە كاتتا بىر ئىمارەتنىڭ ئىچىدە ياتىدىكەن. كېچىسى تۆگە ياتقان ئۆي يوپيورۇق بولۇپ كېتىدىكەن. بۇ تۆگە ھەپ - تىنىڭ ئالتە كۈنىدە يېتىپ دەم ئېلىپ، بىر كۈن ئوزۇق يېگىلى چىقىدىكەن. پادشاھنىڭ: «مېنىڭ تۆگەم ھېچقانداق چەكلىمىگە ئۇچرىمايدۇ، ھەرقانداق ئېتىزلىققا كىرىپ ئوتلايدۇ، ھەرقانداق كىشىنىڭ ئۇنى توسۇشقا ھەددى يوق» دېگەن پەرمانى بار ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ تۆگە خەلققە نۇرغۇن زىيانلارنى كەلتۈرۈپ زۇلۇم سالىدىكەن، قىسقىسى خەلققە بالا - يىئاپەت كەلتۈرىدىكەن. خەلق بۇ دەردلەرنى ئىچىگە يۇتۇپ، سىرتقا چىقىرىشقا ئامالسىز ئىكەن. بىرنەچچە ئادەم توپلاشقان يەردىلا مۇشۇ تۆگە توغرىسىدا سۆز بولىدىكەن.

مۇشۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مۇشۇ پادشاھ تۇرۇشلۇق شەھەرگە باشقا يەردىن بىر ئوغرى كېلىپ بۇ تۆگە ھەققىدە - كى كىشىلەرنىڭ زارلاشلىرىنى ئاڭلاپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئوغ - رى، ھە، ئەسلىي ئوغرىلايدىغان نەرسە مۇشۇ ئىكەن، بۇنى كۆزدىن يوقىتىپ، خەلقنىڭ ماختىشىغا ئېرىشمەيمەنمۇ، دەپ

ئويلاپتۇ. ئۇ شەھەردىكى يۈرەكلىك ياشلارنى بىر نەچچىنى تەپ-
 پىپ، ئۇلارغا: «مەن تۆگىنى شەھەر دەرۋازىسىدىن ئاچىۋېتىپ
 كەتمەكچى، ماڭا ياردەملىشىڭلار، كىشىلەرنى ئازابلاپ كۆتۈرۈپ
 دۇرايلى» دەپتۇ. تۆگە ئوزۇق يېگىلى سىرتقا چىققان كۈنى
 ئۇلار تۆگىنى سالما تاشلاپ تۇتۇۋاپتۇ، ئوغرى تۆگىنى شەھەر
 ھەردىن خېلى يىراقتىكى ئۆزىنىڭ ئۆيىگە ئەكىلىپ ئۇنىڭ
 مەرۋايىت يۇڭى بىلەن دوۋىسىنى ئېلىپ قويۇپ، قالغان
 گۆشىنى مەھەللىدىكىلەرگە تارقىتىپ بېرىپ، ئۆزىگە ئازراق
 ئېلىپ قاپتۇ. ئەمدى گەپنى پادىشاھتىن ئاڭلايلى:

پادىشاھ قارىغۇدەك بولسا تۆگىسى قايتىپ كەلمەپتۇ. ئە-
 تىسى بىر كۈن قاراپتۇ، يەنە كەلمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بارلىق
 ياساۋۇللارغا شەھەر ئىچى ۋە سىرتىنى ئاڭتۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ.
 قانچە ئاڭتۇرغان بولسىمۇ، ئۇلار تۆگىنىڭ ئىز - دېرىكىنى
 ئالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ بارلىق ۋەزىر - ۋۇزىرالىرىدىن
 نى يىغىپ: «قانداق قاپ يۈرەك مېنىڭ تۆگەمگە زىيانكەشلىك
 قىلدى؟ بۇنى تېپىش كېرەك، سىلەرنىڭ قانداق مەسلىھەت-
 تىڭلار بار؟» دېگەندە، ۋەزىرلەر:

— پادشاھئالەم، بىزنىڭ مەسلىھەتتىمىز: بۇ ئىشنى شەھەرگە جاكارلىساق، تۈگىنى تېپىپ بەرگەن ئادەمگە زور ئىنئام بېرىدىغانلىقىمىزنى ئېيتساق، شۇ چاغدا ئۇنى ئىزدەپ تېپىپ بېرىدىغانلار چىقىدۇ، — دەپتۇ. پادشاھ ئويلاپ باقسا توغرا. شۇنىڭدىن كېيىن پادشاھ پەرمان چىقىرىپتۇ. ئۇنىڭدا «تۈگىنى تېپىپ بەرگۈچىگە ئۆزى رازى بولغۇدەك ئىنئام بېرىمەن ھەم ھاياتىغا كېپىللىك قىلىمەن» دەپ، قول ئاستىدىكى ھەممە يۇرتلارغا جاكارچىلارنى ئەۋەتىپتۇ. جاكاردىن كېيىن بۇ ئىشنى ھەممە ئادەم ئاڭلاپتۇ. —

شۇ يۇرتتا بىر موماي بولۇپ، بۇ مومايدا ئاز — تولا جا. دۈگەرلىكمۇ بار ئىكەن، لېكىن بۇ موماي شۇ چاغقىچە ياتلىق بولمىغانىكەن، چۈنكى ھەرقانداق ئەر كىشى ئۇنىڭدىن قورقمايدىكەن. موماي بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ پادشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. —

پادشاھئالەم، جاكار چىقىرىپلا، تۈگىلىرىنى مەن تاپسام، قانداق ئىنئام بېرىدىلا؟ — دەپ سوراپتۇ. پادشاھ: —

ئۆزۈڭ ئېيت. نېمە تەلەپ قىلساڭ، مەن شۇنى بېرىمەن، — دەپتۇ. موماي: —

مەن مۇشۇ ياشقا كەلگۈچە ياتلىق بولمىدىم. مېنى ئون سەككىز ياشلىق بىر يىگىتكە چېتىپ قويدىلا، يەنە پۈتۈن ئۆمرۈمگە يەتكۈدەك بايلىق بېرىدىلا، — دەپتۇ. پادشاھ ماقۇل بوپتۇ، ئىككىسى خەت — توختام قىلىشىپتۇ. —

ئەمدى، — دەپتۇ موماي، — ئىككى سېۋەتكە تارغاق، سۈزگە قاتارلىق ئاياللارغا كېرەكلىك بۇيۇملارنى قاچىلاپ بەرسىلە.

ئىككى سېۋەتنى مېلى بىلەن موماينىڭ دېگىنىدەك تەييارلاپ بېرىپتۇ. موماي بۇنى كۆتۈرۈپ، سېتىقچى سىياقىغا كىرىۋېلىپ يۇرت ئارىلاپ چىقىپ كېتىپتۇ. موماي سېتىقچىدە

لىق قىلىش داۋامىدا، مال ئېلىشقا توپلانغان ئادەملەرگە:
«مۇشۇ يۇرتتا تۆگە باققان ياكى بولمىسا تۆگە گۆشى پەقەت ئادەملەرنى بىلەمسىلەر؟ مېنىڭ بويىغا يەتكەن بىر ئادەم ئۆزىنى زىر ناھايىتى قاتتىق ئاغرىق، مەن ئۇنى ھەكىملەرگە سەتسەم، تۆگە گۆشىنىڭ شورپىسىنى ئىچۈرسە ياخشى بولىدۇ، قالغۇدۇ، دەيدى. مەن بىر نامرات تۇل خوتۇن، تۆگە ئېلىپ سولۇشقا قۇربىم يەتمەي، تۆگە سويغانلار بولسا شۇنىڭدىن بىرەر پارچە گۆشىنى ئاپىرىپ قىزىمغا شورپا قىلىپ بېرىپ دېگەندەيم. ماڭا تۆگە گۆشى تېپىپ بەرسەڭلار، قانداق مال ئالساڭلار ھەقسىز بېرىمەن» دەپ مېڭىپتۇ. موماي سېتىقچىلىق قىلىپ يۈرۈپ شەھەردىن يىراقلاپ ھېلىقى يامان ئوغرىنىڭ يۇرتىغا كېلىپ قاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ ئوغرى سىرتقا چىقىپ كەتكەن بولۇپ، ئۆيىدە ئۇنىڭ ئايالى قالغانىكەن. ئۇلارنىڭ با- لىسى يوق ئىكەن. ئۇ ئايال ئۆزى گۈزەل بولسىمۇ، ئەقىللىرى ئىكەن. ھېلىقى موماي قوڭغۇراقلىرىنى جىرىڭلىتىپ بۇ مەھەل- لىگە كەلگەندە، ئۆيىدە زېرىكىپ ئولتۇرغان ئوغرىنىڭ ئايالى، سېتىقچى كەلدى، دەپ يۈگۈرۈپ چىقىپ تارغاق، سۈزگە قا- تارلىق نەرسىلەرنى ئاپتۇ، لېكىن پۇل بەرسە موماي ئالماپتۇ. ئوغرىنىڭ ئايالى مومايدىن نېمە ئالدىغانلىقىنى سورىسا، مو- ماي بايىقى گەپلەرنى دەپتۇ. شۇ چاغدا ئوغرىنىڭ ئايالى:

— ئۇنداق بولسا ئوڭاي گەپكەن، تۆگە گۆشى دېگەن بىزنىڭ ئۆيىدە جىق، يۈرسە، — دەپ موماينى ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ، قازانغا گۆش سالماقچى بويىتۇ. موماي:

— مېنىڭ قىزىم ئۆلەر ھالەتتە، شۇڭا مەن گۆشنى ئې- لىپ چاققان ئۆيىگە باراي، مۇشۇ گۆشتىن ماڭا ئازراق بېرىڭ، — دېگەندىن كېيىن، ئوغرىنىڭ ئايالى:

— گۆشتىن ئەنسىرىمىسىلە، بىزدە گۆش جىق، بۇ گۆش

تۈگەپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئېرىم يەنە تېپىپ كېلىدۇ، —
دەپتۇ. موماي:

— سىلەر بۇنى قەيەردىن ئەكەلگەن؟ — دەپ سورايتۇ. ئايال:
— ئېرىم بىر تۈگىنى ئەكېلىپ سويۇپ قولۇم — قوش-
نىلارغا بېرىپ، قالغىنىنى سۈرلەپ ئېلىپ قويغانتى، — دەپتۇ.
موماي ھېلىقى گۆشتىن ئېلىپ خالتىغا قاچىلاپ، ئىككى
سېۋەتتىكى نەرسىلەرنى ئۆي ئىگىسىگە ھەدىيە قىلىپ بېرىپ-
تۇ — دە، گۆشنى كۆتۈرۈپ شەھەرگە قايتىپتۇ.
ئەمدى گەپنى يامان ئوغرىغا يۆتكەيلى:

يامان ئوغرى يۇرت كېزىپ يۈرۈپ، پادىشاھ ئەمدى قانداق
شۇملۇقلارنى قىلىۋاتىدۇ، دەپ ئويلاپ، ھېلىقى ئەل — ئاغد-
نىلەرنى تېپىپ ئۇلاردىن سورىغانىكەن، ئۇلار: «پادىشاھ جاكار
چىقىرىپ، ئوغرىنى تېپىپ بەرگەن ئادەمگە ئۆزى رازى بول-
غۇدەك سۆيۈنچە بېرىدىغان بولدى. بۇنى ئاڭلاپ ئەرگە تەگمى-
گەن بىر موماي، مەن تېپىپ بېرىمەن، مېنى ياش يىگىتكە
ياتلىق قىلىدىلا، ئۆمرۈمگە يەتكۈدەك بايلىق بېرىدىلا، دېدى،
پادىشاھ ماقۇل بولدى. شۇنىڭ بىلەن موماي تۈگىنى ئىزدەپ
چىقىپ كەتتى» دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ھېلىقى ئوغرىنىڭ
كۆڭلىگە گۇمان چۈشۈپتۇ. ئۇ، ھەي، مېنىڭ ئەقىلسىز خوتۇ-
نۇمغا يولۇققان بولسا، ئەھۋالنى دەپ قويمىغىدى، دەپ ئەن-
سىرەپ دەرھال ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۆيىگە بارسا خو-
تۇنى ھېلىقى سېۋەتتىكى پەرداز بۇيۇملىرى بىلەن ئۆزىنى يا-
ساپ ئولتۇرغۇدەك.

— بۇ نېمە ئىش؟ — دەپ سورايتۇ ئوغرى خوتۇندىن.
— بىر موماي كەپتىكەن، — دەپتۇ خوتۇنى، — ئۆيدە
قىزى خەتەرلىك ئەھۋالدا ئىكەن، تۆگە گۆشى دورا بولۇپ
قايتۇ. مەن يېرىم خالتا تۆگە گۆشى بەرگەندىم، بۇ نەرسى-

لەرنىڭ ھەممىسىنى ماڭا بىكارغا بېرىۋېتىڭ، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئوغرى خوتۇنغا:

— بولدى، بۈگۈندىن باشلاپ ئىككىمىز ساڭا قالدۇق. ئاجراشتۇق، ئۆي — ماكان ھەممىسى ساڭا قالدۇق. ئۆيىدىن چىقىپ، يوشۇرۇپ قويغان يەردىن تۆگىنىڭ مەرۋايىتى يۇڭى بىلەن دوۋىسىنى ئېلىپ خۇرچۇنغا قاچىلاپتۇ. — دە، چىقىپ كېتىپتۇ.

ئەمدى پادشاھقا كېلەيلى:

ھېلىقى جادۇگەر ئايال كېلىپ پادشاھقا ئەھۋالنى ئېيتتى. قاندىن كېيىن، پادشاھ ياساۋۇللارنى ئوغرىنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتتى. ياساۋۇللار بارسا ئوغرى يوق.

شۇنىڭدىن كېيىن پادشاھ، ئۇ يامان نەرسە ئىكەن، ئەمدى ماڭا يەنىمۇ خەۋپ يەتكۈزۈشى مۇمكىن، دەپ ئويلاپ ئوغرىنىڭ يەنە نېمىلەرگە زىيانكەشلىك قىلىش ئېھتىماللىقى بارلىقىنى ئويلاپتۇ. پادشاھنىڭ بويىغا يەتكەن ئىنتايىن گۈزەل بىر قىزى بار ئىكەن. پادشاھ، ئۇ ئەمدى زىيانكەشلىك قىلسا مۇشۇ قىزىغا زىيانكەشلىك قىلىشى مۇمكىن، شۇنىڭ ئۈچۈن قىزىنى قوغدىشىم كېرەك، دەپ دەرھال ۋەزىر — ۋۇزرايسى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، مەخسۇس بىر ساراي سالماقچى بوپتۇ ۋە ساراينىمۇ سالدۇرۇپتۇ. قىز تۇرىدىغان ئۆيىگە پەلەمپەي قىلىپ، ھەربىر پەلەمپەيگە ئادەم قەدەم قويسلا قاتتىق جىرىڭلاپ كېتىدىغان قوڭغۇراقلارنى بېكىتىپتۇ، ساراينىڭ ئەتراپىغا نەچچە يۈزلىگەن ياساۋۇللارنى قويۇپتۇ.

پادشاھ بۇنىڭ بىلەن ئازراق خاتىرجەم بولۇپ، يەنە شۇ ئوغرىنىڭ دېرىكىنى قىلىپ ياتسۇن، گەپنى ئوغرىغا يۆتكەيلى:

ئوغرى، توختا، سەن ئۆزۈڭچە جادۇگەرنى ئىشقا سېلىپ يىپ ئۇچىغا ئىگە بوپسەن. ئەمدى مېنىڭ ھۈنرىمنى يەنە

كۆرۈپ باققىن دەپ، شەھەرگە كىرىپتۇ ۋە ھېلىقى ئىمارەتنى كۆرۈپتۇ. ئۇ كىشىلەردىن سوراپ بۇ ئىمارەتنى پادىشاھ قىزدىن ساقلاش ئۈچۈن سالدۇرغانلىقىنى بىلىپتۇ.

بۇ ئىمارەتنى ساقلايدىغان ياساۋۇللار كېچىسى كىرىپك قاقماي ساقلاپ كۈندۈزى دەل چۈش ۋاقتىدا، ئەمدى ئادەم كىرەلمەيدۇ، دەپ ئۇخلايدىكەن. بۇ ئەھۋالنى بىلگەن ئوغرى بىر كۈنى بېشىغا سەللە ئوراپ، ئۇچىسىغا ئاق پەرىجە كىيىپ پەرىشتە سۈپەت ياسىنىپ، مەرۋايىت يۇڭ قاقلايدىغان خۇرجۇ- نىنى مۇرىسىگە ئارتىپ ھېلىقى ساراينىڭ يېنىغا كەپتۇ. ئۇ بىرىنچى پەلەمپەيگە كېلىپلا خۇرجۇندىكى يۇڭنى قوڭغۇراق- نىڭ ئىچىگە تىقىپتۇ. شۇ ئۇسۇل بىلەن تاكى قىز بار ئۆيگە بارغۇچە بولغان ئارىلىقتىكى قوڭغۇراقلارنىڭ ھەممىسىگە يۇڭ تىقىپتۇ. قىز ياتىدىغان ئۆينىڭ ئىشىكىگە بېرىپ، سۇ قا- چىلانغان تۆگىنىڭ دوۋىسىنى ئىلغۇغا ئېسىپ قويۇپ ئى- شىكىنى چېكىپتۇ. قىز ئۇخلاۋاتقاندىن، ئۇ كۆزىنى ئېچىپ:

— كىم؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوغرى:

— مەن ئاسماندىن چۈشكەن پەرىشتە، — دەپتۇ. قىز دەرھال كېلىپ ئىشىكىنى ئېچىپ قارىغۇدەك بولسا، راستتىنلا ئاپئاق كىيىنگەن پەرىشتە ئىكەن. ئوغرى:

— قىزىم، مەن ئاللاننىڭ ئەمرى بويىچە سىزنى ئاسمانغا ئاچىقىپ كەتمەكچىمەن. دۇنيادا پەرىشتىدىن ئۇچى بار، بىرى ئاسماندا، بىرى مەن، يەنە بىرى بولسا سىز، — دېگەنكىن، قىز ئۇنىڭغا ئىشىنىپ:

— ياساۋۇللار ئويغانغۇچە بۇ يەردىن كېتەيلى، — دەپتۇ. — ئالدىرىماڭ، — دەپتۇ ئوغرى، — ئۇلار ئويغانسىمۇ مېنى كۆرەلمەيدۇ. مېنىڭ كىيىمىمنىڭ بىرەر يېرى سىزگە تېگىپ تۇرسىلا سىزنىمۇ كۆرەلمەيدۇ، خاتىرجەم بولۇڭ. مەن

لىمەن، — دەپتۇ — دە، چاپىنىنىڭ پېشىنى قىزغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ ئۆزى سىرتقا چىقىپتۇ. ئۇ چاپىنىنىڭ پېشىنى كېسىد- ۋېتىپ، ئىشىك بېشىدا ئېسىقلىق تۇرغان ھېلىقى دوۋساقنىڭ كىچىكىگە يېرىنى تېشىپ قويۇپتۇ. دوۋساقنىكى سۇ جىد- رىلداپ يەرگە چۈشۈۋېرىپتۇ. ئوغرى شەھەرنىڭ سىرتىغا چىد- قىۋاپتۇ. قىز چاپىنىنىڭ پېشىنى تۇتۇپ، سۇنىڭ جىرىلىدىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ: «پەرىشتە دېگەن خويمۇ ئۇزاق تاھارەت ئالدىدىكىن» دەپ تۇرۇۋېرىپتۇ. خېلىدىن كېيىن دوۋساقنىكى سۇ تۈگەپ ئاۋاز توختىغاندا، قىز ئەمدى قايتىپ كىرىدۇ دەپ، قارىسا يەنە كىرمەپتۇ. قىز ئالدىراپ چاپىنىنىڭ پېشىنى قاتتىق تارتىپتەكەن، قارىسا قولىدا چاپىنىنىڭ كېسۋەتكەن پېشى تۇرغۇ- دەك. ئىشىكىنى ئېچىپ قارىسا، پەرىشتە يوق، ئىشىك بېشىدا سۈيى تۈگىگەن دوۋساق ئېسىقلىق تۇرغۇدەك. شۇنىڭ بىلەن قىز بىر چىرقىراپلا ھوشىدىن كېتىپتۇ. شۇ چاغدا سارايدىكى كېنىزەكلەر ئويغىنىپ چىقىپتۇ. ياساۋۇللارمۇ ئۇيقۇسىنى ئې- چىپ قىز تەرەپكە مېڭىپتۇ. پەلەمپەيدىكى قوڭغۇراقلارمۇ جىد- رىڭلىماپتۇ، ئۇنىڭ ئىچىگە قارىسا پادىشاھنىڭ ھېلىقى تۆ- گىسىنىڭ يۇڭى، ئىشىك بېشىدىمۇ تۈگىنىڭ دوۋسىقى تۇر- غۇدەك. بۇ ئەھۋاللاردىن خەۋەر تاپقان پادىشاھ ئۆزىنى كاجاتلاپ كېتىپتۇ، مېنىڭ تۈگەمنى يوقاتقانمۇ شۇ، قىزىمنى بۇلغىغان- مۇ شۇ، زادى ئۇنى بوش قويمىمەن دەپ، ھەممە ئاماللارنى ئىشلىتىپ بېقىپتۇ، لېكىن ئوغرىنى زادىلا تاپالماپتۇ. پادىشاھ ئوغرىنى ئىزدەپ تۇرسۇن، گەپنى قىزغا يۆتكەيلى: پادىشاھنىڭ قىزى ھېلىقى كۈندىكى قوشۇلۇش ئارقىلىق ھامىلىدار بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ ئايى — كۈنى توشۇپ ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئوغۇل تۇغۇلغاندىن كېيىن پادىشاھ ئۇنى ئارزۇلاپ باقتۇرۇپتۇ. كۈنلەر، ئايىلار ئۆتۈپ بالا تۆت ياشقا كىرىپ قاپ-

تۇ. پادشاھ بىر كۈنى ۋەزىر - ۋۇزىرالاردىن مەسلىھەتكە چا-
قىرىپتۇ ۋە ئۇلارغا:

— بىز بىر ئوغرىنى تاپالماي ئۆتۈپ كېتىمىز، مەن ئوغرىنى قىيىن-
چىيىن قىلمىسام كۆزۈم ئوچۇق كېتىدۇ، — دەپتۇ. ۋەزىر
ۋۇزىرالار ئويلىشىپ:

— پادشاھمۇ ئالەم، كۆڭۈل دېگەن ئۇلۇغ نەرسە. قىزلىرى
بىر ئوغۇل تۇغدى. بۇ ئوغۇل ئاشۇ ئوغرىنىڭ بالىسى، مۇشۇ
بالا ئۆزىنىڭ دادىسىنى تونۇيدۇ. بىز تەۋەيمىزدىكى بارلىق
بالاغا تەك يەتكەن ئەرلەرنى يىغىپ مۇشۇ بالىنىڭ ئالدىدىن
ئۆتكۈزەيلى. بالا كىمنى دادا دېسلا شۇنى سوراققا تارتايلى، —
دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. بۇ مەسلىھەت پادشاھنىڭ دىتىغا
يېقىپتۇ - دە:

— بوپتۇ ئەمەس، ئىشنى باشلايلى، — دەپتۇ. پادشاھ-
نىڭ قىلماقچى بولغان بۇ ھەرىكىتىدىن ھېلىقى ئوغرىمۇ
خەۋەر تېپىپتۇ - دە، ئامال ئىزدەپتۇ. ئۇ ئۆز يېنىدىكى پۇل-
نىڭ ھەممىسىگە گازىر - پۇرچاق قاتارلىق نەرسىلەرنى ئې-
لىپ، شەھەردىكى ئۇششاق بالىلارنىڭ ھەممىسىگە تارقاقلىق
تۇرۇپتۇ. ئۇ:

— مېنى دادا دېسەڭلار سىلەرگە كۈندە كېلىپ بىرنەر-
سىلەرنى بېرىمەن، — دەپتۇ. بارغانسېرى بۇ شەھەردىكى كى-
چىك بالىلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى كۆرگەندە «دادام كەلدى» دەپ
ئەگىشىۋالدىغان بوپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادشاھ بارلىق بالاغا تەك يەتكەن ئەر-
لەرنى يىغىپ، ھېلىقى بالىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپ-
تۇ، لېكىن بالا ھېچكىمنى «دادا» دېمەپتۇ. ھېلىقى ئوغرىمۇ
بۇ چاغدا شەھەردە ئىكەن. شۇڭا، ئۇ: «بالا، مېنى تونۇمدۇ يا

تونۇمامدۇ، بىر سىناپ باقاي، ئەگەر تونۇپ قالسا قۇتۇلۇشقا يەنە ئامال بار» دەپتۇ - دە، باشقىلارغا ئارىلىشىپ بالىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپتۇ. ئۇ بالىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە بالىمۇ قاراپ تۇرۇپ كېتىپ، «دادا» دەپلا ئۇنىڭغا ئېتىلىپتۇ. شۇ ھامان ياساۋۇللار ئوغرىنى تۇتۇپ، سۈرەپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئاپىد-رىپتۇ. پادىشاھ:

— خوش، سەن تۆگەمنى ئوغرىلىغان ئوغرىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئوغرى، — مەن ئۇنداق ئىشتا يوق، مەن ئۇششاق - چۈششەك سودا - سېتىق بىلەن جېنىمنى باقمەن. پادىشاھ:

— ئۇنداق بولسا، ئەتىگەندىن بېرى نەچچە مىڭ ئادەم ئۆتتى. بۇ بالا ھېچكىمنى «دادا» دېمەي، سېنى نېمىشقا «دادا» دەيدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوغرى:

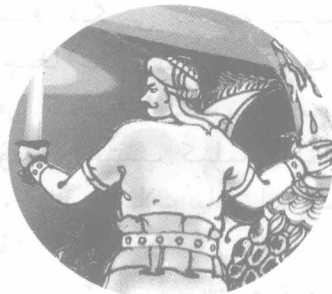
— پادىشاھىئالەم، كىچىك بالا دېگەن نېمە دېمەيدۇ. كويغا چىقسام ئۇششاق بالىلارنىڭ تولىسى مېنى دادا دەيدۇ، — دەپتۇ. پادىشاھ بۇ گەپكە ئىشەنمەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ئوغرى، — ماڭا ياساۋۇللارنى قوشۇپ قويسىلا، راست - يالغانلىقنى ئايرىپ كېلىدۇ. پادىشاھ ئوغرىنىڭ دېگىنى بويىچە بىرنەچچە ياساۋۇلنى ئۇنىڭغا قوشۇپ كويغا چىقىرىپتۇ. دەرۋەقە ئۇلار كوچىغا چىقسا، ئۇنى كۆرگەن كىچىك بالىلارنىڭ ھەممىسى «دادا» دەپ ئەگەشكۈدەك. ياساۋۇللار قايتىپ كېلىپ، بۇ ئەھۋالنى پادىشاھقا مەلۇم قىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ پادىشاھ بېشىنى تۇتۇپ قاپ. تۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ:

— ھەي، راستىڭنى ئېيت، سەن ھەقىقەتەن مېنىڭ تۆ-

گەمىنى ئوغرىلاپ، قىزىمغا چېقىلغان بولسا، سەن ئەقىلسىز
 ئوغرىلاردىن ئەمەس، بەلكى ئەقىللىق، چېچەن ئوغرى بولغۇن.
 سەن، چارە - تەدبىردە مەندىن ئۈستۈن چىقتىڭ. راستىنكى، ئېيتىڭ
 نىڭ يۇرت سورىغۇدەك يۈزۈم قالمىدى. راستىنكى، ئېيتىڭ
 قىرىق بىر كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ قىزىمنى ساڭا بېرىپ
 مەن، پادىشاھلىقىمىنىمۇ بېرىمەن. يۇرت چوڭلىرى ئالدىدا
 توختام تۈزىمەن، - دەپتۇ - دە، يۇرت چوڭلىرى ئالدىدا خەت -
 توختام قىلىپ ئوغرىنىڭ قولىغا تۇتقۇزغاندىن كېيىن، ئوغرى:
 - ئاشۇ ئوغرىنىڭ دەل ئۆزى مەن، - دەپ ۋەقەنىڭ
 جەريانىنى پادىشاھقا سۆزلەپ بېرىپتۇ، - بۇ ئوغرىلىقنى
 خەلقنى ئازابىتىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن قىلدىم، چۈنكى تۆگىلىرى
 خەلققە جىق ئازاب سالغانىدى. تۆگىنى ئوغرىلىغىنىمدىن كې-
 يىن سىلى مېنى تۇتۇشقا ئامال - چارە قوللاندىلا، شۇنىڭدىن
 كېيىن مەنمۇ چارە ئىشلەتتىم.

پادىشاھ ئۇنىڭ دېگەنلىرىگە قايىل بولمىدى - دە، ئۆز ۋە-
 دىسى بويىچە قىرىق بىر كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ قىزىنى
 ئوغرىغا بېرىپتۇ، پادىشاھلىق تەختىنىمۇ ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ.
 ئوغرى تەختكە چىققاندىن كېيىن، خەزىنىدىكى دۇنيالارنى يې-
 تىم - يېسىرلارغا تارقىتىپ بېرىپ، ئادىللىق بىلەن شەھەر
 سوراپ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ.

بىرلىم پۇرچاق

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئەر - خوتۇن ئۆتكەن بولۇپ، ئۇلار - نىڭ بەش بالىسى بار ئىكەن. ئۇلار كۈنلۈكى ئاسماندىن چۈشكەن يەتتە كىشىلىك ئۇزۇق بىلەن كۈن كەچۈرىدىكەن. بىر كۈنى ئەر - خوتۇن ئىككىيلەن مەسلەھەتلىشىپ، كىچىك ئىككى بالىسىنى ئېزىقتۇرۇۋېتىپ، ئۇلارنىڭ ھەقىقىي ئۆيىدە قالغانلار بۆلۈشۈپ يېمەكچى بوپتۇ - دە، دادىسى كىچىك ئىككى بالىسىنى ئارقىسىغا سېلىپ، يىراق بىر يەردە - كى ئۈجمىلىككە ئاپىرىپ، ئېگىز ئۈجمىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ تۇرۇپ:

— بالىلىرىم، مەن ئۈجمە قاققىلى تۇرسام، ئۈستۈنگە قارىماڭلار، ئۇچامدا كىيىم يوق، — دەپ ئۈجمىنى قاتتىق سىلكىشكە باشلاپتۇ. بالىلار باش كۆتۈرمەي ھە دەپ ئۈجمە يېيىشكىلى تۇرۇپتۇ. بالىلارنىڭ دادىسى ئۈجمىدىن - ئۈجمىگە ئاتلاپ قېچىپ كېتىپتۇ. بالىلار ئۈجمە يەپ قورسىقى تويىغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۈجمىگە شۇنداق قارىسا، دادىسىنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ بالىلار: «ۋاي دادا، سىز نەدە؟» دەپ يىغلىشىپتۇ. دادىسى كەلمىگەندىن كېيىن، ئاخىر بېشى قاينان، پۈتى تايغان تەرەپكە كېتىپتۇ. بالىلارنىڭ دادىسى ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. ئەتىسى ئاسماندىن

يەتتە كىشىلىك ئوزۇق چۈشمەي، بەش كىشىلىك ئوزۇق چۈ-
 شۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن ەر - خوتۇن قىلغان ئىشلىرىغا مىڭ
 بىر پۇشايماق قىلىپ، ئىككىسى بالىسىنى ئىزدەپ تاپالماپتۇ.
 ئىككى بالا شۇ ماڭغىنىچە بىر يەردە كېتىۋاتسا، كىچىد-
 كىنىڭ ئالدىغا بىر تال پۇرچاق ئۇچراپتۇ. پۇرچاقنى پارچىلاپ
 يېرىمنى ئۆزى يەپ، يېرىمنى ئاكىسىغا بېرىپ يولنى يەنە
 داۋاملاشتۇرۇپ كېتىۋاتسا، ئۇلارنىڭ ئالدىغا تۈگمەننىڭ ئوقى
 ئۇچراپتۇ. ئوكسى:

— بۇ ئوقنى ئېلىۋېلىپ ئۆيگە ئالغاي بارايلى، بىرەر
 نەرسىگە لازىم بولۇپ قالار، — دەپتۇ. ئاكىسى:

— يول ئازابىدا ھېرىپ جان ئاران قالغاندا، بۇنى كۆتۈ-
 رۇپ نېمە قىلىمىز؟ — دەپتۇ. ئاكا - ئوكا ئىككىلەن مەس-
 لمەتلىشىپ بىر يەرگە كېلەلمەي، ئاخىر ئوكسى ئاكىسىغا:

— ئۇنداق بولسا يېرىم پۇرچىقىمنى بەر، ئۆزۈم يەپ،
 بۇنىمۇ ئۆزۈم كۆتۈرۈمەن، — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئا-

كسى نېمە قىلىشنى بىلمەي، ئاخىر ھېلىقى ئوقنى كۆ-
تۈرۈپ مېڭىشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئۇلار بىر قويۇق ئورمانلىققا
يېتىپ كەپتۇ - دە، مۇشۇ يەردە ئارام ئېلىپ ئەتە ئەتىگەندە
يولغا چىقىشنى ئويلىشىپ تۇرۇشىغا، يىراقتىن قىرىق ئوغ-
رىنىڭ قارىسى كۆرۈنۈپتۇ. ئاكا - ئۇكا قورقۇنچلۇقتا دەرھال
تېرەكنىڭ ئۈستىگە چىقىۋاپتۇ. ئوغرىلار قېرىشقاندەك بالىلار
چىقىۋالغان تېرەكنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، پادىشاھنىڭ خەزىنى-
سىدىن ئوغرىلىغان ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنى بىر - بىرىگە
كۆز - كۆز قىلىشىپ، ئوغرىلىق ماھارەتلىرىنى سۆزلىشىپ
ئولتۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر ئوغرى:

— ئاغىنىلەر، ئۆشنىمىزدىكى خۇرجۇن - تاغلارنى قو-
يۇپ، قازان ئېسىپ تاماق ئېتىپ يەپ، قورسىقىمىزنى تويغۇ-
زۇپ ئاندىن يولمىزغا ماڭمايمىزمۇ؟ — دەپ مەسلىھەت
كۆرسىتىپتۇ. قالغان ئوغرىلارمۇ بۇ مەسلىھەتكە كۆنۈپ، يوغان
قازاندىن بىرنى ئېسىپتۇ، ئەمما قازانغا قۇيىدىغان ياغ يوق
ئىكەن. ئۇلار قوللىرىنى كۆتۈرۈشۈپ خۇدادىن ياغ تەلەپ قى-
لىشىپتۇ. شۇ ئەسنادا تېرەكنىڭ ئۇچىغا چىقىۋالغان بالىلار-
نىڭ كىچىكىنىڭ كىچىك تەرىتى قىستاپ كېتىپتۇ. چىدىيال-
مىغان بالا ئاكىسىغا:

— ئاكا، سىيگۈم كېلىپ كەتتى، قانداق قىلىمەن؟ —
دەپتۇ. ئاكىسى:

— ئوبدان ئۇكام، ھەرقانچە بولسىمۇ بىردەم چىدا، ئۇلار
بىزنى كۆرۈپ قالسا ئولتۇرۇۋېتىدۇ، — دەپتۇ. گەپكە كۆنمى-
گەن ئۇكىسى:

— مېنى سىيگىلى قويساڭ قوي، بولمىسا يېرىم پۇرچى-
قىمىنى بەر! — دەپتۇ. غەزەپكە كەلگەن ئاكىسى:

— نېمە قىلساڭ قىل، — دەپ قاراپ تۇرۇپتۇ. ئۇكىسى

شۇنداق سىيگەنكەن، سۈيدۈك قاراچىلارنىڭ قارىشىغا جۈ-
شۈپتۈ. بۇنى كۆرگەن ئوغرىلار: «خۇدا بىزنىڭ تەلىمىمىزنى
قوبۇل قىپتۇ» دەپ، خۇشال بولۇشۇپ، ھايت - ھويىمىزنى
بىر قازان پولۇ ئېتىپ، قوللىرىنى يۇيۇپ ئاشقا ئېغىز
كۈچە، تېرەك ئۈستىدىكى قورسىقى ئېچىپ نەپسى تاقىلدى.
كەتكەن بالىلارنىڭ كىچىكى ئاكىسىغا:
— ئاكا، بۇ ئوغرىلارنىڭ بېشىغا ماۋۇ تۈگمەن ئوقىنى
تاشلايمۇ؟ — دەپتۇ. ئاكىسى:

— جېنىم ئۇكام، ئۇنداق قىلما، بىكاردىن - بىكار جې-
نىمىزدىن ئايرىلىپ قالمىز، — دەپ ئۇكىسىغا يالۋۇرۇپتۇ.
ئۇكىسى:

— ھەي ئاكا، ئەخمەقلىق قىلما. ئالدى بىلەن بۇ ئوقنى
ئۇلارنىڭ بېشىغا تاشلاي، بۇنىڭدىن قورقۇپ قېچىپ كەتسە
بىزمۇ قۇتۇلىمىز، — دەپتۇ.

— ئۇكام، مەن سەندىن چوڭ بولغاندىكىن مېنىڭ گې-
پىمنى ئاڭلا! — دەپتۇ ئاكىسى ئۇكىسىغا يالۋۇرۇپ.
— بۇنى تاشلىغىلى قويمىساڭ، يېرىم پۇرچىقىمنى بەر! —
دەپ ئاكىسىغا تەھدىت سالغاندىن كېيىن، ئۇكىسىنىڭ تاپا -
تەنىسىگە چىدىمىغان ئاكىسى:

— خالىغىنىڭنى قىل، — دەپتۇ. ئۇكىسى تۈگمەننىڭ
ئوقىنى شۇنداق بىر تاشلىغانىكەن، ئاش يەپ ئولتۇرغان ئوغ-
رىلارنىڭ بېشىغا چۈشۈپتۇ. ئالاقزادە بولغان ئوغرىلار ئۆلەر -
تىرىلىشىگە قارىماي، ئوغرىلىغان مال - دۇنيالىرىنىڭ ئالغى-
نىنى ئېلىپ، قالغىنىنى قويۇپ بەدەر قېچىشىپتۇ. بالىلار
خۇشال بولۇشۇپ دەرھال دەرەختىن چۈشۈپ، ئولجا قالغان
ئالتۇن - كۈمۈش، يامبۇ - تىللارنى قويۇنلىرىغا سېلىپ
يەنە ئۆز يوللىرىغا راۋان بوپتۇ. بىر يەرگە كەلگەندە، ئۇلارنىڭ

ئالدىغا بىر كونا ئۆي ئۇچراپتۇ. ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن مەسلەھەت قىلىپ، مۇشۇ ئۆيدە قونماقچى بولۇپ ئىشىكنى ئېچىپ قارىسا، بىر ئەسكى تۈگمەن ئىكەن. ئۇلار تۈگمەنگە كىرىپ سۈكەننىڭ ئىچىگە كىرىپ يېتىپ تۇرۇشىغا، بىر توپ ياۋايى ھايۋانلار كىرىپتۇ. بەكمۇ قورقۇپ كەتكەن ئاكا - ئۇكا بىر كونا داسنى ئۇرغىلى تۇرۇپتىكەن، قورقۇپ كەتكەن ھايۋانلار ئۆينىڭ ئىچىدە تۆت تەرەپكە پىتىراپ، ئىشىك تە - رەپكە قاراپ چېپىشىپ، قىستا - قىستا ئىستىقچىلىقتا تۈگمەننىڭ ئوچۇق ئىشىكى جالاققىدە يېپىلىپ قاپتۇ. شۇ ئەسنادا، تۈگ - مەننىڭ ئالدىدىكى يولدا كېتىۋاتقان قىرىق سودىگەر بۇ ئۆيدە - كى گۇمبا - گۇمباغىنى ئاڭلاپ، بىرەر توي - تاماشا بولۇۋاتسا كېرەك، دەپ ئويلاپ تۈگمەننىڭ ئىشىكىنى شۇنداق ئېچىش - ىغا، قاچقىلى يەر تاپالماي تۇرغان ھايۋانلار پانتىپاراقلىشىپ قېچىپ چىقىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئاكا - ئۇكىلار كارۋانلارنىڭ ئالدىنى توسۇۋېلىپ:

— سىلەر پادىشاھنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلدىڭلار، پادىشاھ بۇ ھايۋانلارنى بىزگە ئۇسسۇل ئۆگىتىسىلەر دەپ، تۇپ بەرگەن، بىز ئەمدى پادىشاھنىڭ ئالدىغا نېمىدەپ باردىمىز؟! — دەپ كارۋانلارنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئاپىرىش ئۈچۈن سۆرەپ مېڭىپتۇ. كارۋانلار بۇ ھايۋانلارنى تۇتۇپ ئەكەپ - لىشكە كۆزى يەتمەي، بېشى قېتىپ ئاخىر بالىلارغا مال - دۇنياسىنىڭ يېرىمىنى بەرمەكچى بوپتۇ. بالىلار رازى بوپتۇ. ئۇلار كارۋانلار بىلەن خوشلىشىپ، مال - دۇنيالىرىنى ئېلىپ، ئۆز شەھىرىگە قاراپ يول ئاپتۇ ۋە ئاتا - ئانىسى بىلەن دىدار كۆرۈشۈپ خاتىرجەم ياشاپتۇ.

خاسىيەتلىك دورا

بۇرۇنقى زاماندا شاھمەردان ئىسىملىك بىر پادىشاھ ئۆت-كەنكەن. ئۇنىڭ بىر ئوغۇل، بىر قىزى بولۇپ، ئوغلىنىڭ ئېتى ئابدۇل ئىكەن. پادىشاھ ئابدۇلنى تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئۆز ھامىيلىقىدىكى شەھەرنىڭ پادىشاھلىقىغا نىشانلاپ، مەخسۇس قەسىر ياسىتىپ، ئىنىكئانا، قىرىق كېنىزەك ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئارزۇ - ئارمانلاپ، ئەتىۋارلاپ بېقىپ چوڭ قىپتۇ، بىراق ئابدۇل كۆزىگە قارىغانسىرى لايغەزەل، ھاڭۋاقتى بولۇپ چىد-قىپتۇ. شاھ غەمگە پېتىپ، ئاتاقلىق دانىشمەن - ئۆلىمالارنى تەكلىپ قىلىپ، ئون مىڭ تىللا خەجلىپ دەرس بەرگۈزۈپتۇ. ئابدۇل ئوڭلانماپتۇ. پادىشاھنىڭ ئەرۋاھى ئۇچۇپ، سەپراسى مىڭ گەز ئۆرلەپتۇ.

— ئەي ئوردا گۈلى، — دەپتۇ شاھ ئوڭ قول ۋەزىرىگە، — بىر كېچە - كۈندۈز مۆھلەت بېرىمەن. ئابدۇلنى زېرەكلەرنىڭ زېرىكى، چېچەنلەرنىڭ چېچىنى، چاققانلارنىڭ چاققىنى قىل-غۇدەك دورا تېپىپ كەل! مۇشۇ ۋاقىت ئىچىدە تېپىپ كېلە-لىسەڭ، ئەجرىڭ ئۈچۈن مىڭ تىللا ئالسەن، تاپالمىساڭ كاللاڭ مېنىڭ!

ۋەزىر: «خوپ، تەقسىر!» دەپ ئارقىسىچە مېڭىپ، پادىشاھنىڭ قەسىرىدىن ئايرىلىپتۇ، ئالدى - ئارقىسىغا باقماي

ئۇدۇل تېۋىپ - ھەكىملەرنىڭ يېنىغا چېپىپتۇ. ۋەزىر، بۇ قانچىلىك گەپ ئىدى، ئۇنداق دورىنى بېرىپلا تاپمەن، مىڭ تىللىنى ساق سالمەن، دەپ ئويلاپتۇ، ئەمما تېۋىپلار:

— خۇدا ھەقىقى، ئۆمرىمىزدە ئۇنداق كېسەلگە دورا ياساپ باققان ئەمەسمىز، بەلكىم ئەرشتە باردۇ، ئاللا ئىگەمگە سېغىدىنىڭلار، — دېيىشىپ دۇكانلىرىنى تاقاشقا باشلاپتۇ.

ۋەزىر تىت - تىت بولۇپ، دورا - دەرمەك بازىرىغا بېرىپتۇ. دورىپۇرۇشلارنىڭمۇ جاۋابى شۇنداق بوپتۇ. ۋەزىر بىر تاختاي ياسىتىپ، ئۇنىڭغا شاھزادە ئابدۇلنىڭ كېسىلىنى پۈتۈپ، ئابدۇلنى داۋالاپ زېرەكلەرنىڭ زېرىكى، چېچەنلەرنىڭ چېچىنى، چاققانلارنىڭ چاققىنى قىلىپ ساقايتقۇچىلارغا مىڭ تىللا ئىنئام قىلىدىغانلىقىنى جاكارلاپ، چىقىمىغان دۆڭ، چۈشمىگەن ئوي، بارمىغان يەر قالماپتۇ. ئۇچرىغانلىكى ئادەم بېشىنى چايقاپ كېتىپ قاپتۇ. ۋاقىت توشۇپتۇ. ۋەزىر بېشى قېتىپ، غەمگە پېتىپ ئۆيىگە كەپتۇ. ۋەزىر ئوردىدىكى چاغدا ئۆيىگە ئايلاپ كېلەلمەيدىكەن، خوتۇن، بالا - چاقىلىرى ئۇنى كۆرۈپ ئەركىلەپ ئالدىغا چىقىپتۇ. ۋەزىر ئۇلارنى باغ-رىغا بېسىپ، بېشىغا چۈشكەن كۈنى بايان قىلىپ، رازى - رىزالىق بېرىپتۇ. ئۆيدە يىغا - زار كۆتۈرۈلۈپتۇ. شۇ ئەسنادا بىرى ئىشكىنى قېقىپتۇ، ۋەزىر ئىشكىنى ئېچىپ، يۈزلىرى قورۇق، پۇتلىرىدا چورۇق، ساقىلى كىندىكىدىن ئاشىدىغان، مۇرىسىدە كەتمىنى، قولتۇقىدا سېۋىتى بار بىر دېھقاننى كۆرۈپتۇ. ئۇ ئىشك ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئۆيدىكى داد - پەريادنى ئاڭلاپ كىرگەننىكەن.

— بالام، بېشىڭغا نېمە كۈن چۈشتى؟ — دەپ سوراپتۇ بوۋاي ۋەزىردىن.

ۋەزىر بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ كېلىپ، مۇنداق

مۇناجات ئوقۇپتۇ:

پىرقىرايدۇ بېشىدا بىر تۈگمەن تېشى،
ئاقۇر دەريا بولۇپ ئۇرۇق - تۇغقان يېشى.
سايىۋەن بوپ بۇ بېشىمغا، جېنىم بوۋا،
بەرسەڭ ئىدىڭ ئابدۇل ئۇچۇن ئېسىل دورا.

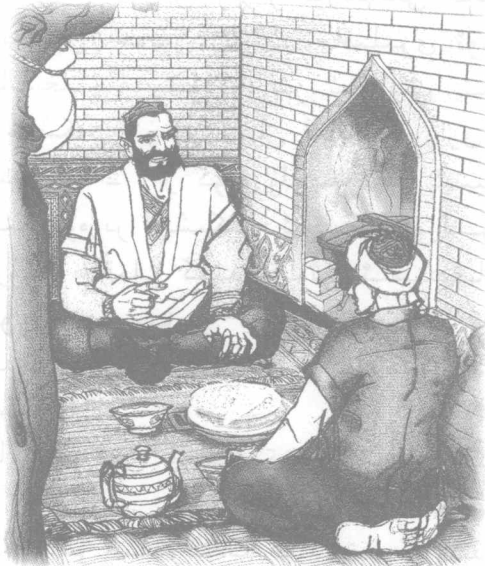
بوۋاينىڭ كەچۈرمىشلىرى كۆپ بولغاچقا، بىلىدىغانلىرىمۇ
مول ئىكەن. ئۇ ۋەزىرنىڭ ھالىغا يېتىپ، كۆڭۈل ساندۇقىنى
ئېچىپتۇ:

— يىغلىما، بالام. شاھزادىگە دورا تاپماق بەكمۇ ئاسان،
پۇلىمۇ بەك ئەرزان. ئۇ دورا خاسىيەتلىك ھەم شىپالىق، قوي-
ماس تەندە زەررىچە ئىللەت يېگەن ھامان.

بوۋاينىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاڭلاپ، ۋەزىرنىڭ دىلى سۆيۈ-
نۇپ، تېنى يايىراپ
كېتىپتۇ.

— ئەي شەپ-
قەتلىك بوۋا، —
دەپتۇ ۋەزىر تىزلى-
نىپ، — شۇ دو-
رىنىڭ نامىنى دەپ
بەرسەڭ.

— قۇلاق سال،
بالام، ئول دورىنى
ئاتايدۇ مۇساپىرچە-
لىق شارابى،
شاھزادە ئۇنىڭدىن

ئىچسە قانغۇچە، ھاسىل بولۇر مەقسەت - مۇرادى. ئۇنىڭغا بۇنىڭدىن خاسىيەتلىك دورا يوق. ناۋادا پادىشاھ سوراپ قالسا، دېھقان راخمان بۇيرۇدى، دېگىن. خەير، بالام، مەن كەتتىم، — دەپتۇ بوۋاي.

ۋەزىر بوۋاينىڭ تۇرار جايىنى سورىۋېلىپ ئوردىغا قايدى. تىپتۇ. بېرىلگەن ۋاقىت ئۆتۈپ كەتكەچكە، تۆت جاللات ئوردىدا ئالدىدا قىلىچلىرىنى يالڭاچلاپ ۋەزىرنى كۈتۈپ تۇرغانىكەن، ئۇلار ۋەزىرنى دارقىرىتىپ سۆرەپ پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ كىرىپتۇ.

— داد، پادىشاھئالەم، — دەپتۇ جاللاتلار، — ۋەزىر قۇرۇق قول كەپتۇ. كالىسىنى ئوردىدا ئالامدۇق ياكى جازا مەيداندىمۇ؟ ئەمىرلىرىگە قاراپ قالدۇق !

— ئالدىراشما ! — دەپتۇ پادىشاھ جاللاتلارنى توسۇپ ۋە ۋەزىردىن سوراپتۇ، — ھەي نامەرد، قېنى، ئېيت، نەگە باردىڭ، نەدە تۇردۇڭ؟

ۋەزىر پادىشاھنىڭ ئايغىغا تاشلىنىپ يەرنى سۆيۈپتۇ، كەچۈرمىشلىرىنى بايان قىلىپ، دېھقان راخمان بۇيرۇغان دو-رىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. پادىشاھ شاھمەردان خۇش بولۇپ جاللاتلارغا ئەمر قىپتۇ:

— جاپاكەش ۋەزىرىمنى دەرھال يۆلەپ تۇرغۇزۇڭلار، پۇ-تىدىكى ئىشكەلنى بوشتىڭلار !

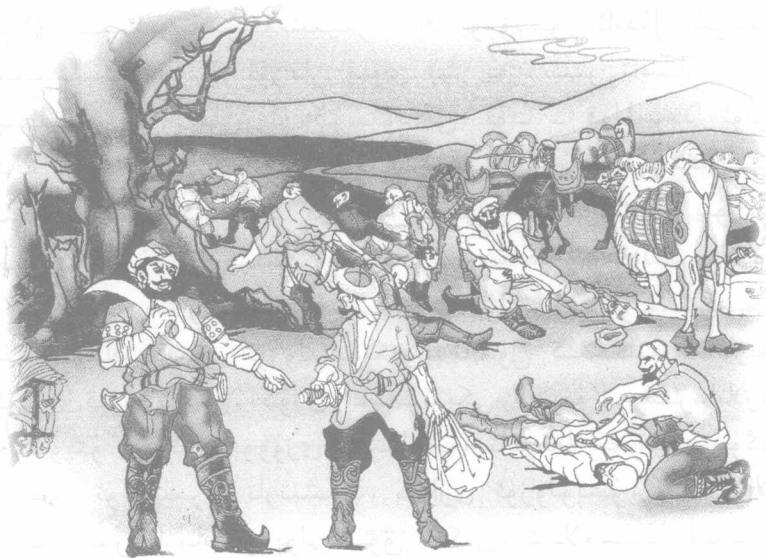
جاللاتلار «خوپ» دېيىشىپ، قىلىچلىرىنى قىنىغا ساپتۇ — دە، پادىشاھنىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈرۈپتۇ. خەزىنىچى مىڭ تىللانى ۋەزىرنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. پادىشاھ دېھقاننى چاقىرى-تىپ، ئۇنىڭغىمۇ مىڭ تىللا ئىنئام قىپتۇ، قىرىق تۆگە مال ۋە قىرىق قۇل جابدۇتۇپ، شاھزادە ئابدۇلنى كارۋانلارغا قو-شۇپ قويۇپتۇ. كارۋانلار پادىشاھنىڭ ھۆرمىتى ۋەجىدىن، ئاب-

دۇلنى كارۋان بېشى قىلىپ تەيىنلەپ يولغا راۋان بوپتۇ. كارۋانلار شەھەردىن ئايرىلىپتۇ، دەشتۇ باياۋان، قۇملۇق چۆللەرنى ئارىلاپ مېڭىپتۇ، ماڭغاندىمۇ مول مېڭىپتۇ. پىز - پىز ئاپتاپتا ئابدۇلنىڭ پېشانىسى كۆيۈپتۇ، كۆزلىرى توردى-شىپ، لەۋلىرى قۇرۇپ، ئۇھ دېگۈچىلىك مادارى قالماپتۇ، بەللىرى مۈكچىيىپ، كاسىسى تۆگىنىڭ چومىغا چاپلىشىپ كېتىپتۇ. ئابدۇل بولالماي تۆگىدىن ئۆزىنى تاشلىۋەتكىلى ئازلا قاپتۇ، قىلغان - ئەتكەنلىرىنى ئەسلەپ، پۇشايماي ئال-غىلى قاچا، پۇت - قولىنى يۆلگىلى ئاچا تاپالماي قاپتۇ. ئۇلار شۇ تەرىقىدە بىر ئاي سەپەر قىلىپ، ئەتراپى بوستانلىق بىر بۇلاق بېشىغا يېتىپ كەپتۇ. سۇنى كۆرۈپ تېنى يايىراپ، يۈرەكلىرى ئويناپ كەتكەن ئابدۇل بىر كېچە قونۇپ، پۇت - قولىنى سۇنۇپ، ھاۋالىنىپ ھاردۇقنى چىقارماق بوپتۇ. باشقا كارۋانلار ئۇنى توسۇپتۇ:

— بۇلاق بېشىدا يېتىش خەتەر، بۇ يەردىن كەتمىسەك، بولمىز ئىت - ئېشەكتىنمۇ بەتتەر. چۈنكى، دۆڭ ئارقىسىدا

باردۇر مارقىچى، كۆزىمىز ئۇيقۇغا كەتكەندە يېتىپ كېلۇر قارقىچى، بۇلاپ كېتەر مالنى، ئالۇر ھەم ئەزىز جاننى. — نامىئەمەلىمدۇر شاھزادە، شاھ ئەۋلادىغا چىقىلىدىغان قارقىچىنىڭ جېنى ئونمىكەن؟ — دەپتۇ ئابدۇل ۋە قۇللىرىغا تۆگىلەردىكى ماللارنى چۈشۈرۈشكە بۇيرۇپ، ئۆزى بۇلاقتا يۈ-يۈنغىلى تۇرۇپتۇ، كارۋانلار پادىشاھنىڭ ھاۋالىسىنى ئەسلىدە-تېپىپ، يالۋۇرۇپ، دولىسىغا قاقسىمۇ، قورقۇتۇپ زورلاپ باقىسىمۇ، قوزغالغىلى ئۇنىماپتۇ. كارۋانلار تۆگىلىرىنى سۇغىرىپ، تۈلۈملىرىنى سۇغا تولدۇرۇپ، ئائىلاج مېڭىپ كېتىپتۇ. ئابدۇل يۈك - تاقلىرىنى بۇلاق بېشىدىكى سەينىغا دۆۋدەلىتىپ، ئۈستىدە ئېغىنلاپ يېتىپتۇ. قۇللار تۆگىلەرنى چۆپ-لۈككە قويۇۋېتىپ، يۈكلەرنى چۆرىدەپ ئورۇن ئاپتۇ. ئۇلار بىرپەستىن كېيىن ھارغىنلىق ئىچىدە ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. خورەك ئاۋازى قارقىچىلارنىڭ قۇلىقىغا يېتىپتۇ. قارقىچىلار ھەش -

پەش دېگۈچلا يېتىپ كەپتۇ - دە، قوراللىرى ئۆلتۈرۈپ،
ماللارنى بۇلاپ - تالاپتۇ. ئابدۇل تاراق - تۈزەن گۈلبۇرۇن -
غالاپتىن ئويغىنىپ، بېشىنى كۆتۈرۈپ تولغىنىپ تۇرۇپ،
قاراپ، بېشىغا ئەجەل قۇشى قونغانلىقىنى پەملەپ، ئاتا
نىسى بىلەن غايىبانە رازىلىشىپتۇ، كېيىن كالىسىغا
ئەقىل كېلىپ، ئاستا ئۆمىلەپ بېرىپ، ئۆلۈكلەر قاتارىغا
كىرىپ يېتىۋاپتۇ. قاراقچىلار قانغا مىلىنىپ ياتقان ئۆلۈكلەر -
نى سۆرەپ ئايرىپ گوداڭغا تاشلاپتۇ - دە، مال - مۈلۈكنى
تۆگىلەرگە ئارتىپ، تۈن قاراڭغۇسىدا غايىب بوپتۇ.

ئابدۇل جەسەتلەر ئارىسىدا قان يۇتۇپ، قاراقچىلارنىڭ
كېتىشىنى كۈتۈپ، نىمجان ھالدا يېتىپتۇ، ئەتراپ تىنچلاند -
غاندىن كېيىن، تىرغاقلىرى تىتىلىپ، ئالقانلىرى قاپارغۇچە
ھەپلىشىپ گوداڭدىن چىقىپتۇ، ئارقىسىغا قايتاي دېسە يول
يىراق، ئاتىسىنىڭ تاپا - تەنىسى ئۇنىڭدىن جىقراق، ئاخىر
كارۋان ھەمراھلىرىنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ مېڭىپتۇ، ماڭا - ماڭا،
بۇلاق بېشىدىن يىراقلىشىپتۇ. تاڭ يورۇپتۇ، ئابدۇل شۇنداق
سەپىلىپ قارىسا، تۇرغان يېرى بىر يەر، بىر ئاسمان، كىم -
يىملىرى غەرق قان. ئۇ ئۈستۈپشى، پۇت - قوللىرىدا ئۇيۇپ
قالغان قانلارنى ئۇۋۇلىۋېتىپ، يېشى قۇرۇغۇچە يىغلاپتۇ،
يىغلا - يىغلا دەشت - باياۋاندا يەتمىش كۈندەك يول يۈرۈپ،
جېنى تۇمشۇقىغا كېلىپ قالغاندا بىر شەھەرگە ئۇلىشىۋاپتۇ.

شەھەر دەۋازىسىنىڭ قېشىدا بىر ناۋايخانا بولۇپ، ئېلىم -
سېتىمنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيدىكەن. ئابدۇل كىشىلەر قاتارىغا
ئۆتۈپ قارىغانىكەن، كۆزى پەشخۇندىكى گىردە - شىرمانلارغا
چۈشۈپتۇ. شۇن ئاق قوۋۇزى مېتىلداپ، ئاغزىغا سېرىقسۇ يۈگۈ -
رۈپتۇ، ئۈچەيلىرى تارتىشىپ، مادارى ئۈزۈلۈپتۇ، سېتىۋالاي
دېسە، بىر يارماقمۇ پۇلى يوق ئىكەن، ئىلاجسىز لېۋىنى

شوراپ، ئاغزىنى مېتىلدېتىپ، قورسىقىنى قولى بىلەن مۇ-
جۇپ، كۆزىنى ناندىن ئۈزلەلمەي تەلمۈرۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن
ناۋايخانا خوجاينى سورايتۇ:

— ھەي يىگىت، دىۋانمۇسەن ياكى ئوغرى، سوئالمىغا
جاۋاب بەر توغرىدىن - توغرى !

— مۇساپىرمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئابدۇل تەزىم
قىلىپ، — ئاش - نانسىز يۈرگىلى يەتمىش كۈندىن ئاشتى،
نانلىرىنى كۆرۈپ سەۋر - تاقىتىم قاچتى. ئاچلىقتىن ئاز
قالدى بۇ تەندە جان، دۇئا قىلاي، سەدىقە قىلسىلا بىر نان.

خوجاينىنىڭ كۆڭلى تىنىپ، دىلى ئېرىپتۇ، ئابدۇلنى
دۇكانغا باشلاپ كىرىپ، ھورى پۇرقراپ تۇرىدىغان بىر تەۋەكك
شەربەت نان، بىر چۆگۈن دەملەنگەن چاي كەلتۈرۈپ، دەپتۇ:

— نەۋ يىگىت، قانچە يېيەلسەڭ، شۇنچە يېگىن، سې-
نىڭدىن قىلمايمەن ھېچ نەرسە تەلەپ. قېنى ئال، باق، ئول-
تۇرما قاراپ.

ئابدۇل رەھمەت ئېيتىپ، ئىشتىھا بىلەن نان - چايغا
تۇتۇش قىپتۇ، يېگەن نان، ئىچكەن چىيى ھايالسىزلا چىرايد-
غا چىقىپتۇ، خوجاينىنىڭ مەستلىكى كېلىپ، بالا قىلىۋې-
لىشىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، ئۇنى تۇرۇپ قېلىشقا ئۈندەپتۇ، ئاب-
دۇل ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ. خوجاينى ئۇنى دەسلەپ تونۇرغا
ئوت قالغىلى ساپتۇ. ئابدۇل قولىنى كۆسەي قىلىپ، ئىسقا
تويۇپ، كۈلگە مىلىنىپ ئالتە ئاي تونۇر قىزىتىپتۇ، قىزىت-
قاندىمۇ كۈنگە ئون تونۇرنىڭ ھۆددىسىدىن بىر يالغۇز ئۆزى
چىقىپتۇ. خوجاينى ئۇنى تۇنجى سىناقتىن ئوتتى، دەپ
قاراپ، ناۋايلارغا بىر يىل شاگىرتلىققا بېرىپتۇ. ئابدۇل تاغار -
تاغار ئۇنى خېمىر قىلىشتىن تارتىپ تونۇرغا نان چاپلاشقا
قەدەر ھەممىنى قېتىرقىنىپ ئۆگىنىپ بوپتۇ.

خوجايىنىڭ ئون بەش تاش تۈگمىنى بىگىرمە تۈگمەن -
چىسى بار ئىكەن. بىر كۈنى تۈگمەنچىدىن بىگىرى تۈگمەن ئۆي -
رىپ چىقىپ كەتكەچكە، ئابدۇل ئۇنىڭ ئورنىغا قونۇپ كۆپتۈر
ئابدۇل بۇ ئىشنىمۇ باشتا خۇشال - خۇرام قوبۇل قىلىپتۇ.
ۋاقىت ئۆتكەنسېرى جاپالىق، زېرىكىشلىك ھېس قىلىپتۇ.
خوجايىندىن ئاغرىنىپ يۈرۈپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە،
ئۇ خوجايىن ئېشەك ھەيدىگىلى بەرگەن تاياقنى يوقىتىپ قو -
يۇپتۇ.

— ھەي چاكار يىگىت، مېنىڭ تايقىمنى نېمە قىل -
دىڭ؟! — دەپ سورايتۇ خوجايىن كايىپ.

ئابدۇل رەنجىپ، قاپاقلىرىنى تۈرۈپتۇ ۋە:
— خوجا ئاكا، تاياقلىرى تۈگمەننىڭ كويلىسىغا چۈشۈپ
كەتتى. بىر تال تاياق دېگەن نېمىتى؟! ئۇنداق پىت كۆزلۈك
قىلمىسىلا، — دەپتىكەن، خوجايىن چىچاڭشىپ:
— مېنى خوجايىن قىلغان ئاشۇ بىر تال تاياق، ئۇنىڭدىن
ئايىرىلىپ قالسام قالمەن ياياق. شۇ تاياقنى ھازىر كۆزۈمگە
كۆرسەتمىسەڭ، ئۆلگۈچە يەيسەن شاپىلاق، ماڭ، چىق! —
دەپتۇ.

ئابدۇل كۆزلىرىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، كېچىلەپ تۈگ -
مەنگە قاراپ يۈرۈپ كېتىپتۇ، يول بويى، بۇ دۇنياغا تۆرەلمە -
سەم بوپتىكەن، ئون يەتتىگە كىرمەي تۇرۇپ ئۆلۈمۈمنى كۆر -
دۈم، ئەمدى بۇ بېخىل باينىڭ دەردى، ئاھ، قانداق قىلاي بۇ
جاننى، دەپ زار قاقشاپتۇ، قاقشا - قاقشا ئۈچ كېچە - كۈن -
دۈز يول يۈرۈپ، تۈگمەنگە يېتىپ كەپتۇ، تۈگمەننىڭ كويلى -
سىغا چۈشۈپ تاياقنى ئىزدەپتۇ. ئۇنىڭ ئۇلۇغ سۇدا تىمىس -
قىلاپ يۈرگەنلىكىنى كۆرگەن پوستەكچى سورايتۇ:

— ھەي تۈگمەنچى يىگىت، بېلىق تۇنۇۋاتامسەن؟

— ياق، تاغا، خوجايىننىڭ تايقىنى ئىزدەۋاتىمەن، ئۇنى تاپمىسام خوجايىن بەرگەن نېنىنى بۇرنۇمدىن تامغۇزۇۋالدىغان ئوخشايدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئابدۇل ۋە بۇنىڭدىن بىر ھەپتە ئىلگىرى تاياقنىڭ سۇغا چۈشۈپ كېتىپ تۈگمەننىڭ كويلسىغا كىرىپ كەتكەنلىكىنى، خوجايىننىڭ تاياق توغرىدا سىدا ئېيتقانلىرىنى سۆزلەپ كۆز يېشى قىپتۇ. پوستەكچى كۈلۈپ كېتىپ:

— ھەي جاپاكەش ئىنىم، تايماقتىن غەم يېمە، ئاغزىڭغا كەلگەننى دېمە، باش ئۇرۇپ خوجايىنغا، گۇناھىڭنى تىلە، — دەپتۇ. — دە، تۈگمەندىن قىتماللىشىپ سىلغىيىپ كەتكەن بىر دانە ئەگرى تاياقنى ئاچقىپ تەڭلەپتۇ، — مانا بۇ يوقىد. تىپ قويغان تايىقىڭ، بۇنى چىڭ تۇتساڭ، چىقىدۇ خوجايىن. دەك ئاتنىڭ.

ئابدۇل خۇشلۇقتا پوستەكچىگە توققۇز تەزىم قىپتۇ ۋە تاياقنى يۈزىگە سۈرتۈپ:

— تاغا، كىچىككىنە بۇ تاياقنىڭ نېمە قىممىتى بار؟ — دەپ سوراپتۇ. پوستەكچى:

— ئىنىم، سۆزلەپ كەلسەم گەپ تولا، بىر قىسمىنى مەندىن، بىر قىسمىنى خوجايىندىن ئاڭلىساڭ بولا، — دەپتۇ. — دە، بىلگەنلىرىنى مۇنداق ھېكايە قىلىپ بېرىپتۇ:

«ناۋايلىق خوجايىننىڭ ئاتا كەسپى. ئۇ خۇددى سېنىڭدەك بالا ۋاقتىدا گالۋاخراق ئىكەن، دۇكاندا ئولتۇرۇپ نان سات دېسە، پەشخۇندىكى ناننىڭ يېرىمىنى ئوغرىغا ئالدۇرۇپ قويدى. دىكەن، ئاتىسى كالا دېسە، ئۇ پاقالچاق دەيدىكەن. ئاتىسى ئۇ. يان ئويلاپ — بۇيان ئويلاپ، ئۇنى رەۋەندىگە ئېشەك ھەيدىگىلى چاكار قىلىپ بېرىپتۇ. ئۇ ئېشەك ھەيدەپ يۈرۈپ، بىر كۈنى رەۋەندە بەرگەن تاياقنى يىتتۈرۈپ قويغانىكەن، رەۋەندە ئالدىغا

سېلىپ، ئاتىسىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپتۇ ۋە
 — تايىقىمنى تېپىپ بەرمىسە، بالاڭنىڭ ئىسمىنى ئېلىۋالمايمەن! —

لىمەن! — دەپ ھەيۋە قىپتۇ.

ئۇنىڭ ئاتىسى يالۋۇرۇپ بالىسىنىڭ گۇناھىنى تىلەپتۇ.

رەۋەندە كەچۈرمەپتۇ، دۇكاننىڭ يېرىمىنى بېرەي، دەپتۇ، ئۇ

نماپتۇ، ئاخىر، تاپقان — تەرگىنىنى دۇكانغا قوشۇپ ئۆتكۈ-

زۇپ بېرەي دېسىمۇ، رەۋەندە، تايىقىمنى تېپىپ بەرسۇن، دەپ

تۇرۇۋاپتۇ. خوجاينىڭ ئاتىسى جىلە بولۇپ:

— ھەي جازانخور، نېمە بەرسەم رازى بولمىسەن؟ — دەپ

سورايتىكەن، رەۋەندە:

— ئۆز تايىقىمنى تېپىپ بەرسەڭ رازى بولىمەن، — دەپ

جاۋاب بېرىپتۇ ۋە بۇنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈپتۇ، — تەق-

سىر، تايىقىمنى ساتسام يېرىم تىيىنغا ئالمايدۇ، ئەمما ئوغۇل-

لىرى بۈگۈن تايىقىنى يوقاتسا، ئەتە بۇغداينى، ئۆگۈنلۈككە ئې-

شەكنى يوقىتىدۇ، ئاخىردا سىلىنىمۇ، مېنىمۇ بىر ئان، بىر

پۇلسىز قىلىپ قويدۇ، ئۆزۈمۈ كۈچىدا قالدۇ. ئۇنى كىچىد-

كىدىن پىشۇراي، ئەقلىنى ئاشۇراي، دېدىم.

خوجاينىڭ ئاتىسى گەپنىڭ تەمىنى تېتىپ، تەكتىگە

يېتىپ، رەۋەندىگە قايىل بوپتۇ، ئوغلىنى رەۋەندىنىڭ تايىقىنى

تېپىپ بېرىشكە بۇيرۇپتۇ. خوجاينى بىرى كەم ئوتتۇز كۈن

ماڭغان يولىنى يەنە قايتىدىن مېڭىپ، تايىقىنى بىر پادىچىنىڭ

قولىدىن تېپىپ كەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ شەمۇشەلەرگە

بېرىپتۇ، كۆرمىگەننى كۆرۈپ، بىلمىگەننى بىلىپتۇ، ئەمما تا-

يىقىنى ئىككىنچىلەپ يىتتۈرۈپ قويماپتۇ، رەۋەندە بەرگەن تا-

پان ھەققىنى يىغىپ پۇل توپلاپ، ئېشەك، ئاشلىق سېتىۋې-

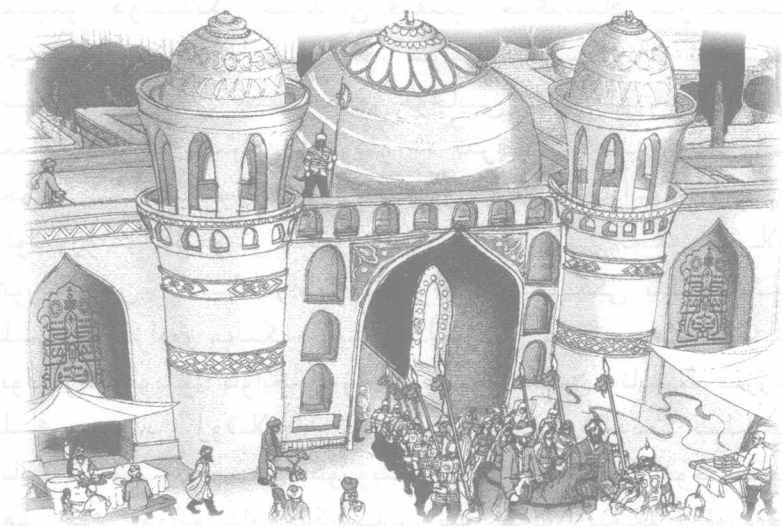
لىپ، چوڭ رەۋەندە بولۇپ يېتىشىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئاتى-

سى: «ئوغلۇم پىشىپتۇ، يېشىمۇ ئوتتۇزدىن ئېشىپتۇ» دەپ

ئويلاپ، ئۇنى قايتۇرۇپ كېلىپ، ناۋايلىق دۇكىنىنى ئۆتكۈزۈپ بەرگەنكەن. شۇنىڭدىن كېيىن خوجايىن چاكار چېغىدا تۇتقان مۇشۇ تاياقنى ياتسا بېشىدىن، قوپسا يېنىدىن ئايرىماي كەپتۇ. ئۇ بۇنى ياخشى كۆرگەن ئادىمىگە بېرىدۇ، ھەرگىز كۆڭلۈڭگە ئالما، ئىنىم، تاياقنىڭ قىسمىتى مانا شۇ».

ئابدۇل پوستەكچىنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ خىجىل بوپ-تۇ، قايتىپ بېرىپ خوجايىندىن ئەپۇ سورايتۇ. خوجايىن: — ياخشى قىپسەن، بالام، جاپا چەكمىگۈچە ھالاۋەت يوق، يانچۇقۇڭ توم بولمىسا، ئۆتەلمەيسەن توق. ئەمدى سەن رەۋەندىچىلىك قىلغىن، دەسمايىڭ مەندىن، — دەپتۇ.

ئابدۇل رازىلىق بىلدۈرۈپ، خوجايىندىن ئەللىك تىللا ئاپتۇ، تايىقىنى بېلىگە ئۆتكۈزۈپ، تۇمىقىنى قىرلاپ شەھەر-مۇشەھەر رەۋەندىچىلىك قىپتۇ، دەسلەپ كۆزى قورقۇپ، قولى تىترەپ، سودا - سېتىقنى يۈرۈشتۈرەلمەي، دەسمايىنىڭ يېرىمىنى خورىتىپ بوپتۇ، كېيىن كۆپنى كۆرۈپ، كۆز - قۇ-

لىقى پىشىپ، باي رەۋەندىلەر قاتارىدىن تونۇر ئاپتۇن ئۇنىڭ بازىرى تازا يۈرۈشۈپ كېتىۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە تونۇر ئاپتۇن چاقىرتىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بالام، سىرتتىكى خىزمىتىڭ يەتتى. ئەتە زاھىر شاھ پادىشاھنىڭ

شەھەرنى سەيلە قىلغۇدەك. سەن كېچىچە ساڭدىكى مارجاننىڭ

گۆشىنى چەيلەپ، سوۋىكىنى سەيلەپ، قەنتنى تېتىغۇدەك

سېلىپ، سۇنى تاپىنىڭ ئاستىدىن ئېلىپ بىر تونۇر نان پىد-

شۇرغىن، ئوتۇننى ئاسماندىن ئېلىپ چۈشسەن، ناننى غولى

تۆمۈر، ياپىرقى كۈمۈش، مېۋىسى ئالتۇن دەرەخنىڭ مېۋىسىنى

سۈرتۈپ قىزارتسەن، نېنىڭ پادىشاھقا يارىغۇدەك بولسۇن!

ئابدۇل خوجايىننىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بىرھازا تېڭىرقاپ

قاپتۇ، كېيىن ساڭدىن بىر تاغار بۇغداينى ئېلىپ، تۈگمەندە

ئۇن قىلىپ كەپتۇ، ئۇنى تاسقاپ، كېپىكىنى ئايرىپتۇ، دۈ-

كاننىڭ ئارقىسىدىكى قۇدۇقتىن سۇ توشۇپ، تۈزىنى تەڭشەپ

خېمىر يۇغۇرۇپتۇ، ئۆگزىدىن ئوتۇن چۈشۈرۈپ، تونۇر قىزد-

تىپتۇ، ھويلىدىكى جىگدىنى قېقىپ، جىگدىنىڭ شەرىپىنى

چىقىرىپ، كاكچىغا سېپىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، تاڭ ئېتىشىغا

بىر پەشخۇن نان چىقىرىپتۇ. خوجايىن ناننى كۆرۈپ، ئابدۇل-

نىڭ ئەقلىگە ئايرىن ئوقۇپتۇ ۋە بىر قۇر كىيىندۈرۈپ، پەش-

خۇنغا ئىگە قىپتۇ. ئابدۇل پەشخۇن بېشىدا باداشقان قۇرۇپ

ئولتۇرۇپ، پەشخۇننى نانغا تولدۇرۇپ، سودىنى ئەمدى باشلاپ

تۇرغانىكەن، پادىشاھ زاھىر ۋەزىرلىرىنى ئىككى يېنىغا ئې-

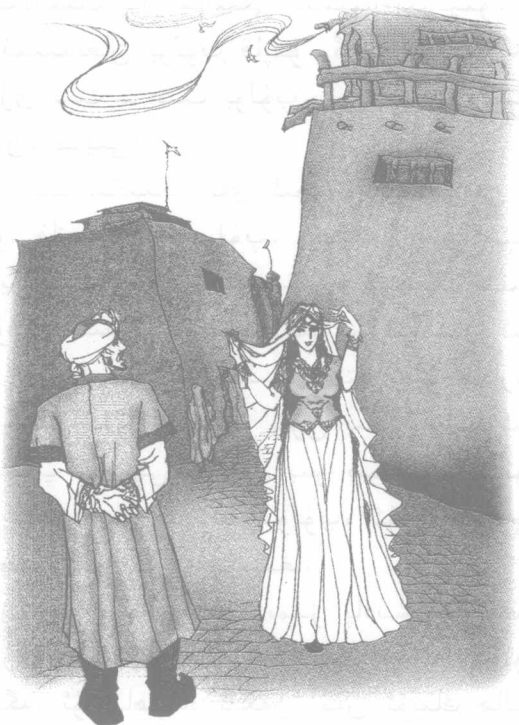
لىپ، شاھزادە، مەلىكە، كېنىزەكلىرىنى ئارقىسىغا سېلىپ

يولدىن ئۆتۈپتۇ. ناۋايخانا يول ئۈستىدە ئىكەن، ناننىڭ مەزىد-

لىك ھىدىدىن زوقلانغان پادىشاھ پەشخۇن ئالدىغا كېلىپ،

ناننىڭ تەمىنى تېتىپ كۆرۈپتۇ، ناننى ماختاپ، خوجايىنغا

ھەر كۈنى مۇشۇنداق كاكچىدىن بىر تونۇر يېقىپ، ئوردىغا

ئەۋەتىپ بېرىشنى
تاپلاپتۇ.

كېنىزەكلەر
ئارىسىدا ئوڭ قول
ۋەزىرنىڭ قىزى
نۇرمانمۇ بار ئىدە.
كەن، قىز پەرەندە،
جىمىنى قايرىپ،
پەشخۇندىكى
نانلارغا زوقمەنلىك
بىلەن قاراۋاتقاندا،
ئابدۇلنىڭ كۆزى
چۈشۈپ قاپتۇ.
نۇرمان ئاي دېسە
ئاغزى بار، كۈن
دېسە كۆزى بار،
ھۆر - پەرىلەردەك

كېلىشكەن، بىر يۈتۈم سۇ بىلەن يۈتۈۋەتكۈدەك نازۇك قىز ئىدە.
كەن، ئابدۇل ئۇنى كۆرۈپلا: «ۋاي يۈرەك!» دېگىنىچە ھوشدە.
دىن كېتىپتۇ. شەھەردە زاھىر شاھ بىلەن بىر سورۇندا ئولتۇرالايدىغان بىر قازى بولۇپ، ئۇنىڭ تېۋىپلىقتىمۇ داڭقى بار
ئىكەن، ئۇ ھەرقانداق كېسەلنى ساقايتالايدىكەن. خوجاين ئابدۇلنى
دۈلنى قازىنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. قازى ياش يىگىتنىڭ
تومۇرىنى تۇتۇپ، تاماقلارغا قاراپ، تىرناقلىرىنى بېسىپ
كۆرۈپ كېسەل تاپالماپتۇ. ئابدۇل بولسا، كۆكسىنى مۇجۇپ:
«ۋاي يۈرەك!...» دەپ تولغىنىپ يىغلاۋېرىپتۇ. قازى ھەيران
بولۇپ، ئۇنى ئۆز ئۆيىدە ئېلىپ قاپتۇ. ۋاقىت ئۇزارغانسېرى

ئابدۇلنىڭ پەرىشانلىقى ئېشىپ بېرىپتۇ، پات - پات ھوشىنى يوقىتىدىغان بولۇپ قاپتۇ، گەپ سورىسا جاۋابىدا مەھەلە كەن. قازى تىت - تىت بولۇپ، مۇپتىنىڭ مەسلىھىتىنى ئالغاندا كەن، مۇپتى:

— يىگىتكە مەي ئىچۈرۈپ، ئاغزىنى ئاچقۇلۇق، — تۇ. قازى خۇش بولۇپ، مۇپتىنى مەي سېتىۋېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. مۇپتى سەللىسىنى قوينغا تىقىپ، خۇمرىنى قول-تۇققا قىستۇرۇپ، دۇكانغا بېرىپ مەي ئېلىپ كەپتۇ. داستىخان تارتىلىپ، بەتتە پۇلۇ قاتارىدا مەيمۇ كەلتۈرۈ-لۈپتۇ. ئابدۇل زوق - شوق بىلەن راسا ئىچىپتۇ، ئىچىپ - ئىچىپ خۇدنى بىلمەي بىر سۆزلىگىلى تۇرغانىكەن، قازى - مۇپتىلار ھاڭ - تاڭ بولۇپ، كۆزلىرى چەكچىيىپ جامدەك ئېچىلىپتۇ. قازى مۇپتىغا:

— يىگىت شەھىرىمىز پادىشاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى قۇردۇشنىڭ قىزى نۇرماننىڭ ئوتىدا كۆيۈپتۇ. ئۇنىڭ ئۈس-تىگە، ئۇ شاھزادە ئىكەن. مەن ئۇنىڭ ھالىغا يېتەي، ۋەزىر-نىڭ ئەدىپىنىمۇ بېرەي، — دەپتۇ.

قۇردۇش ئوڭ قول ۋەزىر بولغانىدۇمۇ ئوردا ئىشلىرىنى باشقۇرىدىغان، قازىنىڭ ئەمرى، شەرىئەت يولىغا مۇخالىپ قىلمىشلىرىغا كۆز - قۇلاق بولىدىغان ۋەزىرلەردىن ئىكەن. ئۇنى پۇتلىيالمىي خەپلەپ يۈرگەن قازى ئابدۇلنىڭ نۇرمانغا ئاشقى بىقارار بولۇپ قالغانلىقىدىن خۇشلۇققا چۆمۈپ، ۋە-زىرنىڭ ئەدىپىنى بېرىشكە كىرىشىپتۇ.

شۇ ئەتراپتا ئۈچ شەھەر بولۇپ، پادىشاھ ھەزرىتى ئوسمان پادىشاھ شاھمەردان، پادىشاھ زاھىرلارنىڭ ئۈستىدىكى كاتتا شاھىنشاه ئىكەن. قازى مۇپتىسى ئارقىلىق ئۇنىڭ نامىدا تارقىتىلغان يارلىقلارنى تاپتۇرۇپ كەپتۇ ۋە پادىشاھ ھەزرىتى

ئوسماننىڭ يارلىقتىكى تامغىسىغا ئوخشىتىپ تامغا ئويدۇرۇپ-
تۇ، ئاندىن مۇنداق بىر يارلىق پۈتۈپتۇ:

«مەنكى شاھنشاھ ھەزرىتى ئوسماندۇرمەنكى، ئوغلۇم
شاھزادە ئابدۇل زاھىر شاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى قۇردۇشنىڭ
قىزى نۇرماننى چۈشىدە كۆرۈپ ئاشقى بىقارار بوپتۇ. پىقىر
دۆلەت ئىشى بىلەن ئالدىراش بولغانلىقىمىدىن شاھزادەمنى
يولغا سالدىم. شەھەر قازىسى مېنىڭ ئورنۇمدا ئاتا بولسۇن،
زاھىر شاھ خەزىنىسىدىن پۇل چىقارسۇن، چوڭ توي ئۆتكۈ-
زۈپ، ئىككىسىنىڭ بېشىنى قېتىپ قويۇڭلار. ئەگەر توي
كېچىكتۈرۈلىدىكەن، ھەممىڭلارنىڭ كالاڭلارنى ئېلىپ، مال -
مۈلكۈڭلارنى بۇلاڭ - تالاڭغا بۇيرۇيمەن، شەھىرىڭلارنى تۈز-
لەپ، قوغۇن، قاپاق تېرىيمەن.»

قازى يارلىققا تامغىنى بېسىپ، ئابدۇلغا تۇتقۇزۇپتۇ، ئابدۇ-
دۇلنى ھامامغا ئەۋەتىپ يۇيۇندۇرۇپتۇ، چاچلىرىنى ئالدۇرۇپ،
بۇرۇتلىرىنى ياستىپتۇ، ھەزرىتى ئوسماننىڭ ئوغلىغا مۇنا-
سىپ كىيىندۈرۈپتۇ، ئالتۇندىن تاج سوقتۇرۇپ تاقاپ قويۇپ-
تۇ، ياقۇت كۆزلۈك كەمىرىگە قوش قىلىچ ئاستۇرۇپتۇ، ئۇزۇن
ۋاقىتتىن بېرى ئالاھىدە بېقىپ كەلگەن ئېتىغا مىندۈرۈپ،
كېچىلەپ قىلىدىغان ئىشلىرىنى تاپلاپ بولۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— شاھزادەم، سەن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆيۈمگە
ئۈچ كىشى كېلىدۇ. ئوتتۇرىسىدىكى پادىشاھ زاھىر، ئۇنىڭ
ئوڭ تەرىپىدە تۇرغىنى ئوڭ قول ۋەزىر، سول تەرىپىدە تۇر-
غىنى سول قول ۋەزىر بولىدۇ. قولۇڭدىكى يارلىقنى پادىشاھقا
تۇتقىن، شۇئان مۇراد - مەقسىتىڭگە يېتىسەن. ئەمما، ئې-
سىڭدە بولسۇنكى، ھازىردىن باشلاپ سەن ھەزرىتى ئوسمان
شاھنىڭ ئوغلى بولىسەن. بۇ سىرنى ساقلىمىساڭ، ئاشىقنىڭ
قولۇڭدىن كېتىدۇ، جېنىڭ ئەزرائىلنىڭ قولىغا ئۆتىدۇ.

خەير، يولۇڭ بولسۇن، تېز ماڭ !
 ئابدۇل رەھمەت ئېيتىپ، سىر ساقلاشقا ۋەدە بېرىپ،
 شەھەر سىرتىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. تاڭ ئېتىپتۇ. ئۇ قا-
 زىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە ئارغىماقنى قامچىلاپ، بىر تال تۈ-
 كىدىن مىڭ تال تەر ئاققۇزۇپ شەھەرگە دەبدەبە بىلەن كىرىپ
 كەپتۇ، ئوردا ئالدىدىن ئۆتۈپ، كوچا قويماي ئارىلاپتۇ، ئۈچ-
 رىغانلىكى كىشىدىن: «شەھەر قازىسىنىڭ ئۆيى نەدە؟» دەپ
 سوراپتۇ. بامدات نامىزىدىن يانغان جامائەت ئابدۇلغا قول
 باغلاپ، يول بېرىپ، قازىنىڭ ئۆيىگە باشلاپ كەپتۇ. ئابدۇل
 دەرۋازىنى ئۈزەڭگە بىلەن تېپىپ:
 — ھەي قازى، ئىشىكىڭنى ئاچ ! — دەپ ۋارقىراپتۇ.
 قازى دەرۋازىنى ئېچىپ، ئېگىلىپ سالام بېرىپتۇ، ئابدۇل ئى-
 لىك ئېلىش ئورنىغا يارلىقنى تەڭلەپتۇ. قازى قەغەزگە بىر
 قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ، يالغاندىن:
 — ھەزرىتى شاھزادە ئالىلىرى، كەمىنىنى ياد ئېتىپ

كەلگەنلىرىگە رەھمەت، — دەپتۇ — دە، پايپاسلاپ بېرىپ ئۇ-
زەڭگىگە سۆيۈپتۇ، بىر قولىدا ئاتنىڭ باشۇبغىنى تۇتۇپ ئې-
ڭشىپتۇ. ئابدۇل قازىنىڭ دۈمبىسىگە دەسسەپ ئاتتىن چۈ-
شۈپتۇ. جامائەت: «يا ھەزرەت! پادىشاھتىن ئۇلۇغ زاتكەن بۇ!»
دېيىشىپ، ئابدۇلغا يېڭىۋاشتىن باش ئۇرۇپتۇ.

قازى زاھىر شاھقا ئەلچى ئەۋەتكەنىكەن، ئۇلارمۇ دەل
ۋاقتىدا يېتىپ كەپتۇ. ئابدۇل قازى ياساپ چىققان يارلىقنى
پادىشاھقا سۇنۇپتۇ. پادىشاھ ئىككى قوللاپ ئېلىپ، پېشانىسى-
گە سۈرتۈپتۇ ۋە قازىدىن ئوقۇپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. قازى
قەستەنگە ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ، تەلەپپۇزنى بۇزماي ئوقۇپ بې-
رىپتۇ. پادىشاھ توققۇز تەزىم قىلىپ:

— شەھرىمىزنىڭ بىر قىزىغا شاھىنشاھنىڭ نەزەرى
چۈشكەن بولسا، بېشىمىزغا ئامەت قۇشى قونۇپتۇ. قىز
ئايلىنسۇن! — دەپتۇ.

— قىزىم شاھزادىگە ئەرزىسە، خىزمىتىدە بولسۇن، —
دەپتۇ ۋەزىر قۇردۇشمۇ.

شاھزادە ئابدۇل رەھمەت ئېيتىپ، ئىككى قولىنى كۆك-
سىگە ئاپتۇ، بېشىنى ئېگىپ تەزىم قىپتۇ.

زاھىر شاھ خەزىنىدىن يۈز مىڭ تىللا چىقىرىپ توي
تەييارلىقىغا كىرىشىپتۇ. ۋەزىر پۈتۈن شەھەرنى تويغا چىللاپ
باغاق تارقىتىپتۇ. قازى شاھزادىگە ئاتا بوپتۇ. ناۋايخانا خوجا-
يىنى ئابدۇلنىڭ شاھزادە ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ ھەم
پەخىرلىنىپتۇ، ھەم خىجىل بوپتۇ، تويغا كېتەرلىك ناننى
يەتكۈزۈپ بېرىشنى زىممىسىگە ئاپتۇ. توي قىرىق كېچە -
كۈندۈز داۋاملىشىپتۇ.

نۇرمان شاھزادە ئابدۇلدەك كېلىشكەن، چىرايلىقلىقتا
ئاي بىلەن بەسلەشكەن، نام - ئاتىقى چىققان پادىشاھ ئوغلى -

نى كۈتۈپ، ياتلىق بولماي كەلگەنكەن، ئابدۇلنىڭ ئەمرىگە ئۆتۈپلا ئەپلىشىپ قاپتۇ. ۋەزىر قۇدىسىدىن ماھىرىغا مەسئۇل بولدى. ئوغلىدىن پەخىرلىنىپ ئالەمنى بىر ئاپتۇ. شۇنداق دېيىشكەن ئابدۇلنىڭ بىرىدە، قازى شاھزادە ئابدۇلنى خۇپىيانە چاقىرتىپتۇ، ئابدۇلنىڭ ئاشقۇچە شاراب، نازۇنىمەت كەلتۈرۈپ، راسا مېھمان قىلىپ قوندۇرۇپ قاپتۇ. سەھەرلىكى: «ئالدىڭدىكى قۇسۇقلارنى تازىدە. لىمۇتەكەن» دەپ ھامامغا ئەۋەتتى. قازى ئابدۇلنىڭ سەپەر ئۈستىدە كىيگەن، قانغا مەلەنگەن كىيىملىرىنى ناۋايخانا خوتۇن جايىنىڭدىن ئەكەلدۈرۈپ ساقلاپ يۈرگەنكەن. ئابدۇل شاھانە كىيىملىرىنى دالانغا سېلىپ قويۇپ، ھامامغا كىرىپ كەتكەن ھامان، قازى كېلىپ كىيىمنى يەڭگۈشلەپ ئېلىپ كېتىپتۇ. ئابدۇل ھامامدىن چىقىپ قارىسا، شاھانە كىيىملىرى يوق. ئۇ نائىلاج يىغلاپ - قاقشاپ، كونا كىيىملىرى بىلەن كوچىغا چىقىپتۇ، ناماز بامداتتىن يانغانلارغا ئۇچراپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ئالدى - ئارقىسىغا قاراپ تەمتىرەپ، خالتا كوچا بىلەن مېڭىپتۇ، شۇنداق كېتىۋاتسا، ئارقىسىدىن بىرى: «ۋاي ئوغرى! ئوغرىنى تۇتۇڭلار!» دەپ تۇتۇلغانكەن، ئابدۇل خۇددى شامالەك يۈگۈرۈپ قېنىتاتسىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ، دەرۋازىۋەن: «ۋەزىرنىڭ سېنىڭدەك كۈيۈغلى يوق» دەپ ئۇرۇپ - تىللاپ قوغلىۋېتىپتۇ. ئابدۇل داد - پەرياد ئەيلىپ شەھەردىن ئايرىلىپتۇ.

قازى شاھزادە ئابدۇلنىڭ بېشىغا چۈشكەن كۈلپەتنى بىر - نى ئون، ئوننى يۈز قىلىپ، خېمىرتۇرۇچ سېلىپ ئېچىتىپ پۈتۈن شەھەرگە يېيىۋېتىپتۇ. بۇ خەۋەر ئوردىغا يېتىپتۇ. پادىشاھ خاپا بولۇپ، ھامامچى بىلەن دەرۋازىۋەننى زىندانغا تاشلاپتۇ، ۋەزىر قۇردۇش نومۇس تۈپەيلىدىن ئۆيىدىن چىقالماپتۇ، دەرد - ئەلەمدىن كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. قازى،

ھېلىھەم جايدىن چىقتى، ۋەزىردىن ئۇچۇم چىقتى، دەپ پە - خىرلىنىپ، ھالىغا باقمىي، يولغا پاتماي يۈرگەن كۈنلەردە، نۇرمان ئىشنىڭ تەكتىگە يېتىپ، قازىنىڭ پېيىگە چۈشۈپتۇ، يەنى ئۇ قازىنىڭ جۈمە نامىزىدىن يانغان پەيتىنى پايلاپ تۇ - رۇپ، چىرايلىق ئايىغىنى كىيىپ، پەرەڭ ياغلىقنى بېشىغا تېڭىپ يولغا چۈشۈپتۇ - دە، كېيىكتەك ئويناقلاپ، چېكىپ دەسسەپ قازىنىڭ ئالدىدا مېڭىپتۇ. قازى ئۇنىڭ ئەگرى تېقىد - مىدا بوستاندەك تەۋرىنىپ تۇرغان قۇندۇزدەك تال - تال چې - چى، ئەۋرىشم بېلى، كېلىشكەن بويى - تۇرقى، يارىشىملىق كىيىمگە زوقلىنىپ، نەپسى تاقىلداپ قەدىمىنى تېز يۆتكەپ - تۇ. قازى يېتىشىۋالاي دېگەندە، نۇرمان يول بوشانغان بولۇپ شاققىدە يانغا ئۆتۈپتۇ - دە، پەرەنجىسىنى قايرىپ لاپىدە كۆز تاشلاپتۇ. ئۇنىڭ ئايدەك جامالىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەت - كىلى تاس قالغان قازى:

— ئاھ خېنىم، ئۆزلىرى كىم بولسا، جېنىم؟ — دەپ سورايتۇ. نۇرمان مىيىقىدا كۈلۈپ:

— جانابلىرىنىڭكىگە ياغ توشۇيدىغان جۇۋازچىنىڭ قى - زىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. قازى ھەيران بولۇپ ياندۇرۇپ سورايتۇ:

— جۇۋازچى، قىزىمنىڭ بويى پاكار، تۆت ئەزايى ناكار، ئەرزىمەيدۇ كىشىگە، خەجلىگەن پۇلى بىكار، دەۋاتامتى؟

— يوقسۇ، قازى ئاخۇنۇم، ئۇزۇن گەپنىڭ قىسقىسى، مېنىڭ ئالدى - ئارقامدا يا ئوغۇل، يا قىزدىن يەنە بىرى يوق. دادام مېنى كېچە - كۈندۈز جۇۋازخاندىن چىقارماي جۇۋاز ھەيدىگىلى سالىدۇ. ئۇنىڭ مېنى «ناكار» دەپ يامان ئاتلىق قىلىشى ئۆزىنىڭ يالغۇز قېلىشىدىن ئەنسىرىگەنلىكى، ئەمدى بىلىدىلمۇ؟ — دەپتۇ نۇرمان ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ.

قازى ئەلچى ئەۋەتىدىغانلىقىنى ئېيتىپ كېتىپ قاپتۇ. قازى شۇ ماڭغانچە ئۇدۇل ئۆيىگە كەپتۇ، مويىنىنىڭ خۇشخۇشلىقىنى چاقىرتىپ، كۆرگەنلىرىنى دەپتۇ ۋە ئۇنىڭغا يۈز تىلەك ئايدىن ھەققى بېرىپ، ئەلچىلىككە بېرىشقا كۆندۈرۈپتۇ. ئايال قازىنىڭ ھاۋالىسىنى ئېلىپ، بوغچىسىنى تېڭىپ، يولغا چىقىپ دەۋاتقاندا، جۇۋازچى ئىككى چاۋا ياغنى يۈدۈپ ھويلىدا پەيدا بوپتۇ. جۇۋازچى قازىنىڭ چۆپقىتى بولۇپ، بۇرۇن ھەر كەلگەندە ھويلىدىنلا ياندىكەن. بۇ قېتىم ئۇنداق بولماپتۇ. قازى ئۇنى كۆرۈپ قول باغلاپ سالام بېرىپتۇ ۋە پادىشاھ ئۈچۈن تەييارلانغان مېھمانخانغا باشلاپتۇ، تېگىگە تۆت قات مامۇق كۆرپە راسلاپتۇ. جۇۋازچى ھەيران قېلىپ، كۆرپىنىڭ بىر بۇرجىكىدە تارتىنىپ ئولتۇرغانىكەن، قازى گەپ ئېچىپ، قەزىنى نىكاھىغا بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

— خۇش بولاي، قازى ئاخۇنۇم، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ جۇۋازچى كۆزلىرىدىن تارام — تارام ياش ئاققۇزۇپ، — خۇدا ھەققى، راستقا ئىشەنسەلەر، بار — يوقى بىرلا قىزىم بار. ئۇنىڭ بېشى كەيمە تاز، ئوڭ قولى يوق، سول پۇتى كەلمەيدۇ كېرەككە قىشۇ ياز. بىر كۆزى كور، ئۇلۇغلارغا بولالمايدۇ جور. قازى، جۇۋازچى يالغان ئېيتىۋاتىدۇ، دەپ ئويلاپ، ئۆز تەلىپىدە مېختەك تۇرۇپتۇ، توي جابدۇقى ئۈچۈن جۇۋازچىنىڭ ئالدىغا بىر لېگەن تىللا قويۇپتۇ. جۇۋازچى گويا بىر چۈش كۆرگەندەك، خارامۇش ھالدا ئۆيىگە قايتىپتۇ. جۇۋازچىنىڭ خوتۇنى ئەھۋالنى ئوقۇپ، يۈزىنى كاپچاتلاپ: «ۋاي خۇدايىم، ئەمدى مەن قانداق قىلاي، قازى ئاخۇنۇمنىڭ ئالدىغا قايسى يۈزۈم بىلەن چىقاي؟!» دەپ يىغلاپتۇ. ۋاقىتىنى ئۆتكۈزۈۋېتىشكە بولمايدىكەن، شۇڭا جۇۋازچى خوتۇنىنى ئالدىرىتىپتۇ: — ھوي جالداق، تېز بولمىساڭ ئىشىڭ چاتاق، ماڭ، ئا.

ۋۇ بىرنېمەننى ئەيۋەشكە كەلتۈر !
قىزنىڭ ئانىسى تامنىڭ تۆشۈكلىرىگە تىقىپ قويغان
چاچلارنى يىغىپ چاچ ئېشىپ، قىزنىڭ دوپپىسىغا تىكىپتۇ،
ئۆزىنىڭ ياشلىقىدا كىيگەن كىيىملىرىنى قىزغا كىيگۈزۈپ،
ياساپ - جابدۇپتۇ، ئوسما قويۇپ قاشلىق ئېتىپتۇ. شۇ ئەس -
نادا قازىنىڭ مۇپتى - رەئىسلىرى تويلۇق ئاشسۇيىنى ھارۋا -
مەپىلەرگە بېسىپ، ئالەمنى مالەم قىلىپ يېتىپ كەپتۇ. توي
ئىشلىرى باشلىنىپ، نەغمە - ناۋا قىزىپتۇ. توي ئۈچ كېچە -
كۈندۈز داۋاملىشىپتۇ. نىكاھ قۇتبىسى ئوقۇلۇپ، قىز يۆتكەپ
كېلىنىپتۇ.

كەچ كىرىپ، ياتار ۋاقتى بوپتۇ. قازى سەللىسىنى قو -
زۇققا ئېلىپ، تەييارلىنىپتۇ، ئەمما ئورۇن سېلىنماپتۇ. قازى
يۇڭلۇق مەيدىسىنى ئېچىپ زارلاپتۇ:

— ئاھ، خېنىم، ئاپئاق خېنىم، شېرىن سۆزلۈك،
شەھلا كۆزلۈك خېنىم، ئورۇن راسلىماملار، كۆيگەن كۆڭلۈمنى
ئالماملار! !

— نېمە دەيدۇ، ماۋۇ ئادەم. ئۇيقۇسى كەلگەن بولسا، يې -
تىۋەرسۇن خەق، ئورۇن - تۆشەك تۇرۇپتۇ ئەنە تەخ، -
دەپتۇ قىز چالۋاقاپ ۋە ئوچاقنىڭ تاقىسىغا يۆلەنگىنىچە
ئولتۇرۇۋېرىپتۇ.

قازى قىزنىڭ گېپىنى ئېغىر ئالماپتۇ، مىڭ قىلمىسا
قىز بالا ئەمەسمۇ، ئۇياتقان چېغى، دېگەنلەرنى كۆڭلىگە پۈ -
كۈپ، ئورۇننى ئۆزى ساپتۇ - دە، قىزنى ئورۇنغا تارتىپتۇ.
قىز: «ۋايىجان!» دەپ تولغىنىپتەكەن، دوپپىسى يەرگە چۈشۈپ
دومىلاپ كېتىۋاتقۇدەك؛ دوپپىغا تىكىلگەن چاچلار يىلاندىك
يۆگىشىپ، مۈشۈك قۇيرۇقىدەك يەر سۈپۈرۈپ يۈرگۈدەك؛
قىزنىڭ بېشى تۈزلۈك قاپاقتەك ئاپئاق يالتىراپ تۇرغۇدەك؛

چاپىنىنىڭ ئوڭ يېڭى پۇلاڭلاپ، تامبىلىنىڭ سول بۇجىقى
لەپەڭشىپ، كۈلۈڭدىكى كۈننى چېچۋاتقۇدەك بومبى قانۇن،
بىر كۆزى كور، بىر كۆزى يورۇق بىلىنگۈدەك. قازىنىڭ ئاللا
كاللا سېلىپ ۋارقىراپتۇ:

— ھوي، جىنمۇسەن ياكى ئالۋاستى، كۆنۈر كەشىڭنى
پاسىق نەس باستى!

قىزمۇ ئاللا - توۋا سېلىپ يىغلاپتۇ. جەڭگى - جىدەلنى
ئاڭلىغان قازىنىڭ چوڭ خوتۇنى، مۇپتى - رەئىسلەر ئولاش -
چولاش كىرىپ ئاجرىتىپتۇ.

— ئوبدان بولدى! تۆپەمگە قىز ئالغانغا تويدۇڭمۇ نائەھ -
لى؟! — دەپتۇ قازىنىڭ قەدىناس خوتۇنى زەردە قىلىپ، —

ھەر ئىككىڭ چىقىش ئۆيىدىن، بېرىپ ئۆي تۈت دەڭدىن!
مۇپتى، قولۇم - قوشنىلار ئوتتۇرىغا چۈشۈپ مۇرەسسە

قىپتۇ. قازى چوڭ خوتۇننىڭ پېشىگە يۈزىنى سۈرتۈپ يالۋۇ -
رۇپتۇ، جۇۋازچىنىڭ قىزىغا مېھىر ھەققى ئۈچۈن يۈز يامبۇ

بېرىپ، ئاجرىشىش خېتىنى بوينىغا ئېسىپ، ئۇنى ئاتا - ئا -
نىسىنىڭ قولىغا تاپشۇرۇپتۇ. بۇ ئىش سۈبھى يورۇماستىن

پۈتۈن شەھەرگە تارقىلىپ كېتىپتۇ. قازى نومۇستىن ئۆلگۈ -
دەك بولۇپ، ئۆيىدىن چىقالماپتۇ، دەرد - ئەلەمدىن سىل كې -

سىلى بولۇپ يېتىپ قاپتۇ.
ئەمدى ھېكايىنىڭ داۋامىنى شاھزادە ئابدۇلدىن ئاڭلايمىز:

ئابدۇل شەھەردىن ئايرىلىپ، يەتتە كېچە - كۈندۈز يول
يۈرۈپتۇ، ئەمما دەشت - باياۋاندىن چىقالماپتۇ. مەنزىل بولسا

يىراق ئىكەن. ئۇ بېشىدا ئەجەل قۇشى چۆرگىلەپ، ئۆرە
تۇرالمىسا ئۆمىلەپ كېتىۋاتقاندا، ئالدىدىن قويۇق تۇمان كۆ -

تۈرۈلۈپتۇ. ئابدۇل سىنچىلاپ قارىسا، تۇمان ئىچىدىن بىر توپ
ئاتلىق ئاتنىڭ تىزگىنىنى تارتماي، يولغا ھەم پاتماي چىقىپ

كېلىۋاتقۇدەك. ئابدۇل قورقنىدىن: «قاراقچى!» دەپ
ۋارقىراپ تاشلاپتۇ ۋە ئۆزىنى ياقىغا ئالماقچى بوپتۇ. شۇ ئا-
رىدا ئاتلىقلار كېلىپ قاپتۇ. ئابدۇل بېشىنى ئېگىپ سالام
بېرىپتۇ. ئاتلىقلارنىڭ سەركەردىسى ئۇنىڭ قانغا مىلەنگەن
كىيىملىرىدىن گۇمانلىنىپ:

— ھەي يىگىت، تۇرقۇڭدىن بۇلاڭچىدەك قىلىسەن،
ئېيتقىن ماڭا، قايىقتىن كەلدىڭ؟ قايىققا بارىسەن؟ — دەپ
سورايتۇ. ئابدۇل تىزلىنىپ، كۆز يېشىنى تۆكۈپتۇ، كۆرگەن
كۈنلىرىنى بىرمۇبىر بايان قىپتۇ. سەركەردە ئاتتىن چۈشۈپ،
ئۇنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— شاھزادەم، كۆڭلۈڭنى بۇزما. مەن شاھنشاھ ھەزرىتى
ئوسمان بولىمەن. ئاتاڭ شاھمەردان مېنىڭ دوستۇم، پادىشاھ
زاھىرمۇ قول ئاستىمدىكى ئادەم. قازى نامىنى سائقان بول-
سا، مەنمۇ ئۇنىڭ جېنىنى ئەزرائىلغا گۆرۈگە قويىمەن. سېنى
ئىككى پۇلغا ئەرزان، تۆت پۇلغا قىممەت قىلغان بولسا، مەن-
مۇ ئۇنى بىر پۇلغا ئەرزان، ئىككى پۇلغا قىممەت قىلىمەن.
شاھزادە ئابدۇل يېنىشلاپ رەھمەت ئېيتىپتۇ. ۋەزىرلەر
ئابدۇلنى شاھزادىگە خاس كىيىندۈرۈپ، ئېسىل ئارغىماققا
مىندۈرۈپ، بىللە ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار يەتتە كېچە - كۈن-
دۈزلۈك مۇساپىنى ئۈچ كۈندە بېسىپ، شەھەرگە يېتىپ كەپ-
تۇ. زاھىر شاھ ئۇلارنى ئۆز قەسىرىگە جايلاشتۇرۇپتۇ، ئەھۋال-
دىن خەۋەر تېپىپ قازىغا نەپرەت بىلدۈرۈپتۇ، ھامامچى بى-
لەن دەرۋازىۋەننى زىنداندىن بوشتىپتۇ. ۋەزىر قۇردۇش
خۇشلۇقتا كېسىلىدىن ساقىيىپ سەللىمازا بوپتۇ. نۇرمان
قازىنى يولدا ئېزىقتۇرغاندىن كېيىن، ئابدۇلنىڭ ئىشىق ئوتىدا
كۆيۈپ، ئاتىسىنىڭ غېمىدە يۈرۈپ، سەۋدایى بولۇپ قالغىلى
تاس قالغانىكەن. ئۇ مەشۇقنى كۆرۈپ:

— ئاھ جېنىم! كېتىپ ئۆزلىرى ئانا ھاياتى مەنبە دەردۇ غەم، خۇدا يەتكۈزدىمۇ سىلنى، ئوتلىرىدا ئۆزىڭلارنىڭ دەپ مېنى! — دەپتۇ — دە، ئۆزىنى ئېيتىپتۇ، قازىدىن باغلىقنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئابدۇل سۆيۈنۈپ، مەشھۇر باغرىغا بېسىپتۇ.

پادشاھلار تاق كۈنى ئەزىز كۆرىدىكەن. بىر جۈمە كۈنى شاھىنشاھ ھەزرىتى ئوسمان يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە بولغان بارچە پۇقراغا دار ئالدىغا يىغىلىش توغرىسىدا پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. پۇقرالار يىغىلىپتۇ. قازىمۇ ھاسسىنى تايىنىپ كەپتۇ ۋە سەللىسىنى يوغان ئوراپ، زاھىر شاھنى دوراپ، ھەزرىتى ئوسماننىڭ بىقىنىدىن ئورۇن ئاپتۇ. ھەزرىتى ئوسمان قازىدىن سورايتۇ:

— قازى ئاخۇنۇم، مۇبادا، بىراۋ مېنىڭ نامىدا يارلىق ياساپ چىقىپ، تامغا ئويدۇرۇپ، قول ئاستىدىكى پادشاھ ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرلىرىنى ئەخمەق ئەتسە، خەلقىئالەم ئارا شوھىردىن تىنى تۆكسە، پادشاھنىڭ ئوغلىنىڭ يۈزىنى چۈشۈرۈپ، مۇساپىر كوچىسىغا تاشلىسا، بۇنى ئاز دەپ، بىر كەمبەغەلنىڭ ناكار قىزىنى كىچىك خوتۇنلۇققا ئېلىپ، بىر كېچە بولسىمۇ پەرھىزنى ئادا قىلماي، ئۇنى خورلىسا، قانداق قىلغۇلۇق؟

— خوش، ئەقىسىر، بۇنداق ئىشنى خۇدا راۋا كۆرمەيدۇ، ئۇنداق باغرى پۈتۈنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرگۈلۈك! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قازى. پۇقرالار «ھەق!» دېيىشىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ھەزرىتى ئوسمان جاللاتلارغا، — قازىنى پۈتۈنى ئاسمانغا، بېشىنى يەرگە قىلىپ دارغا ئېسىڭلار، ئۆلۈكى داردا ئۈچ كۈن تۇرسۇن!

— خوپ! — دەپ ئىككى جاللات تىك تۇرۇپتۇ ۋە قازىنى دارقىرىتىپ سۆرەپ دار ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. قازى داد —

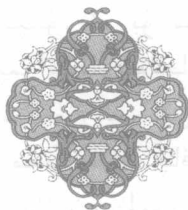

پەرياد ئەيلەپ، تېپىچەكلەپتۇ. شۇ ئەسنادا شاھزادە ئابدۇل
ئوتتۇرىغا چۈشۈپ سالام قىپتۇ ۋە:

— ئى، ئۇلۇغ شاھنشاھ ھەزرىتى ئوسمان پىرىم، —
دەپتۇ ئۇ قول باغلاپ، — قازى جۇۋازچىنىڭ قىزىنى يې-
ئىۋاشتىن ئەمرىگە ئېلىپ ئۆيىنى تۇتسا، ئۇنىڭ بارلىق گۈ-
ناھىنى گەدىنىدىن ساقىت قىلساق بوپتىكەن.

ھەزرىتى ئوسمان ئابدۇلنىڭ ھۆرمىتىگە قازىنىڭ گۈنا-
ھىدىن ئۆتۈپتۇ. قازى باشقىدىن توي قىلىپ، جۇۋازچىنىڭ
قىزىنى ئەمرىگە ئاپتۇ.

ھەزرىتى ئوسمان قازىنىڭ ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىل-
غاندىن كېيىن، ئۆز قولى، ئۆز پۇلى بىلەن قىرىق كۈنگىچە
كۈندۈزى ئوغلاق سېلىپ، كېچىسى مەشرەپ قىلىپ، شاھزادە
ئابدۇل بىلەن نۇرماننىڭ تويىنى مۇبارەكلەپتۇ. شاھزادە ئاب-
دۇلنى ئاتىسى شاھمەرداننىڭ ھامىيلىقىدىكى شەھەرگە پادە-
شاھ قىلىپ تەيىنلەپ يولغا ساپتۇ. شاھمەردان ئوغلىنىڭ
قولىدىكى يارلىقنى، قېشىدىكى مەلىكە نۇرماننى كۆرۈپ تەب-
رىكلەپتۇ، ناۋايخانا خوجايىنى بىلەن ھەزرىتى ئوسمانغا رەھ-
مەت ئېيتىپ خەت يېزىپتۇ، دېھقان راخماننى ئوردىدا مەسلە-
ھەتچىلىككە ئېلىپ قايتۇ.

نېرەگۈز

بۇنىڭدىن بىرقانچە مىڭ يىللار ئىلگىرى تەكلىماكان چۆللۈكى باغۇ بوستانلىق بىر گۈزەل ۋادا ئىكەن. ئۇنىڭ شىمالىي تەرەپلىرىدە، تارىم دەرياسىنىڭ ياقىلىرىدا بىر - بىرىگە قوشنا كىتەك ۋە زور كىتەك دېگەن شەھەرلەر بولغاندەك. بۇ شەھەرلەر ئۆزىنىڭ ئاۋاتلىقى ۋە باياشاتلىقى بىلەن مەشھۇر ئىكەن. شەھىرى كىتەككە تاھىر خىزم دېگەن ياش بىر كىشى، شەھىرى زور كىتەككە خوجا ئەكبەر دېگەن بىر مۇسۇلمان كىشى پادىشاھكەن. خوجا ئەكبەرنىڭ قامىتى سەر - ۋىدەك، چىرايى ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك، كۆزلىرى بۇلاقتەك، ئاغزى ئويماقتەك، مەڭزىلىرى ئاناردەك، قىلىقلىرى ئىللىق باھاردەك بىر چىرايلىق قىزى بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئىسمى گۈلنەسا بولۇپ، كىشىلەر ئۇنى ھۆرمەتلەپ مەلىكە گۈلنەسا دەپ ئاتايدىكەن. مەلىكىنىڭ داڭقى تاھىر خىزم پادىشاھنىڭ قۇلقىغا يېتىپتۇ. ئۇ بۇ مەلىكىگە غايىبانە ئاشىقى بىقارار بولۇپ، ئىشىقى پىراقىدا گۈلخان بولۇپ يېنىپتۇ. بىر كۈنى ئۇ بارلىق ۋەزىر - ۋۇزىرلىرىنى، ئاقىلۇ دانىشمەنلىرىنى، يۇرت كاتتىلىرىنى مەجلىسكە چاقىرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئى ۋەزىرلىرىم، دانىشمەنلىرىم، ئەھلى جامائەتلىرىم، مەن خوجا ئەكبەر پادىشاھقا كۈيئوغۇل بولماقچىمەن، بۇ توغ -

رىدا ھەرقايسىلىرىدىن

مەسلىھەت ئالماقچىمەن

ھەم ياردەم تەلەپ قىل-

ماقچىمەن.

مەجلىس ئەھلى ئى-

چىدىن خوجا دىلگىر دې-

گەن باش ۋەزىر ئورنىدىن

دەس تۇرۇپ، تەزىم قى-

لىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئى ئۇلۇغ پادى-

شاھىئالەم، سىزگە قۇنلۇق بولسۇن، نىيىتىڭىزگە يېتىشكە

ئاللا ئىگەم يار - يۆلەك بولسۇن. ھېلىغۇ خوجا ئەكبەر پادى-

شاھقا كۈيئوغۇل بولماقچى ئىكەنسىز، مۇبادا كۆھىقاپ پادى-

شاھقا كۈيئوغۇل بولماقچى بولسىڭىزمۇ بىز سىزنى مۇرادى-

ڭىزغا چوقۇم يەتكۈزىمىز.

باشقا مەجلىس ئەھلىلىرىمۇ بىردەكلا: «كۆڭۈلدىكى گەپ

بولدى» دېيىشىپتۇ.

تاھىر خىزم پادىشاھ مەجلىس ئەھلىگە تەشەككۈر بىل-

دۈرۈپتۇ. مۇزاكىرە ئارقىلىق خوجا دىلگىر باش ۋەزىرنىڭ

ئەلچى بولۇپ خوجا ئەكبەر پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىشى تايىن

تېپىلىپتۇ. بۇنى تاھىر خىزم پادىشاھمۇ خوپ كۆرۈپتۇ.

خوجا دىلگىر يۈز تۈگىگە سوۋغا - سالام ئارتىپ، خىزمەتچى-

لەر بىلەن بىللە زوركىت شەھىرىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

ئۇلار ئۇزۇن يول يۈرۈپ، ئاخىر زوركىت شەھىرىگە يېتىپ

كېلىشىپتۇ ۋە خوجا ئەكبەر پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ،

ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن ئېگىلىپ سالام قىلىشىپتۇ. خوجا

دىلگىر ئۆزى ئەكەلگەن سوۋغاتلارنى خوجا ئەكبەر پادىشاھنىڭ

ئالدىغا قويۇپتۇ ۋە تىزلىنىپ تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:
— ئەي شاھلارنىڭ شاھى، خۇداۋەندە كېرىكەڭ ئايىقنىڭ ئايىقىغا
زىز بەندىسى، پۈتۈن ئالەمنىڭ قۇياش ئاپتىپى، جىمىرە ھايىدا
لىقنىڭ غەمگۈزارى، باشپاناھى بولغان پادشاھ ئالىيلىقىغا
خىزمەتكار قۇللىرى بولمىش پادشاھىمىز تاھىر خىزم ئۆز
لىرىگە كۈيۈغۇل بولۇش تەلىپىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن بىزنى
ئەلچىلىككە ئەۋەتكەندى. پادشاھىمىزنىڭ ئۆزلىرىگە بولغان
ئىشەنچىسىنى يەردە قويماي، تەلىپىنى ئاتلارچە مېھىر - مۇ -
ھەببەت بىلەن ئىلىك ئېلىشلىرىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن
سورايمىز.

خوجا دىلگىر سۆزىنى ئاياغلاشتۇرۇپ پادشاھنىڭ ئايىقىغا
باش قويۇپتۇ. پادشاھ ئۇنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ، ئۆز
رازىلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. ئەلچىلەر پادشاھنىڭ بۇ ئىلتىپاتىدىن
خۇشاللىققا چۆمۈپ، پادشاھقا رەھمەت ئېيتىشىپ، تەزىم
قىلىشىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن پادشاھ ئەلچىلەر شەرىپىگە
كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ. زىياپەتتە ھەممە كىشى شاراب ئىچىپ،
رەققاسلارنىڭ نەپىس ئۇسسۇللىرىنى كۆرۈپ، نەغمە -
كەشلىرىنىڭ يېقىملىق - شوخ ناخشىلىرىنى ئاڭلاپ ھۇزۇر
قىلىپ كۆڭۈل ئېچىپتۇ. پادشاھ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن
مەلىكە گۈلنەسائى نۇرغۇن سوۋغا - سالام بىلەن تاھىر خىزم
زىم پادشاھنىڭ شەھىرىگە يولغا ساپتۇ. ئۇلار يەنە ئۇزاق
يوللارنى بېسىپ شەھىرى كىتىك دائىرىسىگە يېتىپ كەپتۇ.
ۋەزىر خوجا دىلگىر ئۆزلىرىنىڭ يېتىپ كەلگەن خۇش خەۋەر
رىنى تاھىر خىزم پادشاھقا يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئەلچى ئەۋەتتى.
مەلىكە گۈلنەسائىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان
تاھىر خىزم پادشاھ پۈتۈن شەھەر خەلقىنى باشلاپ يول
ئۈستىگە چىقىپتۇ. ئۇلار شەھەر سىرتىدا بەختلىك ئۇچىردى.

شپىتۇ. شەھەر خەلقى ناغرا - سۇنايلارنى چېلىشىپ، ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئويناپ بۇ خۇشاللىق ئۇچرىشىشقا قىزغىن تەنتەنە قىلىشىپتۇ ھەم پادىشاھ بىلەن مەلىكىنى گىلەم ئۈس-تىگە ئولتۇرغۇزۇپ شەھەرگە ئەكىرىپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ قىرىق كېچە - كۈندۈز توي بوپتۇ. توي مەرىكىسى تۈگىگەندىن كېيىن، پادىشاھ بىلەن گۈلىنسا بەختلىك كۈنلەرنى ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ. لېكىن، ئۇلارنىڭ بۇ بەختلىك كۈنلىرى ئۇزاققا بارماپتۇ. ۋاقىت ئۇزارغانسېرى گۈلىنسا ئاتا - ئانىسىدىن، سۆيۈملۈك دىيارىنى سېغىنىشقا باشلاپتۇ، ئىشتىھاسى تۇتۇلۇپ، چىرايى سارغىيىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ بۇ ھالىتىدىن ئەجەبلىنىپ، بىر كۈنى:

— ئەزىزىم، سىزگە نېمە بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ.

گۈلىنسا پادىشاھقا مالاللىق كەلتۈرۈپ قويماسلىق نىيىتىدە:

— ھېچنېمە بولمىدىم، — دەپ راست گېپىنى ئېيتماپ-

تۇ. گۈلىنسا بىر كۈنى خىزمەتچىلىرىنى چاقىرىپ:

— ئۇستا بىر رەمچى تېپىپ كېلىڭلار، — دەپ بۇيرۇپ-

تۇ. خىزمەتچىلەر تەرەپ - تەرەپكە قاتراپ يۈرۈپ رەمچى

ئىزدەپتۇ. مۇشۇ كۈنلەردە شەھىرى كىتىككە باشقا بىر يۇرت-

تىن رائىلە ئىسىملىك بىر دەجىل كېلىپ قالغانىكەن. ئۇ

ھەر بىر گېپىدە بىسىمىلانى، خۇدانى، پەيغەمبەرنى ئاغزىدىن

چۈشۈرمەي، ئۆزىنى ناھايىتى تەقۋادار قىلىپ كۆرسىتىدىكەن.

ئۇ قېرىپ مۈكچىيىپ كەتكەن بولۇپ، ئاغزىدا بىر مۇ چىشى

يوق ئىكەن ۋە كۆزىدىن توختىماي ياش ئېقىپ تۇرىدىكەن.

شۇنداق بولۇشىغا قارماي، ئۇ بىر قاراپلا كىشىنىڭ ئىچ

سىرىنى بىلىۋالالايدىكەن. رەمچى ئىزدەپ چىققان خىزمەتچى-

لەر كوچا دوقمۇشىدا ئەنە شۇ رائىلەگە يولۇقۇپتۇ. ئۇلار

رائىلەنى پادىشاھنىڭ مەلىكىسىگە رەم سېلىپ بېرىشكە تەك-

لىپ قىپتۇ. رائلە بۇنىڭدىن خۇشال بولۇپ، خىزمەتچىلەر بىلەن بىللە مەلىكىنىڭ ھەرىمىگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ مەلىكىنى نى كۆرۈش بىلەنلا:

— ئەسسالام، مەلىكەم، مەن خىزمىتىڭىزگە تەييار كەلدىم، — دەپ تەزىم قىپتۇ.

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، قۇتقا، خۇش كەپلا، — دەپ قارشى ئاپتۇ مەلىكە.

خىزمەتچىلەر مەلىكىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە داستىخان يېيىپ، رائلەنى مېھمان قىپتۇ. ئۇ قورسىقى تويغاندىن كېيىن، مەلىكىنىڭ بەختىنى تىلەپ ئۇزۇن دۇئا قىپتۇ. دۇئادىن كېيىن:

— ئى قۇتقا، مەن سىلنى رەم سالدۇرغىلى چاقىرغاندىم، — دەپتۇ مەلىكە گۈلىنسا.

— مەلىكەم، سىزنىڭ ھاجىتىڭىزنى ئورۇنداشقا مەن تەييار، — دەپتۇ رائلە.

— ئى قۇتقا، — دەپتۇ مەلىكە كۆزلىرىگە ئىسسىق ياش ئېلىپ، — مەن بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى ھۆرمەتلىك ئاتا-ئانىمى، سۆيۈملۈك دىيارىمنى كۆرەلمىدىم، سېغىنىش پىرا-قىدا ساراڭ بولۇپ قالاي دەۋاتىمەن. سىلى رەم سېلىپ، ئاتا-ئانىمنىڭ، يۇرتۇمنىڭ ئەھۋالىنىڭ قانداقلىقىنى ماڭا دەپ بەرسىلە، خىزمەتلىرى ئۈچۈن خۇش بولغۇدەك ھەق بېرەتتىم... — بولىدۇ، مەلىكەم، سىز ھەق بەرمىسىڭىزمۇ مەن بۇ ئىشلارنى ئەلۋەتتە قىلىمەن...

رائلە خالتىسىدىن ئالىيېشىل تاشلارنى ئېلىپ ئەپسۇن ئوقۇپتۇ ۋە تاشلارغا ئۇرۇپ، گىلەم ئۈستىگە چىچىپتۇ. ئۇ تاشلارغا تازا سىنچىلاپ قارىغاندىن كېيىن مۇنداق تەبىر ئېيتتى:

— ئى مەلىكەم، ھۆرمەتلىك ئاتا — ئانىڭىز، سۆيۈملۈك دىيارىڭىز ئۆزىڭىز كۆرگەندەكلا خاتىرجەم ئىكەن. ئۇلارمۇ سىز- نى كېچە — كۈندۈز سېغىنىدىكەن، كۈندە دېگۈدەك يولىڭىزغا قارايدىكەن. سىز ئۇلاردىن ھەرگىز غەم يېمەڭ، خۇدايىم سىلەرنى پات — يېقىندا كۆرۈشكىلى نېسىپ قىلىدىغاندەك قىلدۇ. ئەمما... — رائلە گەپنى مۇشۇ يەردە توختىتىپ قويۇپتۇ.

— قۇتقا، نېمە بولدى؟ گەپنىڭ ئاخىرىنى ئېيتىمىدىلە- غۇ؟ — مەلىكە گۈلىنسا تەقەززا بولۇپ سوراپتۇ، ئۇنىڭ چىرايىنى غەمكىنلىك قاپلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن رائلە ئىچ ئاغرىتقان بولۇپ:

— مەلىكەم، ئاخىرىنى ئېيتماي دېگەندىم، سوراپ قال- دىڭىز، يوشۇرۇپ نېمە قىلاي، كۆڭلىڭىزگە ئازار يەتمەسە، رەمگە چۈشكەن بىر ئىشتىن سىزنى خەۋەردار قىلغۇم كې- لىۋاتىدۇ، — دەپتۇ.

— ئېيتسىلا، قۇتقا، مەن سىلىدىن تىلەي... — ئى مەلىكەم، ئۆزىڭىز شۇنچىلىك چوڭ بىر پادىشاھ- نىڭ قىزى ئىكەنسىز، تاھىر خىزىم پادىشاھ سىزنى ئارزۇلاپ نىكاھىغا ئالغانىكەن، ئەمدى كېلىپ سىزدىن... — رائلە گەپنى يەنە توختىتىپتۇ.

— ھە، ئەمدى نېمە بوپتۇ؟ — دەپ سوراپتۇ مەلىكە ئالدىراپ.

— مۇشۇ كۈنلەردە پادىشاھنىڭ سىزدىن كۆڭلى قالغىلى تۇرۇپتۇ. پات يېقىندا سىزنى تالاق قىلىپ، باشقا بىرىنى نىكاھىغا ئالدىغاندەك قىلدۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان گۈلىنسانىڭ دېمى سىقىلىپ، كۆز ئالدى قاراڭغۇلىشىپتۇ، بېشى قېيىپتۇ، ئاچچىقىغا پايلىماي «شور پىشانەم!» دەپ پىشانىسىگە ئۇرۇپ، روجەك تۈۋىگە

كەپتۇ ۋە ئاسمانغا قاراپ مۇنداق بىر نەزم دەپ ئوقۇپتۇ:

ئى خۇدايىم، تۆپىمىزدە تۇرسەن،
 ھەر بىر ئىشنى ئۆزۈڭ ئېنىق كۆرسەن.
 بىرەر يامان ئىش قىلمىدىم ئالدىڭدا،
 نېچۈن مېنى مۇنچە دەردكە قويسەن؟ !

نەزمىنى ئوقۇپ بولۇپ كۆزلىرىدىن ھەسرەت ياشلىرىنى
 تۆكۈپتۇ. رائلە مەلىكىنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ
 ئالدىنغانلىقىدىن خۇشال بوپتۇ ۋە ئىچ ئاغرىتقان ھالدا:

— ئەي مەلىكەم، غەم - قايغۇ، ئاچچىق، كۈنداشلىق بىد-
 لەن ئۆزىڭزنى قىيىنماڭ! پادىشاھنىڭ يامان غەزىبىنى بىد-
 لىشكە قادىر بولغان قۇتقىڭىز بۇ ئىشلارنىڭ ئالدىنى ئالالا-
 ماسمۇ؟! — دەپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ مەلىكە ئۇنىڭدىن مەدەت تىلەپ مۇنداق
 دەپتۇ:

— ئەي قۇتقا، مەن پۈتۈن ئىقلىمغا داڭقى كەتكەن خوجا
 ئەكبەر پادىشاھنىڭ قىزى بولمەن. ئەمدىلىكتە تاھىر خىزىم
 پادىشاھنىڭ كۆڭلى مېنىڭدىن سوۋۇپ، باشقا بىرىگە بۇزۇلدى-
 دىغان بولسا، ماڭا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق خورلۇق يوق. ئەل ئالا-
 دىدا تاشلاندىق خوتۇن بولۇپ يۈرگىنىمدىن ئۆلۈۋالغىنىم
 ياخشى. ئەگەر قوللىرىدىن كەلسە، بار ئامالنى ئىشقا سېلىپ
 بۇ ئىشنىڭ ئالدىنى ئالسىلا، مەن سىلنىڭ بۇ خىزمەتلىرى
 ئۈچۈن ئۆمۈرۈڭلەرنى يەتكۈدەك مال - دۇنيا بېرەي...

— بولىدۇ، — دەپتۇ رائلە، — ئايال كىشى ئاجىز،
 بىر - بىرىگە قايىش بولمىسا بولامدۇ؟ سىز خاتىرجەم بولۇڭ،
 گۈل چىرايىڭىزنى سولدۇرماڭ. ماڭا بىرلا نەرسىنى تەييارلاپ
 بەرسىڭىز بولىدى، قالغان ئىشنى ئۆزۈم توغرىلايمەن.

— ئۇ قانداق نەرسە؟ — دەپ سوراپتۇ مەلىكە.
— پادشاھ ئۇخلاپ قالغاندا، تۇيدۇرماستىن ئىتتىك
ئۇستىرا بىلەن ساقلىدىن بىر تال كېسۈۋېلىپ ماڭا بەرسە-
ئىز، ئىش پۈتتى دېگەن گەپ. پادشاھنى ئايغىڭىز تېگىدە
قۇرتتەك ئۆمىلەيدىغان قىلىۋېتىمەن... ھى - ھى - ھى...
— بولىدۇ.

مەلىكە ئۇنىڭغا مىڭ تىللا ئىنئام قىپتۇ. رائلە
تىللارلارنى ئېلىپ، مەلىكىنىڭ بەختى ئۈچۈن دۇئا قىلىپ
خوشلىشىپ قايتىپتۇ. ئۇ مەلىكىنىڭ قېشىدىن چىقىپ
دەرۋازا ئالدىدا بىردەم چۆرگىلەپ يۈرۈپتۇ. ئاندىن مەلىكىگە
تۇيدۇرماي، دەرۋازىدا تۇرىدىغان خىزمەتچىلەردىن ئۆزىنىڭ پا-
دشاھ بىلەن كۆرۈشىدىغانلىقىنى تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋاپتۇ.
خىزمەتچىلەر ئۇنىڭ تەلپىنى پادشاھقا يەتكۈزگەندىن كې-
يىن، پادشاھ كىرىشكە ئىجازەت بېرىپتۇ.

— ئى ئۇلۇغ پادشاھىئالەم، — دەپتۇ رائلە كىرگەن
يېتى پادشاھنىڭ ئايغىغا يىقىلىپ، — كەمىنە قۇلىڭىز دۆ-
لىتىڭىز سايسىدە ياشاپ كېلىۋاتقان ئاددىي بىر رەمچى بو-
لىمەن. سىزنىڭ ئامانلىقىڭىز بىزدەك ئاجىز، مۆمىن بەندە-
لەرنىڭ بەختى. مەن كېچە - كۈندۈز خۇدادىن سىزنىڭ ئامان-
لىقىڭىزنى تەلەپ دۇئا - تىلاۋەت قىلىمەن. بۈگۈن سىزنىڭ
كەلگۈسى ھاياتىڭىزنى كۆزدە تۇتقان ھالدا بىر رەم سېلىپ
بېقىش نىيىتىدە ھۇزۇرىڭىزغا كەلدىم...

— قېنى، كارامىتىڭنى كۆرسىتىپ باققىن! — دەپتۇ
پادشاھ. رائلە رەم سېلىپ بولغاندىن كېيىن پادشاھقا
مۇنداق دەپتۇ:

— ئى ئۇلۇغ پادشاھىئالەم، سىزگە يالغان ئېيتاي دې-
سەم دىلىم، راست ئېيتاي دېسەم تىلىم كۆيۈۋاتىدۇ.

— ھە، ئەھۋال قانداق بولسا راست ئىككى ئىيت !
 — بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسىڭىز...
 — كەچتىم، ئىيت !
 رائلە تىترەك ئارىلاش، دۇدۇقلاپ تۇرۇپ مۇنداق
 — مۇشۇ بىر - ئىككى كۈن ئىچىدە مەلىكىڭىز ھايات
 ئىزغا قەست قىلىدىكەن...
 بۇنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ چىرايى بىردىنلا ئوڭۇپتۇ ۋە:
 — قانداق قەست قىلىدىكەن؟ تېز ئىيت ! — دەپتۇ.
 رائلە تېخىمۇ ھىيلىگەرلىشىپ، قورققان بولۇپ:
 — مەلىكىڭىز سىز ئۇخلىغان پەيتتىن پايدىلىنىپ بو-
 غۇزلىۋېتىدىغاندەك قىلىدۇ، — دەپتۇ.
 — راست ئىيتىۋاتامسەن؟ !
 — رەمگە شۇنداق چۈشتى، پادىشاھئالەم.
 — يالغان چىقىپ قالسچۇ؟ !
 — كاللام بىلەن جاۋاب قىلىمەن.
 پادىشاھ دەرغەزەپكە كېلىپ:
 — جالات ! — دەپ توۋلاپتۇ. قىلىچلىرىنى يالغاچلىغان
 ئىككى جالات تەييار بوپتۇ. پادىشاھ ئۇلارغا:
 — بۇ قېرىنى دەرھال زىندانغا تاشلاڭلار ! — دەپتۇ.
 جالاتلار ئۇنىڭ پۇت - قولىنى يەرگە تەگكۈزمەي ئاپىرىپ
 زىندانغا سولۇۋېتىپتۇ.
 پادىشاھ تۈگمەس خىياللارغا پېتىپ قېلىپ، ئاخىردا مە-
 لىكىنى سىناپ بېقىش قارارىغا كەپتۇ. پادىشاھ شۇ كۈنى
 ئوردىدىن ھەرەمگە بالدۇر قايتىپ، مەلىكە بىلەن بىرگە بوپ-
 تۇ. كەچلىكى بىر داستىخاندا ئولتۇرۇپ تاماق يەپتۇ، شاراب
 ئىچىپ كۆڭلىنى ئېچىپتۇ، كېيىن كۆرىدە سوزۇلۇپ يېتىپ-
 تۇ ۋە ئۇخلىغان بولۇپ يېتىۋېلىپ، مەلىكىنىڭ ئىش - ھە-

رىكىتىنى كۆزىتىشكە باشلاپتۇ. مەلىكە پادىشاھنى ئۇيقۇغا كەتتى دەپ ئويلاپ، پادىشاھنىڭ قېشىغا كەپتۇ ۋە ئۇنىڭ سا- قىلىنى تۇتۇپ ئەمدى كېسەي دەپ تۇرۇشىغا، پادىشاھ كاپ قىلىپ مەلىكىنىڭ قولىنى تۇتۇۋاپتۇ. مەلىكە قورققىنىدىن بىر چىرقىراپلا ھوشىدىن كېتىپتۇ.

— جاللات ! — دەپ ۋارقىراپتۇ پادىشاھ. پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئىككى جاللات يۈگۈرۈپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۇلارغا: — ماۋۇ بەتنىيەت قاتىل خوتۇننى ئايرىپ زىندانغا تاشلاڭلار، زىندانغا تاشلانغان رائلەنى ئېلىپ كېلىڭلار ! — دەپ بۇيرۇپتۇ.

جاللاتلار مەلىكىنى سۆرىگەن پېتى ئايرىپ زىندانغا تاشلاپتۇ ۋە ھايال ئۆتمەستىن رائلەنى ئېلىپ كىرىپتۇ. پادىشاھ ئۇنى كۆرۈش بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ. — ئى قۇتقا، — دەپتۇ پادىشاھ، — ئۇقۇشماسلىقتىن مەن سېنى زىندانغا سالدۇرۇپ، مۇشەققەت چەكتۈرۈپتىمەن، سەن بۇنى ھەرگىز كۆڭلۈڭگە ئالما. سەن مېنى بىۋاپا مەلىكىنىڭ سۇيىقەستىدىن ۋاقتىدا خەۋەردار قىلمىغان بولساڭ، ئاللىقاچان ھالاك بولغان بولار ئىدىم. مەن ياخشىلىققا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرمىەن. ئەمدى سەن قالغان ئۆمرۈڭدە كوچىلاردا قېقىندى — سوقۇندى بولۇپ يۈرمەي، مېنىڭ دۆلىتىمدە خالىغانچە ئەركىن ياشا !

پادىشاھ خىزمەتچى خادىملارغا رائلەنى ياخشى ئورۇنلاش- تۇرۇپ، خىزمىتىگە ئادەم قويۇشنى تاپشۇرۇپتۇ. ئەتىسى پادىشاھ ئوردا ئالدىدىكى كەڭ مەيدانغا ئېگىز دار ياستىپتۇ، جاكارچىلار ئارقىلىق پۈتۈن خەلقنى يىغدۇرۇپتۇ.

جاللاتلار مەلىكە گۈلىنسانى يالاپ ئەكەپتۇ. ئۇنى كۆرگەن شەھەر خەلقى ھەيران قېلىشىپتۇ. كىشىلەر ئارىسىدا غۇلغۇلا

كۆتۈرۈلۈپ، تەرتىپمۇ بۇزۇلۇشقا باشلاپتۇ. چاغدا پادىشاھ
پەشتاققا چىقىپ مۇنداق جاكارلاپتۇ:

— خالايتىنغۇزىڭلار،
قارا نىيەت خوتۇن
قەتل قىلماقچى بولغانىكەن،
قولۇمغا چۈشتى. بۈگۈن
بۇ قارا نىيەت، قاتىل
خوتۇننى دارغا ئې-
سىشنى جاكارلايمەن.
كىمكى ماڭا قەست
قىلماقچى بولدىكەن،
مانا مۇشۇنداق ئاقمۇەتكە
قالدۇ. بۇنىڭدىن ئې-
رەت ئېلىڭلار، توۋا قى-
لىڭلار!

كىشىلەر ئورۇنلىد-
رىدا تۇرالماي دولقۇندەك
مەۋج ئۇرۇپ چايقىلىپ-
تۇ. پادىشاھ جاللاتلارغا:
— ئېسىڭلار!

دەپ بۇيرۇق قىپتۇ.

جاللاتلار مەلىكىنى دار ئاستىدىكى شىرەنىڭ ئۈستىگە چىقىرىپ، بويىغا سىرتماق سېلىپ شىرەنى تېپىپ ئورۇۋېتىپتۇ. مەلىكە داردا بىردەم تېپىرلاپ جان بېرىپتۇ. رائلە بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئۆز مۇۋەپپەقىيىتىدىن خۇشال بوپتۇ. كۆڭلىگە ئۇنىڭدىنمۇ زور شۇملۇقلارنى پۈكۈپ، زور كىت شەھىرى تامان سەپەر قىپتۇ.

ئارىدىن بىر قانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، رائلە خوجا ئەكبەر پادىشاھنىڭ ئوردىسىنىڭ ئالدىدا قارىلىق كىيىم بىلەن پەيدا بوپتۇ. ئۇ ئوردا دەۋازىسىنى ساقلاۋاتقان قاراۋۇللارنىڭ ئالدىغا كېلىپ بېيىت ئوقۇپ يىغلاپتۇ:

ھەي قاراۋۇل ياش بالىلار،
يوللىرىمنى توسماڭلار.
بىر خەۋەر ئېلىپ كەلدىم،
پادىشاھ ئالدىغا باشلاڭلار.
ۋاي دەردىم، قانداق قىلاي؟...

قاراۋۇللار ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ:

— ئى قۇتقا، يىغاڭنى توختات! بېشىڭغا نېمە دەرد كەلدى، بىزگە تېز ئېيت! — دەپتۇ. رائلە يىغلاپ تۇرۇپ:
— بېشىمغا كەلگەن دەردنى پادىشاھقا ئېيتىشىم كېرەك. مېنى تېز پادىشاھنىڭ ئالدىغا باشلاڭلار، — دەپتۇ.
رائىلەنىڭ تەلىپى خوجا ئەكبەر پادىشاھقا يەتكۈزۈلۈپتۇ. پادىشاھ خەۋەرچىلەرگە:

— ئۇنى ئېلىپ كىرىڭلار! — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. خەۋەرچىلەر رائلەنى ئوردىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. رائلە پادىشاھنى كۆرۈش بىلەنلا يەنە بېيىت ئوقۇپ يىغلاشقا باشلاپتۇ:

پادشاھ خوجا ئەكبەر،
 ئەي دانا، چېۋەر رەھبەر.
 كۆكتە ئۆچتى بىر يۇلتۇز،
 ئۇندىن كەلدىمۇ خەۋەر؟
 ۋاي دەردىم، قانداق قىلاي؟...

ھەمراھىمدىن ئايرىلىپ،
 سۇندى قاناتىم قايرىلىپ.
 مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن،
 ئالدىڭىزدا زارلىنىپ.
 ۋاي دەردىم، قانداق قىلاي؟...

پادشاھ خوجا ئەكبەر رائلەنىڭ بۇ ھالىدىن بىر يامانلىق بولغانلىقىنى سېزىپ، تەنلىرى شۈركۈنۈپ، يۈرەكلىرى جىغىلداپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ رائلەنى يىغدىن توختىتىپ سورايتۇ:

- ھە، نېمە دەردىڭ بار؟
- ئۆزلىرىگە بىر خەۋەر ئەكەلدىم، پادشاھىئالەم.
- قېنى ئېيت!
- بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسىلە، ئاندىن ئېيتىمەن.
- ھە، كەچتىم، ئېيت!
- كۈيئوغۇللىرى تاھىر خىزىم ئۆزلىرىگە ئاسىيلىق قىلىپ، قىزلىرىنى دارغا ئېسىپ قەتل قىلدى، — دەپ گەپنى تامام قىپتۇ. پادشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھوشىنى يوقىتىپ، ئورنىدا لاسسىدە ئولتۇرۇپ قاپتۇ. ئۇ بىرھازا ئۆتكەندىن كېيىن ھوشىنى تېپىپ:
- بۇ گېپىڭ راستمۇ؟ — دەپتۇ.
- راست بولمىسا، خەلقىئالەم ئالدىدا شەرمىسار بولۇپ كېتەي.

— ئۇنداق بولسا بۇ خەۋەرنى ماڭا يەتكۈزۈشكە نېمە سە-
ۋەب بولدى؟

— ئى ئۇلۇغ پادىشاھئالەم، مەن مەلىكىلەرنىڭ قې-
شىدا خىزمەت قىلىپ، ئۇنىڭ ياخشىلىقىنى كۆپ كۆرگەند-
دىم. ئۇنىڭ ئۆلۈمى ماڭا كۈن چىقىلغاندەك، يۇلتۇزلار ئۈزۈ-
لۈپ چۈشكەندەك ئېغىر تۇيۇلدى. مەلىكىگە بولغان ساداقە-
تىمنى ئاقلاش ئۈچۈن سىلنى بۇ ئىشتىن خەۋەردار قىلىش
نىيىتىگە كەلدىم. قېرى بولساممۇ چۈمۈلمدەك ئۆمىلەپ،
شۇنچە ئۇزۇن مەزىلىنى بېسىپ ئاخىر مەقسىتىمگە يەتتىم،
ئەمدى ئۆلۈپ كەتسەممۇ ئارمىنىم يوق.

پادىشاھ رايىلەننىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ھۆرمىتى ئې-
شىپتۇ. ئۇ خىزمەتچىلەرنى چاقىرتىپ قۇتقىنى ياخشى ئو-
رۇنلاشتۇرۇپ، ھالىدىن خەۋەر ئېلىشنى بۇيرۇپتۇ.

پادىشاھ قىزىنىڭ بېھۋەدە ئۆلۈپ كەتكىنىگە قاتتىق ئې-
چىنىپتۇ، قىزى ئۈچۈن تاھىر خىزمىدىن ئۆچ ئېلىش نىيى-
تىگە كەپتۇ. ئۇ دەرھال ھەممە ۋەزىر - ۋۆزىرلىرىنى، ئاقىلۇ
دانىشمەنلىرىنى، بارلىق لەشكەر باشلىقلىرىنى مەجلىسكە چا-
قىرىپتۇ. مەجلىستە تاھىر خىزمى ئۈستىگە جازا يۈرۈشى قى-
لىش قارارىغا كەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن پۈتۈن لەشكەرلەر
جىددىي جەڭ ھازىرلىقىغا كىرىشىپتۇ. رايىلە ئۆزىگە قاراۋات-
قان خىزمەتچىلەرگە تۇيدۇرماي ئوردىدىن چىقىپ كېتىپتۇ.
ئۇ كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ شەھىرى كىتىككە يېتىپ
كەپتۇ ۋە ئۇتتۇرلا تاھىر خىزمى پادىشاھنىڭ يېنىغا كىرىپ
كەپتۇ. پادىشاھ ئۇنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بوپتۇ ۋە:

— قۇتقا، ئۇزاقتىن بېرى كۆرۈنمىدىڭ، نەلەردە يۈرۈۋا-
تسىەن؟ — دەپ ئەھۋال سوراپتۇ.

رايىلە پادىشاھقا تەشەككۈر بىلدۈرۈپ تەزىم قىپتۇ ۋە

مۇنداق دەپتۇ:

— ئى ئۇلۇغ پادشاھئالەم، ماڭا قىلغان ھەبەر شەيپە قىتىڭىزگە مىڭ رەھمەت. غېرىب قۇتقىڭىز دەرگاھىڭىزدا رۇپ شانۇشەۋكىتىڭىزگە داغ چۈشۈرۈشنى مۇناسىپ كۈنەيە كۈچىغا چىقىپ كەتكەندىم. كۈن پانقان يەردە تۈنەپ، سەھەردە تۇرۇپ، ھەربىر نامىزىدا سىزگە دۇئا قىلدىم. بۇ گۈن مۇبارەك دىدارىڭىزنى ئەسكە ئېلىپ، ئامان - ئېسەنلىك كىڭىزنىڭ قانداقلىقىنى بىلىش مەقسىتىدە رەم سېلىپ باققا. نىدىم، رەمدە بىر شۇم خەۋەر ئايان بولدى، سىزنى خەۋەردار قىلغىلى كەلدىم.

تاھىر خىزىم سەل جىددىيلىشىپ:

— تېز ئېيت، ئۇ قانداق شۇم خەۋەر؟! — دەپ سوراپ- تۇ. رائلە مۇنداق دەپتۇ:

— رەمدە قېيناتىڭىز خوجا ئەكبەر پادشاھنىڭ سىزگە قارشى لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقانلىقى مەلۇم بولدى. سىزغۇ دۇنيادا تەڭداشسىز غالىب پادشاھ، شۇنداق بولسىمۇ دۈشمەن- گە سەل قارىغىلى بولمايدۇ.

تاھىر خىزىم پادشاھنىڭ رائلەگە بولغان ھۆرمىتى ئې- شىپ، ئۇنى ئۆزىگە باش مەسلىھەتچىلىككە تەيىنلەپتۇ. رائلە ھۆرمەتلىك ئادەمگە ئايلىنىپتۇ.

قېيناتىسىنىڭ لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن سارا- سىمىگە چۈشكەن تاھىر خىزىم پادشاھ شۇ كۈنى ۋەزىرلىرى بىلەن لەشكەر باشلىقلىرىنى چاقىرىپ يىغىن ئېچىپتۇ. يى- غىندا خوجا ئەكبەر پادشاھنىڭ جازا يۈرۈشىگە تاقابىل تۇ- رۇش تەدبىرلىرى مۇزاكىرە قىلىنىپتۇ. يىغىندىن كېيىن تەييارلىق ئىشلىرى ئىشلىنىشكە باشلاپتۇ. شۇ ئارىلىقتا خوجا ئەكبەر پادشاھنىڭ لەشكەرلىرى شەھەر ئەتراپىغا باستۇرۇپ

كەپتۇ. پادشاھ شەھەر دەرۋازىسىنى مەھكەم بېكىتىشنى بۇي-
رۇپتۇ. ئۆزى باش بولۇپ لەشكەرلەرنى ئۇرۇشقا سەپەرۋەر
قىپتۇ. رايىلە ئۇنىڭغا ئەقىل ئۆگىتىپ، بىللە يۈرۈپتۇ. مانا
شۇنىڭدىن باشلاپ ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا كېچە - كۈندۈز
جىددىي جەڭ بويىتۇ. ھېچقايسىسى بىر - بىرىنى يېڭەلمەپتۇ.
خوجا ئەكبەر پادشاھ شەھەرنى مۇھاسىرە قىلىپ يېتىپتۇ.
كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپتۇ. سىرت بىلەن ئالاقىسى ئۈزۈلگەن شە-
ھىرى كىتىك خەلقى ھەر جەھەتتىن قىيىنچىلىققا ئۇچراپتۇ،
لەشكەرلەرنىڭ روھى چۈشۈپ جەڭگىۋارلىقى ئاجىزلىشىپتۇ.
مۇشۇ پەيتتە خوجا ئەكبەر پادشاھ ھۇجۇمنى تېخىمۇ كۈچەي-
تىپتۇ. تاھىر خىزم پادشاھنىڭ لەشكەرلىرى ئوڭۇشسىزلىق-
قا ئۇچراپ، زىيان بارغانسېرى كۆپىيىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆ-
رۈپ تاھىر خىزم پادشاھ قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپتۇ. ئۇ
رايىلەنى پىنھان جايغا چاقىرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— قۇتقا، سەن مېنىڭ بېشىمغا كەلگەن بالايىئاپەتلەرنى
كۆرۈۋاتىسەن، شەھەر خەۋپ ئىچىدە قالدى. مەن قانداق قىل-
سام بولىدۇ؟ بىر مەسلىھەت كۆرسەت !

رائىلە خالىتىسىدىن ئالا - بۇلماچ تاشلارنى ئېلىپ رەم
سېلىشقا باشلاپتۇ. بىردەم ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ مۇنداق دەپتۇ:
— دۈشمەنلەرنىڭ شەھەرگە باستۇرۇپ كىرىشىگە ئاز
قالدى. سىزنىڭ غەلبە قازىنىشىڭىزدىن ئۈمىد يوق...

تاھىر خىزم بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھوش - كاللىسىنى يو-
قىتىپ، داڭقىتىپ تۇرۇپ قاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرگەن رايىلە
پادشاھقا:

— پادشاھ بولغان كىشى خەۋپ - خەتەر ئالدىدا گاڭ-
گىراپ قالماسلىقى، بەلكى ئۇنى يېڭىدىغان ئىشەنچسى بولۇشى
لازىم، — دەپ نەسەھەت قىپتۇ. تاھىر خىزم:

— قۇتقا، قانداق قىلمەن؟ ماڭا تېزىن بىر بىر كۆر-
سەت! — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— پادشاھئالەم، مالال كەلمسە، ئاخىرقى قېتىم
دىغان بىر مەسلىھەتتىم بار، شۇنى سىزگە ئېيتىپ باقاي
— بولىدۇ، ئېيت!

— سىز پادشاھلىقنى ماڭا ۋاقىتلىق ئۆتكۈزۈپ بېرىڭ،
ئاۋۋال خۇداغا، ئاندىن قالسا پۇقراغا، لەشكەرگە تايىنىپ جەڭ
قىلىپ باقاي، تەلىيم ئوڭدىن كېلىپ جەڭدە غەلبە قىلىپ
قالسام، جەڭدىن كېيىن پادشاھلىقنى قايتۇرۇپ بېرىمەن. ئۇ
ۋاقىتتا شەھىرى كىتىكلا ئەمەس، زور كىت شەھىرىگىمۇ پاد-
شاھ بولىسىز.

ئاپەتتىن تېزىرەك قۇتۇلۇشنى ئويلىغان تاھىر خىزمەت-
قۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادشاھلىقنى رائلەگە ئۆتۈنۈپ
بېرىپ، ئالتۇن تاجىنى بېشىدىن ئېلىپ ئۆز قولى بىلەن
رائلەنىڭ بېشىغا كىيىدۈرۈپ قويۇپتۇ. رائلەنىڭ پادشاھ
بولغانلىقى پۈتۈن شەھەرگە جاكارلىنىپتۇ. رائلە پادشاھ
بولغاندىن كېيىن، ئالدى بىلەن پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى بىر
يەرگە يىغىپتۇ، ئاندىن ئوتتۇرىغا چىقىپ خالايققا مۇنداق دەپتۇ:
— پۇقرالىرىم، ئەر - ئايال، قېرى - ياش قېرىنداشلىرىم،

مەن سىلەرگە ئوچۇق - ئاشكارا جاكارلايمەنكى، ھازىر
ھەممىزنىڭ ئەڭ مۇقەددەس ئانىسى، كىندىك قېنى تۆكۈل-
گەن جانجان يۇرتىمىز دۈشمەنلەرنىڭ قامالى ئاستىدا تۇر-
ماقتا. بىزگە كېلىدىغان خەۋپ - خەتەر قاش - كىرىپك ئا-
رىلىقىدا قالدى. ئاتا - بوۋىلىرىمىز: «ئانا يۇرتۇڭ ئامان بول-
سا، رەڭگىروينىڭ سامان بولماس» دەپ، ناھايىتى توغرا ئېيت-
قان. بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئىككى يول تۇرۇپتۇ: بىرى، دۈشمەن-
لەرگە ئەل بولۇپ، قۇللۇقتا سارغىيىپ ياشاش؛ يەنە بىرى،

دۈشمەنلەرگە قارشى جەڭ قىلىپ، ئۆزىمىزنىڭ ئىززەت -
ھۆرمىتىنى ساقلاپ، ئەركىن - ئازادە ياشاش. بىز قايسى
يولدا ماڭىمىز، قېنى ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟
رائىلەنىڭ سۆزلىرى خالايققا تەسىر قىپتۇ. ئۇلار بىردەكلا:
— بىز كېيىنكى يولدا ماڭىمىز، — دەپ جاۋاب قايتۇ-
رۇشۇپتۇ. خەلقنىڭ ساداسىنى ئاڭلىغان رائىلە تۆمۈرنى قىزد-
قىدا سوقۇش ئۈچۈن سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپتۇ:
— ئەلۋەتتە كېيىنكى يولدا مېڭىشىمىز لازىم. بۇنىڭ
ئۈچۈن سىلەرگە مۇراجىئەت قىلىمەنكى، ھەممىمىز بىر ياقدا-
دىن باش، بىر يەڭدىن قول چىقىرىپ دۈشمەنلەرگە قارشى
قەھرىمانلارچە جەڭ قىلىشىمىز كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا،
بىز چوقۇم مەقسىتىمىزگە يېتەلەيمىز.
خالايق بۇنىڭغا قىزغىن ئاۋاز قوشۇپتۇ. رائىلە ۋەزىر-
لەرنى، دانىشمەنلەرنى، لەشكەر باشلىقلىرىنى ئارقىسىغا سې-
لىپ، شەھەر مۇداپىئەسىنى كۆزدىن كەچۈرۈپتۇ. خىزمەتتە
بوشاڭلىق قىلغان باشلىقلارنىڭ ئەمىلىنى ئېلىپ تاشلاپ،
ئورنىغا يېڭىدىن باشلىق تەيىنلەپتۇ. ئۆلگەن لەشكەرلەرنىڭ
ئورنىغا پۇقرالاردىن يېڭى لەشكەر ئېلىپ تولدۇرۇپتۇ. قىس-
قىسى، ھەر تەرەپلىمە تەييارلىقلار ياخشى ئىشلىنىپتۇ. شۇنىڭ
نەتىجىسىدە، خوجا ئەكبەر پادىشاھنىڭ بىرقانچە قېتىملىق
شىددەتلىك ھۇجۇمى چېكىندۈرۈلۈپتۇ. خوجا ئەكبەر پادىشاھ
شەھىرى كىتىكلىكلەرنىڭ بۇنداق كۈچىيىپ كەتكەنلىكىدىن
ھەيران قايتۇ. ئۇ ھۇجۇم قىلىشنى توختىتىپ، شەھەرگە
بولغان قامالنى تېخىمۇ كۈچەيتىشكە باشلاپتۇ، شەھەرگە
سىرتتىن بىر تال قۇشنىمۇ كىرگۈزمەپتۇ. مۇشۇنداق ھالەتتە
كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپتۇ. شەھىرى كىتىك خەلقنىڭ يەيدىغان
ئوزۇقى، قالايدىغان ئوتۇنى، ئىچىدىغان سۈيى قالماي، زور

قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كەپتۇ. بۇ قىيىنچىلىقلار ئۇلارنى ئۇرۇش قىلىش جاسارىتىدىن مەھرۇم قىپتۇ. مۇشۇ سەپتە خوجا ئەكبەر پادىشاھ ئەسكەرلەرنى قايتا تولۇقلاپ، شىددەتلىك ھۇجۇم جۇمغا ئۆتۈپ، شەھىرى كىتىكىنى ئىشغال قىپتۇ. خوجا ئەكبەر پادىشاھ رائىلەنى ئەسىرگە ئاپتۇ. ئۆزىگە خەۋەر ئەكەلگەن بۇ دەلىلنىڭ ئەمدىلىكتە پادىشاھ بولۇۋالغانلىقىدىن ھەيران قاپتۇ. تاھىر خىزمىتىمۇ ئىزدەپ تېپىپ ئەسىرگە ئاپتۇ. ئاچ - زارلىقتا قالغان شەھىرى كىتىك خەلقىگە كېرەكلىك نەرسە - لەرنى تارقىتىپ بېرىپ، دەردىگە دەرمان بوپتۇ. يۇرت ئىچىدە تىنچ - ئامانلىق ئورنىتىلىپ، خەلقنىڭ تۇرمۇشى ئەسلىگە كېلىشكە باشلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن خوجا ئەكبەر پادىشاھ جاكارچىلار ئارقىلىق پۈتۈن خەلقنى بىر يەرگە توپلاپتۇ. تا - ھىر خىزمىتى بىلەن رائىلەمۇ بىر يەرگە كەلتۈرۈلۈپتۇ. ئاندىن كېيىن خالايق ئالدىدا سوراقنى باشلاپتۇ:

— ئەي ئاسىي قاتىل! مەلىكە گۈلنەسەنى نېمىشقا دارغا ئاسقۇزدۇڭ؟! — خوجا ئەكبەر پادىشاھ تاھىر خىزمىتىدىن سوراپتۇ. تاھىر خىزمىتى تىترەپ تۇرۇپ، بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن رائىلە سوراق قىلىنىپتۇ. رائىلە ئۆزىنىڭ قىلمىشىنى مۇنداق بايان قىپتۇ:

— مەن ھازىر بىر قېرى كالا، قېرى كالا پىچاقتىن قورقمايدۇ. مېنىڭ كۆرىدىغان كۈنۈم مەشەگىچە. مەن پۈتۈن سىرنى ئاشكارىلاي: مەن كىچىكىمدىن تارتىپ پىتنە - پاسات تارقىتىپ، كىشىلەرنى بالايىئاپەتكە دۇچار قىلىشنى كەسىپ قىلىپ كەلدىم. كۈندە بىرنى ئالداپ بالايىئاپەتكە دۇچار قىل - مىسام، كۆڭلۈم ئارام تاپمايدۇ. بىر كۈنى مەلىكە گۈلنەسە مېنى رەم سېلىپ بېرىشكە چاقىردى ...

رائلە ئۆزىنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى
كۆپچىلىك ئالدىدا ئىقرار قىپتۇ.

خوجا ئەكبەر پادىشاھ، تاھىر خىزىم پادىشاھ ۋە پۈتۈن شە-
ھەر خەلقى يۇقىرىدا بولغان كۆڭۈلسىز ئىشلارنىڭ ھەممىسى
رائىلەنىڭ سەۋەبى بىلەن بولغانلىقىنى بىلىپ، ئۇنىڭغا نەپەت
ياغدۇرۇپتۇ. خوجا ئەكبەر پادىشاھ ئەل ئىچىدىكى مۇشۇنداق يامان
شۈمبۇيىلارغا ئىبەرەت قىلىش ئۈچۈن رايىلەنى نەق مەيداندا دارغا
ئېسىشنى بۇيرۇپتۇ. رايىلە دارغا ئېسىلىپتۇ. بۇنىڭدىن پۈتۈن
شەھىرى كىتىك خەلقى شاد - خۇراملىققا چۆمۈلۈپتۇ. خوجا
ئەكبەر پادىشاھ ئەل ئالدىدا تاھىر خىزىمغا قاراپ:

— مەن سېنى ئەقىل - ھوشى جايىدا دەپ كۈيۈغۈل
قىلغانىدىم. خەير، ئاتا - بالا بولغانلىقىمىز ئۈچۈنلا گۇنا-
ھىڭدىن كەچتىم. سەن قىلغاننى مەن قىلماي. بۇنىڭدىن كې-
يىن ئەقىل - ھوشۇڭ بىلەن ئىش قىلارسەن. مەن سېنى بۇ
شەھەرگە قايتا پادىشاھ قىلىپ تەيىنلەيمەن. ئادىللىق بىلەن
ئىش قىلىشىڭنى، يۇرتنى گۈللەندۈرۈپ، گۇناھىڭنى يۇيۇشۇڭ-
نى ئۈمىد قىلىمەن، — دەپتۇ.

تاھىر خىزىم ئۆزىنىڭ گۇناھىنى تونۇپ، قېيناتىسىنىڭ
ئايىغىغا يىقىلىپ ھۆڭرەپ يىغلاپتۇ. خوجا ئەكبەر پادىشاھ
ئۇنى ئورنىدىن يۆلەپ تۇرغۇزۇپ:

— خەلقىڭنى رازى قىلساڭلا مەن سەندىن رازى! — دەپتۇ.
— بولىدۇ، دادا، مەن بۇنىڭدىن كېيىن سىزنىڭ دېگد-
نىڭىزدەك قىلىمەن، — دەپتۇ تاھىر خىزىم پادىشاھ. بۇ ئىش
شۇنىڭ بىلەن تاماملىنىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن خوجا ئەكبەر
پادىشاھ زور كىت شەھەرگە قاراپ يۈرۈپ كېتىپتۇ.
تاھىر خىزىم پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇپ، شەھىرى
كىتىكىنى قايتا گۈللەندۈرۈشكە بەل باغلاپتۇ.

تەرەككۈل ئوغرى بىلەن شاھزادە

خانتەڭرىگە قار چۈشمىگەن قەدىم زامانلاردا، چېكى يوق يايلاق ۋە چىرايلىق قىشلاقلاردا، خەلقنىڭ دەردىگە دەرمان بولۇپ يۇرتنى ئادىل سورىغان سەلتەنەتلىك بىر شاھ ئۆتكەندىن كەينى. ئۇ شاھ پۈتۈن ئۆمرىنى پۇقرالارنىڭ غېمى ئۈچۈن سەرپ قىلىپ، ئۆز ئوغلىنى تەربىيەلەشكە ۋاقىت ئاجرىتالمىغاندىن كەينى. شاھزادە ھۇرۇن ۋە ئويۇن قېپى بولۇپ، دادىسىنىڭ مال - دۇنياسىنى بەتخەجلىك بىلەن بۇزۇپ - چاچقانى ئاز، دەپ ھەدىسىلا خەزىنىنى زىيارەت قىلىشنى باھانە قىلىپ، ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئوغرىلاپ ئاچقىپ خەجلىدىغان بولۇۋاتتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، شاھ ئوۋ ئۈستىدە قازا قىلىپ، شاھزادە تەختكە چىقىپتۇ. ئۇ ئۆزىنى يامان ئىشلاردىن توسۇغان ۋەزىر - ئۆلىمالارنى زىندانغا تاشلاپ، ھىيلىگەر، كازاپلارنى ئەتراپىغا توپلاپتۇ. يۇرتنىڭ بېشى بۇزۇلغاچقا، ئەلدىن بەرىكەت قېچىپ، ئوغرى - يالغانمۇ كۆپمىشكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى قەلئە ئەتراپىدىكى بىرنەچچە باي ئەرز ئېيتىپ شاھزادىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى:

— شاھىم، كېچە تاغدا تۆت تۇياق ساغلىقىمنى ئوغرى ئېلىپ كەتتى، — دەپتۇ. يەنە بىرى:

— شاھىم، كېچىدىن باشلاپ قەلئە ئەتراپىدىكى بارلىق

پۇقرا - قەلەندەرلەرنىڭ ئۆيىدىكى قازاندا گۆش قاينىدى، —
دەپتۇ. يەنە بىرى بولسا:

— شاھىم، يۇرتىمىزدا تەۋەككۈل ئاتلىق بىر ئوغرى
پەيدا بولپتۇ. ئۇ مالدارنىڭ مېلىنى ئوغرىلاپ، يوقسۇللارغا بۆ-
لۈپ بېرىمىش، — دەپتۇ.

شاھزادە بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئالاقزادە بولۇپ، ۋەزىر - ئۆ-
لىمالىرىنى چاقىرىپ مەسلىھەت سورايتۇ.

— جانابى ئالىيلرى، ئۆمۈر بويى ئىشلەتمىگەن ھېلىقى
ئاق نار تۆگىنى ئەمدى ئىشقا سالساق، — دەپ مەسلىھەت
بېرىپتۇ بىر ۋەزىر. قالغانلارمۇ ئۇنى قوللاپ، تەۋەككۈل ئوغ-
رىنى تۇتۇش ئۈچۈن ئاق نار تۆگە قويۇپ بېرىلىپتۇ ۋە قا-
رىسىنى يوقاتماي كۆزىتىپ مېڭىشقا ياساۋۇل بەلگىلەپتۇ.

شاھ ئوردىسىدا بېقىلغان بۇ تۆگە ئاجايىپ خاسىيەتلىك
بولۇپ، ئۇ ئوغرىنىڭ قولى تەگكەن مالنى بىر پۇراپلا ئوغرى-
نى نەدىن بولسۇن ئىزدەپ تاپالايدىكەن.

ئەمدى گەپنى تەۋەككۈلدىن ئاڭلايلى:

تەۋەككۈل ئەسلىدە نامرات يىللىقچى بولۇپ، ئەل -
يۇرتتىكى نامراتچىلىققا چىدىماي، مۈلۈكدارلارنىڭ قولىدىكى
مال - دۇنيانى تەڭشەش ئۈچۈن بەل باغلاپ چىققانىكەن. ئۇ
ھەر دائىم ئوغرىلىغان مال - دۇنياسىنىڭ بىرىنىمۇ قالدۇر-
ماي نامرات، كەمبەغەللەرگە بۆلۈپ بېرىدىكەن، شۇڭا خەلق
ئۇنى تولىمۇ ياخشى كۆرىدىكەن. تەۋەككۈل تاغ - ئېدىرلارنى
بىرەر قۇر تەڭشىگەندىن كېيىن، قەلئە ئىچىنىمۇ تەڭشەپ
قويۇش ئۈچۈن شەھەرگە قاراپ ئاتلىنىپتۇ. ئۇ بىرىنچى كې-
چىدىلا تۆت يۈز تۇياق ساغلىقنى ھەيدەپ كېلىپ، ئەتراپتىكى
كەمبەغەللەرگە تارقىتىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ يالغۇز بىر قېرى ئا-
نسلا بار ئىكەن. تەۋەككۈل ھويلىدا ئوتۇن يېرىۋاتقاندا، سې-

خىزىغاننىڭ شاراقلىغىنىنى ئاڭلاپ دەرەخ چىقىپ يولغا قاراپ، يىراقتىن بىر ئاق نار تۆگىنىڭ ئۇدۇن بىلىپ كۆپ-لىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. تەۋەككۈل ئانىسىنى خەۋەرلەپ قويۇپ، ئىشىك تۈۋىدە پالتىنى تۈتۈپ تۇرۇپتۇ. تۆگە ھويپ ئىشىكىدىن بېشىنى تىقىشى بىلەن تەڭ ئۇ بويىغا پالتا تۇرۇپ تۆگىنى ئۆلتۈرۈپتۇ - دە، دەرھال بولۇشىدىكى ئوت - چۆپ دۆۋىسىگە كۆمۈپ قويۇپ، ئۆزى چىرايلىق بىر قىزنىڭ سىياقىدا ياسىنىپ، ئانىسىغا:

— ئەگەر ياساۋۇللار كېلىپ، ئىچكەركى ئۆيگە كىرمەن دېسە، مېنىڭدىن رۇخسەتسىز كىرگۈزمىگەن، — دەپ تاپىلاپ قويۇپ، ئۆزى ئىچكەركى ئۆيگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئۈچ نەپەر قوراللىق ياساۋۇل ھويلىغا كىرىپتۇ ۋە مومايدىن تۆگە كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىنى سوراپ-تۇ. موماي بىر ئاق نار تۆگىنىڭ ئالدى ئىشىكتىن كىرىپ، ئارقا ئىشىكتىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ، تۆگىنىڭ تۇپاق ئىزىنىمۇ كۆرسىتىپ قويۇپتۇ. دەل شۇ ئەسنادا ئىچكەركى ئۆيىنىڭ دېرىزىسىدىن نازاكەتلىك بىر گۈزەل قىزنىڭ ناز بىلەن بېقىپ قاراۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ياساۋۇللارنىڭ بۇ يەردىن كەتكۈسى كەلمەپتۇ ۋە مومايدىن ئۇسسۇزلۇق سوراپتۇ. موماي چاي قاينىتىپ بېرىشكە رازى بولۇپ، ياساۋۇللارنى دالان ئۆيگە باشلاپ كىرىپتۇ. ئۇلار ئىچكەركى ئۆيدە دۇتار چېلىپ ئولتۇرغان گۈزەل قىزنى كۆرۈپ، ئاشىقى بىقارار بو-لۇشۇپتۇ. موماي ئىچكەركى ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى يېپىپ قويۇپ چايغا تۇتۇش قىپتۇ. چايدىن كېيىن ياساۋۇللار قىزنى زىيارەت قىلىشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

— قىزىم ئەركەك يۈزى كۆرمىگەن، يۈزى تۆۋەن، سىلەرنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتمسۇن، بىردىن - بىردىن كىرىڭلار، —

دەپتۇ موماي.

ئىچكەركى ئۆيگە تۇنجى قېتىم كىرگەن ياساۋۇل ئىشىك-نى چىڭ يېپىپ قويۇپ، ئالدىغا ئۈچ قەدەم ماڭغانىكەن، ئايدى-غى ئاستىدىكى تاختاي تۇيۇقسىز پەسكە قايرىلىپ ياساۋۇل چوڭقۇر ئورنىغا «گۈپ» قىلىپ چۈشۈپ ئۆلۈپتۇ. تەۋەككۈل كېيىنكىلىرىنىمۇ خۇددى شۇنداق يوقاتقاندىن كېيىن ئۆينىڭ ئىچىگە كولىغان ئورنىنى كۆمۈپ تاشلاپ، تۆگىنىڭ گۆشىنى قاق قىلىپ، مېيىنى كۆيدۈرۈۋاپتۇ.

نار تۆگە ۋە ئۈچ ياساۋۇلدىن ئايرىلغان شاھزادە كېچىچە ئۇخلىماي تەسلىكتە تاڭنى ئاتقۇزۇپتۇ. ئەتىگەندە شەھەردىكى چوڭ سەرراپ داد - پەرياد ئۇرۇپ يېتىپ كەپتۇ ۋە كېچىدە پۈتۈن ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنىڭ ئوغرىلانغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئالاقزادە بولغان ۋەزىر - ئۆلىمالار دەرھال شاھ ئوردىسىغا ھازىر بولۇپ، يىغىلىش قىپتۇ. شاھزادە جىددىي تەدبىر قوللىنىشنى قاتتىق تەلەپ قىپتۇ. ئۇلار: «تاغ باغرىدا ياشايدىغان يەتمىش ئىككى خىل ھىيلىسى بار بىر جادۇگەر كەمپىر بار، تەۋەككۈل ئوغرىنى شۇ تاپالايدۇ» دەپتۇ. شاھزادە دەرھال قوشۇلۇپ: — بىز ئۇنى چاقىرتىپ كېلەيلى، — دەپتۇ.

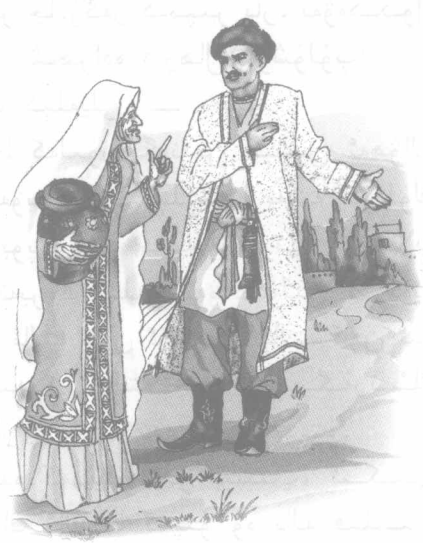
جادۇگەر كەمپىر ئوردىغا كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئەھۋال-نى ئۇقۇپ، تەۋەككۈلنىڭ خەۋىرىنى ئەكېلىشكە يەتتە كۈنلۈك مۆھلەت بىلەن يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇ مەھەللىلەرنى ئارىلاپ يۈرۈپ ھەر خىل ھىيەلە - نەيرەڭ بىلەن تەۋەككۈلنى ئىزدەپ-تۇ، زادىلا تاپالماپتۇ. ئارىدىن ئالتە كۈن ئۆتۈپتۇ. ئالتە كۈن ئىچىدە تەۋەككۈل ئوردا ئەتراپىدىكى ئالتە چوڭ زومىگەرنىڭ مال - دۇنياسىنى يۇيۇپ - تاراپ يەرلىكىدە قويۇپ بوپتۇ.

يەتتىنچى كۈنى ئەتىگەندە كەمپىر بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ تەۋەككۈلنىڭ ئۆينىڭ ئالدىغا كەپتۇ ۋە نالە قىلىپ،

ئۇن سېلىپ يىغلاشقا باشلاپتۇ. تەۋەككۈلنىڭ تىنچلاپ بېرىش قىش ئۈچۈن شەھەرگە كىرىپ كەتكەنكەن، پالانچى قانچە ئانا كەمپىرنىڭ يىغا ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئىشك ئالدىغا چىقىپتۇ. — يالغۇز ئوغلۇم بار ئىدى، — دەپ نالە قىپتۇ. — گەر كەمپىر، — ئالتە ئايدىن بېرى پالەچ بولۇپ يېتىپ قالىدى. تېۋىپنىڭ دېگىنى بويىچە، ئاق نار تۈگىنىڭ مېيىنى ئىزدەپ بارمىغان يېرىم قالمىدى. ۋاي بىچارە بالامى... تەۋەككۈلنىڭ ئانىسىنىڭ ئىچى سىيرىلىپ كېتىپتۇ ۋە ئۆيگە كىرىپ، بىر كوزا تۈگە مېيىنى ئۇنىڭغا ئاچىقىپ بېرىپتۇ. جادۇگەر كەمپىر كۆپتىن — كۆپ رەھمەت ئېيتىپ يولغا راۋان بوپتۇ.

بازارنى ئايلىنىپ، كېچىلىك ئوۋنىڭ غېمىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ئۆيىگە قايتىپ كېلىۋاتقان تەۋەككۈل ئۆزىنىڭ ئۆيىدەكى تۈگە مېيى قانچىلانغان كوزىنى كۆتۈرۈپ ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان جادۇگەر كەمپىرنى كۆرۈپ، ئانىسىنىڭ سادىقلىقىدا لىپ سىرنى ئاشكارىلاپ قويغانلىقىنى پەلەپتۇ — دە، جادۇگەر كەمپىرنىڭ يولىنى توسۇپ:

— ھارمىغا، موما، بەكمۇ ئالدىراشقۇ، كوزىدىكى لىرىنى كۆتۈرۈشۈپ بېرىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. — رەھمەت، بالام، ئوغلۇم پالەچ بولۇپ يې-

تىپ قالغاندى. مىڭ تەسلىكتە ئازراق ئاق نار تۆگىنىڭ مېيىنى تېپىپ كېلىۋاتمەن، — دەپتۇ جادۇگەر كەمپىر. — شىراق شىپا بولىدۇ. مەن سىلگە ئاق نار تۆگىنىڭ كالىلا - پاقالچىقى ياخى - پاقالچىقىنى ئېلىپ بېرىي، — دەپتۇ تەۋەككۈل ئۇنى ئالداپ. تۆگىنىڭ مېيىغا قارىغاندا نەق كالىسىنى كۆتۈرۈپ بار - سا تېخىمۇ ياخشى دەلىل بولىدىغانلىقىنى ئويلىغان جادۇگەر كەمپىر ماقۇل بولۇپ، تەۋەككۈلنىڭ ئارقىسىدىن ئۇنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. تەۋەككۈل ئۇنىڭ ئىككى قولىنى چاناپ ئېلىپ، جەستىنى كۆمۈپ تاشلاپتۇ.

شۇ كېچىسى تەۋەككۈل پادىشاھ ئوردىسىدىكى خەزىنىگە ئوغرىلىققا كىرىپ، ھەربىر ئامباردىن ساناپ ئون تىللا، ئون يامبۇدىن ئېلىپ، شاھقا ئاگاھلاندۇرۇش بېرىپتۇ.

جادۇگەر كەمپىردىن ئايرىلىپ ئالاقزادە بولۇپ كەتكەن ئوردا ئەھلى كېچىدىكى ئوغرىلىقتىن خەۋەر تېپىپ، تېخىمۇ قورقۇشۇپ كېتىپتۇ. شاھزادە سەھەردىلا پۈتۈن ۋەزىر - ئۆيلىمىلارنى يىغىپ، تەۋەككۈلنى تۇتىدىغان ياخشى چارە تېپىش - مەسئۇلىيەتنىڭ كالىسىنى ئالدىغانلىقىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. ۋەزىر باش قاتۇرۇپ ئوبدان بىر چارنى تېپىپتۇ.

ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپتۇ. ھەر كۈنى دېگۈدەك تالاي پاراكەندىچىلىكلەر يۈز بېرىپ تۇرۇپتۇ. بىر كۈنى چۈشتە تەۋەككۈل كوچا - كوچىلارغا چاپلىۋەتكەن شاھنىڭ پەرمانىنى ئوقۇپتۇ. پەرماندا: «ئوردا ئارقىسىدا مەخسۇس ساراي سالدۇر - دۇم، يەتتە قەۋەت ساراينىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ھۇجرىدا مەلىكە تۇرىدۇ. كىم مەلىكىنىڭ بارمىقىدىكى گۆھەر كۆزلۈك ئالتۇن ئۆزۈكىنى تۇيدۇرماي ئوغرىلىۋالسا، مەلىكىگە قوشۇپ پادىشاھ - لىقىمىنى بېرىمەن» دېيىلگەنىكەن. تەۋەككۈل تامدىكى پەرماننى

سويۇۋېلىپ قاتلاپ يانچۇقىغا ساپتۇ - دەردىمەل ئوردىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپتۇ. ئۇ يەردە بىرنەچچە مىڭ مەدىكارلارغا ئالدىراش ئىشلەۋاتقانكەن. تەۋەككۈل مەدىكارلارغا ئېلىپ كېتىۋاتقان سېۋەتنى كۆتۈرۈشۈپ بەرگەن بولۇپ جېسە كېلىدىن ئۆتۈپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىۋاپتۇ. ئۇ قۇرۇلۇشنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ، بىر ئىشلەمچىدىن:

— ئاغىنە، سىلەرنىڭ كولاۋاتقىنىڭلار قايسى ئۆينىڭ ئۈلگەن؟ — دەپ سورايتۇ.

— مەلىكە خېنىمنىڭ ئۆيى، كەڭلىكىنى كۆرمىدىڭلار. مۇ؟ — دەپتۇ ئىشلەمچى ئىككى غۇلاچ كەڭلىكتىكى ئۆلنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ. دەل شۇ پەيتتە بىر جېسەكچى كېلىپ، تەۋەككۈلدىن:

— سەن نېمە ئادەمسەن؟ — دەپ سورايتۇ. — ناسۇۋال ساتقىلى كەلدىم، — دەپتۇ تەۋەككۈل تەمىرمەي. — يوقال! جېنىڭدىن تويدۇڭمۇ؟ — دەپ ھېلىقى جېسەكچى ئۇنى قوغلاپتۇ. تەۋەككۈل ھۇجرا تېمىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن قەدەم بىلەن ھېسابلاپ، ئىچىدە ساناپ مېڭىپتۇ، ئۇ شۇ ماڭغىنىچە تاغ باغرىدىكى بۈك دەرەخزارلىققا كەلگەندە قەدىمىنى توختىتىپتۇ. ئۇ شۇ يەردىن باشلاپ ساراي ھۇجرىسىغا قاراپ لەخمە كولاشقا باشلاپتۇ.

ئارىدىن ھەپتە ئۆتكەندە ساراي پۈتۈپتۇ. تەۋەككۈلنىڭ لەخمىسىمۇ دەل شۇ كۈنى مەلىكىنىڭ ھۇجرا تېمىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا يېتىپتۇ، پەقەت تامنىڭ بىر قەۋەت سۇۋىقىلا قاپتۇ. تەۋەككۈل ئىشنى پۈتتۈرۈپ بولۇپ، تەييارلىق قىلىش ئۈچۈن ئۆيىگە قايتىپتۇ.

ئۇ كۈنى كېچە بولغاندا لەخمە ئارقىلىق ھۇجرا تېمىغا كەپتۇ. قولىدىكى بىگىزدە تامدىن كىچىككەنە تۆشۈك ئېچىپ

ئۆي ئىچىنى كۆزىتىپتۇ. ئۇ مامۇق تۆشەكتە ناز ئۇيقۇدا ياتقان گۈزەل مەلىكىنى، ئۇنىڭ ئاپئاق بىلەكلىرىدىكى ئالتۇن بىلە-زۈك ۋە بارمىقىدىكى گۆھەر كۆزلۈك ئالتۇن ئۈزۈكنى كۆرۈپ-تۇ، ئوتتۇرىدىكى ھۇجرىنىڭ ئەتراپىدىكى سارايلارغا بولسا، يەتتە قەۋەت لەشكەر، ياساۋۇللار قويۇلغانلىقىنى بايقاپتۇ.

تەۋەككۈل يېرىم كېچىدە تامنىڭ سۇۋاقلرىنى ئاستاغىنا سويۇپ ئېلىۋېتىپ، قوڭغۇراقنىڭ يىپىنى كېسىۋېتىپ، چىراغنى ئۆچۈرۈپ، قاتتىق ئۇيقۇدا ئۇخلاۋاتقان مەلىكىنىڭ يېنىغا كەپتۇ ۋە ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپتۇ. باياتىدىن بېرى يالغاندىن ئۇخلىۋالغان بولۇپ ياتقان مەلىكە كۆزىنى ئاچماس-تىن جىم يېتىپ، ئەگەر ۋارقىرسام ياكى سىرتتىكىلەرگە خەۋەر بەرسەم، ئۇ دەرھال قېچىپ كېتىشى مۇمكىن، تامنىڭ ئىچىدىن تېشىپ چىقالغان ئوغرى چوقۇم تۇتۇق بەرمەيدۇ، شۇڭا ئۇنى ئۈزۈمگە مەھلىيا قىلىپ، مەستخۇش بولغاندا چىڭ تۇتۇۋېلىپ، ۋارقىرمايمەنمۇ، دەپ ئويلاپتۇ ۋە تەۋەككۈلنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ:

— ھەي قورقماس يىگىت، مەن سېنىڭ يۈرەكلىكىڭگە قول قويدۇم، كەلگىن، بىز سىردىشايلى، — دەپتۇ.

تەۋەككۈل مەلىكىنىڭ ھىيلىسىنى پەملەپ، چاندۇرماستىن ئۇنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئاپتۇ ۋە ئۇلار شېرىن سۆزلەر بىلەن مۇڭدېشىپتۇ. تەۋەككۈل مەلىكىنى گەپكە سېلىپ قويۇپ، شاھنىڭ نامى پۈتۈلگەن ئالتۇن ئۈزۈكنى ئۇنىڭ بارمىقىدىن سۇغۇرۇۋاپتۇ. مەلىكە بۇنى سېزىپ قاپتۇ ۋە ئۇنىڭغا:

— مەن سېنىڭ باتۇرلۇقۇڭغا قول قويدۇم، مەن ئۆزۈمنى ساڭا بېغىشلايمەن، — دەپتۇ ناز قىلىپ ۋە ئۇنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇۋاپتۇ.

— مەن كېتەي، تاڭ ئاناي دەپ قالدى، ئەتە كېلەي، —

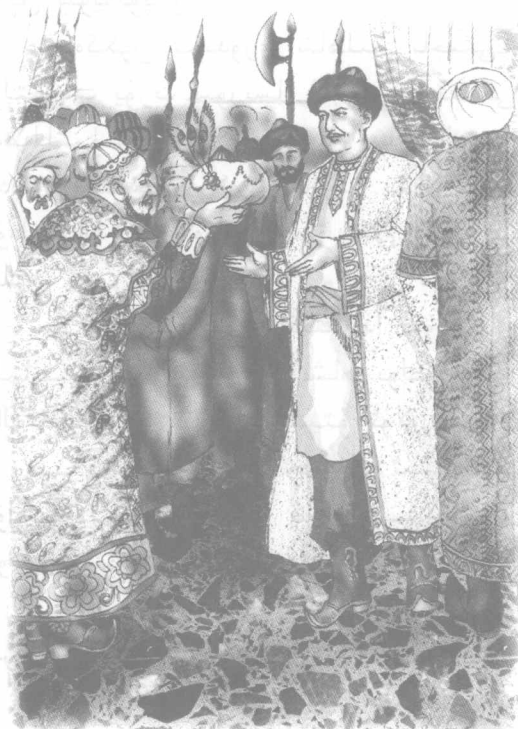
دەپتۇ تەۋەككۈل، لېكىن مەلىكە زادىلا ئۇنىڭ «سەنەن بىر مەنۇتمۇ ئايرىلالمايمەن» دەپ، ئۇنى چىڭ تۇتۇۋېتىپ، مەن دېرەزىدىن قارىغاندەك قىلىدۇ، مەن دېرەزىدىن قارىپ باقاي، — دەپتۇ تەۋەككۈل ئورنىدىن تۇرۇپ.

— ياق، مېنى ئالداپ قېچىپ كېتىسەن، — دەپ مەلىكە ئۇنىڭ قولىنى قويۇۋەتمەي چىڭ تۇتۇۋاپتۇ. تەۋەككۈل:

— بولمىسا بىر قولىمنى تۇتۇپ تۇرۇڭ، مەن دېرەزىدىن قاراپ بېقىپ ئاندىن ئولتۇرىمەن، — دەپتۇ — دە، قاراڭغۇدا جادۇگەرنىڭ بىر قولىنى مەلىكىگە تۇتقۇزۇپ قويۇپتۇ. مەلىكە قولىنى چىڭ تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن ئۇنىڭدا ھازارەت يوقلۇقىنى ھېس قىلىپ، قولىنى تارتىپتۇ. ئۇ دەھ-شەتلىك چىرقىرىغىنىچە، جەينەكتىن كېسىلگەن قولىنى پىر-قىرىتىپ تاشلىۋېتىپتۇ. ئىچىدىن چىڭ ئېتىۋېتىلگەن ئىدى. شىكتىن لەشكەرلەر دەرھال كىرەلمەپتۇ. مەلىكە ئېسىگە كېلىپ ئىشكىنى ئاچقاندىن كېيىنلا جېسەكچىلەر ئۆيگە كىرىپتۇ. ئۇلار مەلىكىنىڭ قولىدىكى ئۈزۈكنىڭ يوقلۇقىنى، تامىدىكى ئىشكىتەك يوغان تۆشۈكنى ۋە يەردە تۇرغان جادۇگەرنىڭ قولىنى كۆرۈپ ئايلىنىپ كېتىپتۇ.

تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ئۇخلاپ قالغان شاھزادە قىيقاس — سۈرەننى ئاڭلاپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ ۋە دېرەزىدىن سىرتقا قارايتۇ. قارىسا، ئوردا ئالدىدىكى مەيداندا ۋەزىر — ئولمىلار، لەشكەر — ياساۋۇللار، ئوردا بەگلىرى ۋە ئاۋام خەلق سەپىراس بولۇپ تۇرۇشقان، ۋەزىرلەر ئوتتۇرىدىكى شاھانە سۈپەت كىيىنگەن يۈچۈن بىر كىشىگە خۇشامەت قىلىپ تۇرغان، ئۇنىڭ پەرمانىنى تۇتۇپ تۇرغان بۇ كىشىنىڭ قولىدا ئالتۇن ئۈزۈك پارقىراپ تۇرغان. شاھزادە ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ ۋە دەرھال كىيىنىپتۇ.

ئەسلىدە تەۋەككۈل كېچىدە جىددىي تەييارلىق كۆرۈپ،
 تاڭ ئاتقاندا شاھتىن باشقا بارلىق ئوردا ئەمەلدارلىرىنى،
 لەشكەر باشلىقلىرىنى ۋە ئاۋام خەلقىنى ئاتاقلىق سودىگەر نا-
 مىدا چوڭ بىر سارايدا چايدا چاقىرغانىكەن. بۇ سودىگەرنىڭ
 ئىلتىپاتىدىن قۇرۇق قالماسلىقىنى ئويلىغان ئوردا ئەمەلدارل-
 ىرى ھەممىسى كېلىشىپتۇ. زىياپەت مول بويىتۇ. ھەممە مۇ-
 سەللەس ئىچىپ مەست بولغاندا، تەۋەككۈل قوينىدىن شاھنىڭ
 پەرمانىنى چىقىرىپ ئوقۇپتۇ. ۋەزىرلەر ئۇنىڭ قولىدىكى ئۇ-
 زۇكنى كۆرۈپتۇ. ئاۋامنىڭ كۈچلۈك بېسىمى ۋە تەنتەنىسى ئۇلار-
 نى زۇۋانغا كەل-

تۈرۈپتۇ. يېڭى
 شاھنىڭ نەزەرد-
 ىدىن چۈشۈپ قې-
 لىشنى خالىمىغان
 بەگزادە - بايۋەچ-
 چىلەر، ۋەزىر -
 ئۆلىمالار ئارقا -
 ئارقىدىن ئۇنى:
 «شاھ ئالىيلىرى»
 دەپ، خۇشامەت
 قىلىشقا باشلاپتۇ.
 تەۋەككۈل ۋاقتى-
 نى غەنىمەت بى-
 لىپ، ھەممىنى
 ئوردىغا باشلاپ
 كەپتۇ.
 ئىشنىڭ چا-

تاقلىقنى پەملىگەن شاھزادە جېنىنى ساقاپ قېلىش ئۈچۈن شاھلىق تاجىنى تەۋەككۈلگە تاپشۇرۇپ، تەزىم - جاكارلىق - گەندىن كېيىن بىر قوشۇق قېنىنى تىلەپتۇ. تەۋەككۈل ئۇنى نىڭغا قاراپ:

— ئىنساپسىزلىقىڭدىن ھارامنى كۆپ يېدىڭ، ئەمدى ھالالىنىڭمۇ تەمىنى تېتىپ كۆر. بۇنىڭغا ئازراق دەسمايە بىلەن بىر ئات، ھارۋا بېرىڭلار، چوڭ خوتۇنى بىلەن تۆۋەن مەھەللىدىكى كەپىدە ئۆي تۇتۇپ، خاڭدىن كۆمۈر توشۇپ سېتىپ جان باقسۇن، — دەپتۇ. تەۋەككۈل پادىشاھ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئادىللىقىدىن خەلق سۆيۈنۈپتۇ.

تەۋەككۈل كۈندۈزى شاھلىق تاجىنى كىيىپ، تەختىدە ئولتۇرۇپ يۇرت سورىسا، كېچىسى ئەسكى چاپىنىنى كىيىپ، مەھەللىمۇمەھەللە كېزىپ يۈرۈپ، ئەل - جامائەتنىڭ ئەر - دادىنى ئاڭلىغاچ، ئەھۋاللارنى تىڭ - تىڭلايدىكەن. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ بۇلۇڭدىكى بىر چاپخانىدا ئۈچ ئوغرى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ.

— بىز ئوغرىلىق قىلغاندا تەۋەككۈل ماڭقىسىنىمۇ ئېر - تالمايتتى، مانا ئەمدى پادىشاھ بولۇپ كەتتى. بىزمۇ تازا گالۋاڭكەنمىز، — دېيىشىپتۇ ئۇلار بىر - بىرىگە. — قولۇڭلاردىن قانچىلىك ئىش كېلەر؟ — دەپتۇ تەۋەككۈل. كۈل ئۇلارغا سىنچىلاپ قاراپ، — قېنى، ئوردا خەزىنىسىگە چۈشمەيلىمۇ؟

— مەن ھەرقانداق ھايۋاننىڭ تىلىنى بىلمەن، — دەپتۇ بىرى.

— مەن ھەرقانداق دۇنيانى پۇراپ تاپمەن، — دەپتۇ بىرى. — مەن كېچىدە كۆرگەن كىشىنى قىرىق يىلدىن كې-

يېنىمۇ تونۇيمەن، — دەپتۇ يەنە بىرى.

— سەنچۇ؟ سېنىڭ قولۇڭدىن نېمە ئىش كېلىدۇ؟ — دەپ سورىشىپتۇ ئۇلار. تەۋەككۈل ئۇلارغا:

— ئوڭ تەرەپتىكى بۇرۇتۇمنى تولغىسام، ھەرقانداق ئادەم تىرىك قالىدۇ، سول تەرەپتىكى بۇرۇتۇمنى تولغىسام، ھەر-قانداق ئادەم ئۆلىدۇ، — دەپتۇ.

— پو ئاتماي راستىڭنى ئېيت، — دەپتۇ ئۇلار.

— يەنە ھەرقانداق قۇلۇپنى ئاۋاز چىقارماي ئېچىۋېتەلەيمەن، — دەپتۇ تەۋەككۈل.

ئۇلار ئىشەنمەي زاڭلىق قىلىشىپتۇ ۋە يېرىم كېچە بولغاندا ئوغرىلىق قىلىش ئۈچۈن يولغا چىقىشىپتۇ. ھۇرۇن ئوردا جېسەكچىلىرى يەنە كېچىدە ئۇخلاپ قالغانىكەن. ئۇلار ئوردا خەزىنىسى بار ساراينغا بىمالال يېتىپ كەپتۇ. شۇ ئەسنادا ئىت قاۋاپ كەپتۇ ۋە پادىشاھنى كۆرۈپ كەينىگە غىڭشىپ قايتىپتۇ.

— ئاراڭلاردا پادىشاھ بار، ئاگاھ بولۇڭلار دەيدىغۇ بۇ ئىت، — دەپتۇ ھېلىقى ھايۋاننىڭ تىلىنى بىلىدىغىنى.

— جۆيلۈمە، — دېيىشىپتۇ ھەممىسى ئولجىنىڭ قېشىغا كېلىپ قالغاندا قۇرۇق قول كېتىشكە كۆڭلى ئۈنماي.

— مانا بۇ ئۆيلەردە تىللا بىلەن يامبۇ بار ئىكەن، — دەپتۇ پۇراپ تاپىدىغىنى.

— قېنى، ئاۋاز چىقارماي قۇلۇپلارنى ئاچمامسەن؟ — دەپتۇ ئۇلار تەۋەككۈلگە.

تەۋەككۈل قاراڭغۇدا ئۇلارغا كۆرسەتمەي ئاچقۇچنى چىقىرىپ ساراينى ئېچىپتۇ. ئۇلار ئۆلەر-تىرىلىشىگە قارىماستىن تىللا-يامبۇلارنى قوينىغا قاچىلاشقا باشلاپتۇ.

— توختاڭلار! — دەپتۇ تەۋەككۈل ئۇلارغا، — ئاغىنىدە-

لەر، بۇ دۇنيا ئۆزىمىزنىڭ، خالىغان چاغدا كىرىپ قانچىلىك ئالىمەن دېسەك ئالالايمىز. ھازىر كۆپ ئېلىپ سېتىۋالغۇچى تۈنۈلۈپ قالغۇچە، ئاز - ئازدىن ئالمادۇق.

— ئىشىڭنى قىل! — دەپتۇ بىرى ئۇنى ئىتتىرىۋېتىپ: — چاتقىڭ نېمە؟ سەنمۇ ئالماسەن؟ — دەپ ۋارقىرىپ: — تۇ يەنە بىرى.

— ئەگەر سۆزۈمگە كىرمىسەڭلار، ھازىرلا توۋلايمەن! — دەپ پوپوزا قىپتۇ تەۋەككۈل.

ئۇلار نۇرغۇن دەتلاشتىن كېيىن تەۋەككۈلنىڭ نەسەد-تىگە كۆنۈپتۇ. تەۋەككۈل ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە يۈز تىللا ۋە يۈز يامبۇدىن بېرىپتۇ. ئۆزىمۇ شۇنداق ئاپتۇ. ئۇلار ئوردىدىن چىقىپ چوڭ كوچىغا يېتىپ كەلگەندە، تەۋەككۈل:

— ئاغىنىلەر، مېنىڭ ئۆيۈم يوق، ئاۋۇ تونۇرنىڭ ئىچىدە ياتمەن. ئەتە نەدە كۆرۈشىمىز؟ — دەپتۇ.

— تاغنىڭ ئاخىرقى جىلغىسىدىكى بۈك دەرەخلىك ئىچىدە بىر يوغان تاش بار، شۇ تاشنىڭ ئارقىسىدا بىر تۆشۈك بار، شۇ يەردىن كىرسەڭ ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىدە بىز بار، — دەپتۇ ئۇلار.

تەۋەككۈل ئوغرىلاردىن ئايرىلغاندىن كېيىن ئوردىغا قايتىپ، ھۇجرىسىغا كىرىپتۇ ۋە ئۇخلاپ قاپتۇ.

ئەتىگەندىلا ۋەزىرنىڭ ئەنسىز ئاۋازى ئۇنى ئويغىتىۋېتىپتۇ. — پادىشاھىم، خەزىنىگە ئوغرى تېگىپتۇ، — دەپتۇ ئۇ.

— قانچىلىك مال - دۇنيا ئوغرىلىنىپتۇ؟ — بەش مىڭ تۆت يۈز يامبۇ يوق، — دەپتۇ ۋەزىر.

— شاھلىق تەۋەبىمىزدىكى بارلىق ئادەمنى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ئوردا مەيدانىغا يىغىڭ، — دەپ

پەرمان بېرىپتۇ تەۋەككۈل.

ۋەزىر چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، تەۋەككۈل لەشكەر باش-
لىقىغا ئون بەش لەشكەر ۋە ئون بەش ھارۋا ئېلىپ ئوغرىلار
ياتقان تاغقا بېرىپ، ئۇلارنى مال - دۇنياسى بىلەن قوشۇپ
تۇتۇپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىرنىڭ ئۆيىنى ئاختۇرۇشقا ئا-
دەم بەلگىلەپتۇ.

مەيدانغا ئادەملەر يىغىلىپتۇ. ھەممە كىشى ياساپ قويغان
ئېگىز دارغا ۋەھمە بىلەن قارشىپتۇ. تەۋەككۈل پەرمان ئېلان
قىپتۇ:

— بەش مىڭ تىللا ۋە بەش مىڭ يامبۇنى ئوغرىلاپ تى-
قىۋالغان ۋەزىرگە ئۆلۈم جازاسى بېرىلسۇن! ھەربىرى يۈز تىللا
ۋە يۈز يامبۇ ئوغرىلىغان ئوغرىلار ئەنە ئەمدى كەلدى، — دەپتۇ
تەۋەككۈل ھارۋىغا مال - دۇنيالارنى بېسىپ، لەشكەرلەر ئالدىغا
سېلىپ ھەيدەپ كېلىۋاتقان ئۈچ ئوغرىنى كۆرسىتىپ. ئۇلار يې-
تىپ كەلگەندىن كېيىن، كېچىسى كۆرگەن ئادەمنى قىرىق يىلدىن
كېيىنمۇ تونۇيدىغان ئوغرى تەۋەككۈلگە:

— پادىشاھىم، ئوڭ تەرەپتىكى بۇرۇتلىرىنى تولغىۋەتكەن
بولسىلا. بىز قايىل بولدۇق، توۋا قىلدۇق، بىر قوشۇق قې-
نىمىزنى تىلەيمىز، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

تەۋەككۈل ئوغرىلارغا ئون سەر پۇل، بىردىن كەتمەن ۋە
بىردىن كېسەك قېلىپى تارقىتىپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ كېسەك
قويۇپ جان بېقىشىغا رۇخسەت قىپتۇ.

تەۋەككۈل ئۆزىگە قول قويغان مەلىكىگە ئەلچى كىرگۈ-
زۇپ، ئەلگە كاتتا توي قىلىپ بېرىپتۇ، قېيناتىسىنى ئور-
دىغا قايتۇرۇپ كېلىپ، بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ. شۇ-
نىڭدىن باشلاپ بۇ چەكسىز يايلاق - قشلاقلاردا ئوغرى -
يالغان قالمىغانىكەن.

نېيتى ياماننىڭ قازىنى توشۇك

بۇرۇنقى زاماندا بىر بوۋاي بىلەن بىر موماي بولغانىكەن. ئۇلار ياش ۋاقتىدىن تارتىپلا كىشىلەرگە چاكار بولۇپ ئىش-لەپ، كۈندىلىك يېمىكىنى كۈندە تېپىپ، سېرىقتال كۈن كەچۈرۈپ كەلگەنىكەن.

ئۇلار شۇ ھالدا نۇرغۇن يىللارنى ئۆتكۈزۈپ، چاچ - سا-قاللىرى ئاقىرىپ، بەللىرى مۈكچىشكە باشلىغان بولسىمۇ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە خۇدانىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشىپ، ياخشىراق تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈمىدىنى يوقاتماپتۇ. بىراق، خۇدا ئۇلارغا بىرەر پەرزەنتمۇ ئاتا قىلماپتۇ. ئۇلار قېرىپ ئىش - ئوقەت-تىنمۇ قاپتۇ، كۈنى تېخىمۇ مۈشكۈللىشىپتۇ. ئاخىر ئۇلار شەھەرنى تاشلاپ، تاغ ئارىسىنى ماكان تۇتۇپتۇ - دە، ئوت - گىياھلارنىڭ يىلتىزىنى كولاپ يېيىشكە مەجبۇر بوپتۇ. كۈن-لەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ياۋايى تۇرمۇش بوۋاي - موماينى تېخىمۇ ھالسىزلاندۇرۇۋېتىپتۇ. ئۇلار ئۆلەر ھالەتتە يېتىپ خۇداغا نالە قىلىپ:

— ئاھ خۇدا، نېمىشقىمۇ دەردىمىزگە يەتمەيدىغانسەن؟ ! بىزگىمۇ سىڭار كۆزۈڭنى سېلىپ قويساڭ بولمايتتىمۇ؟ ! — دەپ، قاتتىق يىغلىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ نالىسىدىن تاغلار لەرزىگە كېلىپ، خادا تاشلار يېرىلىپ غۇلاپ چۈشۈپتۇ. خۇدانىڭمۇ

رەھىمى كەپتۇ.

— خوپ، — دەپتۇ خۇدا ئۇلارغا، — مەن سىلەرگە ئۈچ قېتىم تىلەش ئىمكانىيىتىنى بېرىي، بىرى مومايغا، ئىككىسى بوۋايغا تەئەللۇق بولسۇن. كىم نېمىنى خالىسا سورىغان ھامان بەجا كەلتۈرەي، ئاۋۋال نېمىنى تىلەيدىغانلىقىڭلارنى ئوبدان كېلىشىۋېلىڭلار.

— مۇشۇ تاغنى تامامەن ئالتۇن قىلىپ بېرىشنى تىلەيلى، — دەپتۇ موماي نەپسىنى باسالمىغان ھالدا ئالدىراپ.

— ئىنساپلىقراق بولغىنىمىز تۈزۈك، — دەپتۇ بوۋاي مومايغا تەسەللى بېرىپ، — سەن سېغىپ ئىچكۈدەك بىر موزايلىق سىير تىلە، مەن تېرىقچىلىق قىلغۇدەك بىر ئاز يەر، سۇ تىلەي، شۇنىڭ بىلەن ئانچە — مۇنچە مىدىرلاپ يۈرۈپ ھال — كۈنىمىزنى ياخشىلىۋالايلى.

— ئانچە — مۇنچە مىدىرلاپ يۈرۈش؟ بۇ نېمە دېگەنلىرى! — دەپتۇ موماي بوۋايغا توۋلاپ، — بۇ، تىرىكچىلىك يولىدا گاڭگىراپ يۈرگەنلەرنىڭ ئىشى. خۇدا ئۆزى بېرىشنى ۋەدە قىلغانىكەن، مەن قايتا جاپا چېكىدىغان يولنى تاللىمايمەن، مېنىڭ راھەت تەختىدە پۇت — قولۇمنى سۇنۇپ ياتقۇم بار.

بوۋاي موماينىڭ سۆزىگە يەنىلا قوشۇلماپتۇ، موماي ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ — دە، قاتتىق جاڭجاللىشىپ، بوۋاينى تاشلاپ كېتىپ قاپتۇ. موماينىڭ تەرسالقىدىن رەنجىگەن بوۋاي بىر ئاز خارامۇش بولۇپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. ئەمما، قەدد — ناسلىق مېھرى بىلەن يەنە كۆڭلىنى يۇمشىتىش ئۈچۈن مو — ماينىڭ كەينىدىن تاپ بېسىپ مېڭىپتۇ.

غەزەپلەنگەن موماي ماڭا — ماڭا تاغدىن ھالقىپ بىر تۈز — لەڭلىككە چىقىپ قاپتۇ. تۈزلەڭلىكتە ئۇزۇنغا سوزۇلغان ھارۋا يولى بولۇپ، ئۇنىڭدا پادىشاھنىڭ شاھزادىسى بىر توپ

كشىلەرنىڭ ھىمايىسىدە مەپىگە ئولتۇرۇپ كېلىۋاتقان مېكەن .
مومايىنىڭ كۆزى شاھزادىگە چۈشۈپتۇ - دە، پەيىز بولۇپ ئۆتۈپتۇ .
ئۇ ئارقىسىدىن ۋارقىراپ كېلىۋاتقان قەدىناسىغا قارىغۇچى قىلىپتۇ .
ماي، خۇداغا تىلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ:

«ئى قۇدرەتلىك خۇدا، مەن شۇ تاپتا پەرىدىن قالغۇسىمۇ .
شۇنداق چىرايلىق قىز بولۇشۇم كېرەككى، شاھزادە مېنى
كۆرۈش بىلەن ئاشقى بىقارار بولۇپ، مېنى ئۆز ئەمرىگە ئې-
لىش ئۈچۈن مەپىسىگە سېلىپ ئەكەتسۇن!»

مومايىنىڭ تىلىكى ئېغىزدىن چىقىشى بىلەن ئىجابەت
بويۇتۇ، شاھزادە ئۆزى ئۇچۇنلا يارىتىلغان بۇ پەرىزاتنى ھۆرمەت
بىلەن مەپىسىگە سېلىپ ئەكېتىپتۇ . مومايىنىڭ كەينىدىن ھا-
سىراپ - ھۆمۈدەپ يېتىپ كەلگەن بوۋاي ئەھۋالنى كۆرۈپ
ئىنتايىن خاپا بويۇتۇ - دە، خۇداغا نالە قىپتۇ:

«ئى كارامەتلىك خۇدا، ئۇ ئار - نومۇسنى يوقاتقان دۆ-
يۈزنى چوشقىغا ئايلاندۇرۇۋېتەرسەن!»

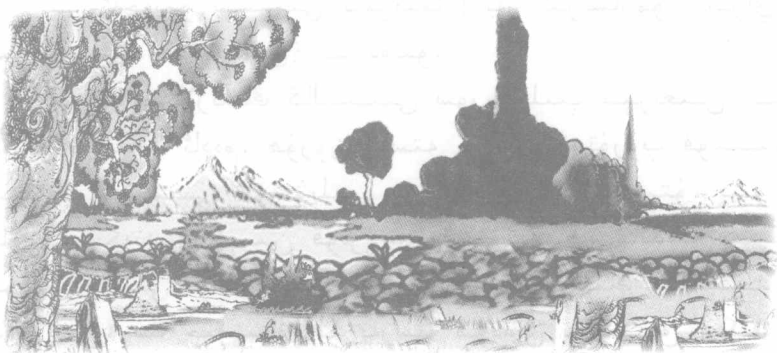
شاھزادىنىڭ يېنىدا قىن - قىنىغا پاتماي نازلىنىپ ئول-
تۇرغان پەرىزات شۇ ئان چوشقا سۈرىتىگە كىرىپتۇ . بۇ
ئەھۋالدىن قاتتىق چۆچۈگەن شاھزادە توۋلىغىنىچە ئۇنى مە-
پىدىن ئىتتىرىپ چۈشۈرۈۋېتىپتۇ - دە، ئاتلىرىنى بولۇشچە
چاپتۇرۇپ، ھەش - پەش دېگۈچە كۆزدىن غايىب بويۇتۇ . چوش-
قىغا ئايلانغان موماي توپىغا مىلەنگىنىچە خارتىلداپ، نېمە
قىلارنى بىلمەي ئۇيان - بۇيان مېڭىپتۇ . ئاقمۇتتە بوۋايىنىڭ
يېنىغا كېلىپ، ئۆزىنى ئۇنىڭ ئاياغلىرى ئاستىغا تاشلاپ، يې-
لىغىنىچە كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپتۇ . بوۋاي ئۇنىڭدىن قاتتىق
نەپرەتلىنىپ:

« - بولدى، كۆرگۈلۈكۈڭ مۇشۇ ئىكەن، ئاخىرغىچە مۇ-
شۇنداق ياشا! - دەپ ئەسكى كەپسىگە قاراپ مېڭىپتۇ .

چوشقا بولسا يالۋۇرۇشنى داۋاملاشتۇرغىنىچە كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ، ئۇنىڭدىن بىر قەدەممۇ نېرى كەتمەپتۇ. بوۋاينىڭ ئا - خىر ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپتۇ. ئۇ خۇدا ئۆز ئىختىيارىغا بەر - گەن ئاخىرقى تىلىكىنى ئايالىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ بېرىشكە ئىشلىتىپتۇ. موماي ئەسلىگە كېلىپ، قىلمىشىدىن ئەپسۇس - لىنىپ، زار - زار يىغلاپتۇ. بوۋاي ئۇنى جىملەپ شۇنداق دەپتۇ:

پەيلىگە يارىشا كۈن كۆرەر ھەركىم،
ياشالماس - يايىرالماس ئۇنىڭدىن ئوشۇق.
شۇ بىر سۆز قېپقالسۇن بىزدىن ئەۋلادقا:
«نىيىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك.»

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، «نىيىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك» دېگەن ماقال ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ھۇرۇننىڭ بايلىققا ئېرىشىشى

بۇرۇن بىر ھۇرۇن بولغانىكەن، ھۇرۇن بولغاندىمۇ ئىش قىلىشنى زادىلا خالىمايدىغان، ئىشنىڭ ئېتىنى ئاڭلىسا بېشى ئاغرىيدىغان، ئۆتۈپ كەتكەن ھۇرۇننىڭ ھۇرۇننىڭ خوتۇنى ئىشقا ھەيدىسە، تىللاپ ئۇنىمايدىكەن. خوتۇنىمۇ ئاخىر ئامال قىلالماي، ھۇرۇننى ئۆز مەيلىگە قويۇۋېتىپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، يۇرت چوڭلىرىدىن بىرى ھۇرۇنغا نەسەھەت قىلىپ:

— سەنمۇ خۇدانىڭ بەندىسى بولغاندىكىن ئۆزۈڭ ھالال ئەمگەك قىلىپ، يەر تېرىپ جېنىڭنى باقساڭ بولمامدۇ؟! — دەپتۇ. ھۇرۇن:

— ئەجەبمۇ بېشىمنى ئاغرىتتا! يەر تېرىساممۇ تېراي، بىراق نېمىدە تېرىمەن؟ — دەپتۇ.

— قوشنىلارنىڭ كالىسىنى سورىۋېلىپ تېرىغىن، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم. ھۇرۇن تەستە ئورنىدىن تۇرۇپ قوشنىدىن سىنىڭ كالىسىنى سورىۋېلىپ يەر ھەيدىگىلى بېرىپتۇ، بىر-ئاز ھەيدىگەندىن كېيىن قوش بىرنەرسىگە تاقاشقاندەك قىپ-تۇ، كالىسىنى توختىتىپ شۇنداق قارىسا، ئاتنىڭ كالىسىدەك بىرنەرسە چىقىپتۇ. بۇ نەرسە شۇنداق پارقىراق ئىكەنكى، يالت - يۇلت قىلىپ ھۇرۇننىڭ كۆزىنى قاماشتۇرۇۋېپتۇ. ھۇرۇن، بۇ نېمىدۇ؟ بىرەر ئادەمدىن سوراپ باقاي

دەپ، ئەتراپىغا قارىسا، يىراقتىن بىر ئادەم كېلىۋاتقۇدەك.
— ھوي ئاكا، تېز رەك بۇ ياققا كەلسە، — دەپ چاقىرىپتۇ.
ئۇ ئادەم يېقىن كېلىشىگە، ھەي، بۇ بۇلاڭچىمۇ نېمە،
دەپ ئويلاپ، چاپىنىنى سېلىپلا ھېلىقى نەرسىگە يېپىپ
ئۈستىگە ئولتۇرۇۋاپتۇ — دە، ئۇ ئادەمگە:
— ماۋۇ ئىككى كالىمدىن قايسىسى ئىلدامكەن؟ — دەپ

سورايتۇ. ھېلىقى ئادەم:
— ھەي، كالىنى سەن ھەيدىگەن تۇرۇپ ئۆزۈڭ بىلمىسەڭ،
مەن نەدىن بىلەي، — دەپ ئاچچىقلىنىپ كېتىپ قاپتۇ.
— ھۇرۇن، ئەجەب ئاسان قۇتۇلدۇما، دەپ ئەتراپىغا قارىسا
يەنە بىر ئادەم كېلىۋاتقۇدەك، ئۈنۈمۇ چاقىرىپتۇ — دە، يېقىن
كەلگەندە ئۇنىڭغىمۇ ئىشەنچ قىلالماي:
— ئاكا، مەن كەچكىچە قانچىلىك يەر ھەيدەرمەن؟ —
دەپتۇ. بۇ ئادەمنىڭمۇ ئاچچىقى كېلىپ:

— بۇنى سەن بىلمىسەڭ، مەن قانداق بىلىمەن؟ — دەپ
غودۇڭشىپ تىللاپ كېتىپ قاپتۇ. ھۇرۇن، بۇنىڭدىنمۇ خېلى
ئاسان قۇتۇلدۇم، ئەمدى كىمدىن سورىسام بولار، دەپ ئولتۇ-
رۇپ، ھە راست، خاندىنلا سوراي، خانداندا ئەقىل كۆپ بولىدۇ
دەيدىكەن، دەپ ئويلاپ، ھەيدىگەن يېرىنىمۇ تاشلاپ قويۇپ ئۆيىگە
قايتىپ كەپتۇ — دە، ئالدىراپلا يەنە تالاغا مېڭىپتۇ. خوتۇنى:
— تاماق پىشتى، يەۋېلىڭلا! — دەپتۇ. ھۇرۇن تاماق يەپ
ئولتۇرۇپ:

— قاراڭلا، خوتۇن، بۈگۈن ئېتىزدىن مۇنداق نەرسە تې-
پتۇالدىم، خانغا ئاپىرىپ كۆرسىتىپ باقاي دەيمەن، — دەپ
ھېلىقى نەرسىنى خوتۇنغا كۆرسىتىپتۇ. خوتۇنى قارىسا،
ئالتۇن. خوتۇنى چاندۇرماي:

— ئەجەب پارقىرايدىغان نەرسىكىنا بۇ، ئەكېلىڭلا مەن

ئوبدانراق كۆرۈپ باقاي، — دەپ ئېلىپ، ئورنىنىڭ ئاماققا
دۈم چۈشكەن ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئالتۇنىنى قىيىن قىلىپ قوي،
ئورنىغا شۇنچىلىك چوڭلۇقتىكى تاشتىن بىرنى چىقىرىپ،
چاندۇرماي يۆگەپ قويۇپتۇ.

ھۇرۇن تامىقىنى يەپ بولۇپ:

— ئەمىسە، مەن خاننىڭ ئالدىغا بارىدىغان بولۇپ قال-
دىم، — دەپ قويۇپ، چاپىنىغا يۆگەكلىك نەرسىنى كۆتۈرۈپ
يولغا چىقىپتۇ.

تاغ - داۋان ئېشىپ بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، خاننىڭ
ئوردىسىغا بېرىپتۇ - دە: «مەن خانغا بىرنەرسە ئەكەلدىم.
خان بىلەن كۆرۈشەتتىم» دەپتۇ. ياساۋۇللار كىرىپ خانغا
مەلۇم قىپتۇ. خان «كىرسۇن!» دەپ رۇخسەت قىپتۇ. ياسا-
ۋۇللار چىقىپ ھۇرۇننى ئوردىغا ئەكىرىپتۇ. خان:

— ھە، نېمە دەيسەن؟ — دەپتۇ. ھۇرۇن چاپىنىنىڭ ئا-
رىسىدىكى نەرسىنى ئېلىپ شۇنداق قارىسا، تاش تۇرغۇدەك.

ھۇرۇن، توۋا، بۇ پار-
قىرايدىغان نەرسە تاشقا
ئايلىنىپ كەتتىمۇ نېمە،
دەپ ئويلاپ، قورققىنىدىن
تەرلەپ كېتىپتۇ. خان:

— ھە، نېمە، مۇشۇ
تاشنى ئېلىپ كەلدىڭما؟ —
دەپتۇ. ھۇرۇن دەرھال
گەپ ياساپ:

— خان ئالىلىرى،
خوتۇنۇم بۇ تاشنى: «بەش
قاداق كېلىدۇ» دەيدۇ.

مەن: «كەلمەيدۇ» دەيمەن. شۇنداق تاللىشىپ قالدۇق. شۇڭا، سىلنى بۇ ماجىرائى ئايرىپ قويارىمىكىن، دەپ كېلىۋىدىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ خاننىڭ ئاچچىقى كېلىپ:

— بۇ مېنى ئەخمەق قىلغىلى كەلگەن نېمىكەن، ئايرىپ زىندانغا تاشلاڭلار! — دەپتۇ. ياساۋۇللار ھۇرۇنىنى شۇ جايدىلا باغلاپ ئايرىپ زىندانغا تاشلاپتۇ.

ھۇرۇن زىنداندا يېتىپ، مېنىڭ تاپقىنىم مۇنداق چوڭ-لۇقتىكى پارقىرايدىغان نەرسە ئىدى، بۇ قانداق بولۇپ مۇنداق چوڭلۇقتىكى قارا تاشقا ئايلىنىپ قالدى، دەپ قول ئىشارىتى قىلغاننى زىندان ياساۋۇللىرى كۆرۈپ قاپتۇ — دە، پادىشاھقا:

— بۇ ئوغرى يەرنى غېرىچلاۋاتىدۇ. بۇنىڭدا چوقۇم بىر سىر بار، — دەپ خانغا مەلۇم قىپتۇ. خان ھەيران بولۇپ:

— ئۇنى ئاچقىڭلار، مەن ئۆزۈم سوراپ باقاي، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ياساۋۇللار ھۇرۇنىنى خاننىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. — سەن يەرنى غېرىچلاپسەن، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — دەپتۇ. ھۇرۇن:

— بىزنىڭ ئۆيدىكى ئۆچكىنىڭ ساقىلى ئۈزۈنمۇ، خاننىڭ ساقىلى ئۈزۈنمۇ؟ دەپ غېرىچلاۋاتمەن، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان خان ئاچچىقىدىن تىترەپ كېتىپتۇ — دە: — ماڭا ھاقارەت كەلتۈرگەن بۇ ئەبلەخنى راسا ئۇ-رۇڭلار! — دەپ بۇيرۇپتۇ. ياساۋۇللار شۇئان ھۇرۇننىڭ پۇت-قولىنى باغلاپ، بويىغا تۆگىنىڭ چۆلۈۋىرىنى باغلاپ راسا ئۇ-رۇپتۇ. ئاغرىققا پايلىمىغان ھۇرۇن:

— ۋاي، مەن راستىنى ئېيتاي، مېنى ئۇرماڭلار! — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— ھە، ئېيتە! — دەپتۇ ياساۋۇللار. — پادىشاھنىڭ ئۆزىگە ئېيتمەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ ھۇ-

رۇن. شۇنىڭ بىلەن پادشاھنىڭ قېشىغا ئەكىلىپ بېرىلدى. ھۇرۇن:

— پادشاھىئالەم، بۇ گەپنى پەقەت قۇللىرىڭىزغا بىلدۈرۈڭ.

مەن، — دەپتۇ. پادشاھ قۇلقىنى يېقىن ئايرىپ:

— ھە، ئېيتە، — دەپتىكەن، ھۇرۇن:

— ۋاي پادشاھ، مەندەك بىگۇناھ ئادەمگە ماۋۇ سېسىڭىزنى

چۇلۇۋۇرنى باغلاپ ئۇرغۇزغان پادشاھنىڭ ئۆزى ساراڭكەن،

يالغان بولسا سوراپ باقسىلا، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلاپ پادشاھنىڭ تېخىمۇ ئاچچىقى كېلىپ:

— بۇ بىر ساراڭ نېمە ئوخشايدۇ، ئۇرۇپ ھەيدىۋې-

تىڭلار! — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ياساۋۇللار ھۇرۇننى ئۇرغان

پېتى ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. ھۇرۇن شۇ قوغلانغانچە

نەچچە ئولتۇرۇپ، نەچچە يېتىپ مىڭ بىر جاپادا ئاران دېگەندە

ئۆيىگە يېتىپ كەپتۇ. خوتۇنى:

— ئاران تەستە ئەقلىڭنى تېپىپ ئۆيىگە يېنىپ كەپسەن — دە.

ئەمدىلىكتە ئۆيىمىزدە ھەممە نەرسە تەل بولىدۇ، ھېچنېمىدىن

غەم قىلمايمىز، — دەپ ھۇ-

رۇننىڭ ئالدىغا خىلمۇخىل

ئېسىل تاماقلارنى ئېتىپ قو-

يۇۋېتىپتۇ. ئۆمىدە بۇنچىلىك

لەززەتلىنىپ تاماق يەپ باقمى-

غان ھۇرۇن ئالدىدىكى تا-

ماقلارنى تۈگىتىپ يەۋېتىپ،

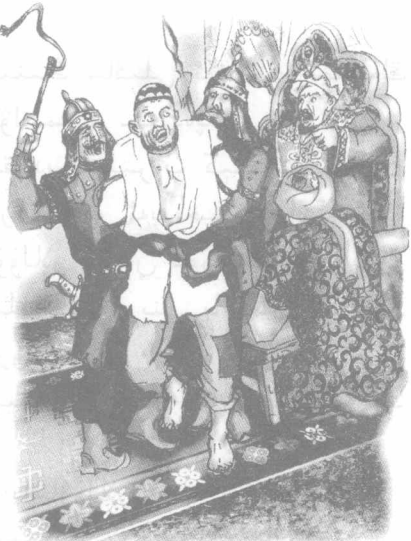
خاتىرجەم ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بۇ ئەر - خو-

تۇنلار تۇرمۇشنى توق، بايا-

شات، ئويدان ئۆتكۈزۈپ ئالەم-

دىن ئۆتۈپتۇ.

بەخت قۇشى

بار ئىكەنۇ يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ توق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا بىر دۆلەتمەن ئائىلە بولغانىكەن. بۇ ئائىلە كۆپ بالا - چاقىلىق، نەۋرە - چەۋرىلىك بولۇپ، ئۇزۇن زامان خۇشال - خۇرام، باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈپ كەپتۇ. چۈنكى، بۇ ئائىلە - گە بەخت قۇشى كېلىپ قونۇپ، ئۇزۇن يىل تۇرۇپ قالغانىكەن. بىر كۈنى بەخت قۇشى شۇ ئائىلىنىڭ ئاقساقىلى بولغان بوۋايغا:

— مەن سىلەرنىڭ ئائىلەڭلاردا ئۇزۇن يىل تۇردۇم. بىر جايدا ئۇزۇن تۇرۇۋېرىپ زېرىكىپ قالدىم، جاھاننى ساياھەت قىلغۇم كېلىۋاتىدۇ، مەن سىلەرنىڭ يېنىڭلاردىن كەتمەكچى بولۇۋاتىمەن. ئەمدى مەندىن سوراپ ئېلىپ قالىدىغان نەر - سەڭلار بولسا سوراپ ئېلىڭلار، — دەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا ماڭا ئۈچ كۈن مۆھلەت بەرسىلە، مەن خوتۇنۇم، بالا - چاقا، نەۋرە - چەۋرىلىرىم بىلەن باش قوشۇپ مەسلىھەتلىشىپ مۇۋاپىق جاۋاب بېرەي، — دەپتۇ بوۋاي. بوۋاي خوتۇن - بالىلىرى، نەۋرە - چەۋرىلىرىنىڭ ھەم - مىسىنى يىغىپ، ئۇلارغا بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ، بەخت قۇشىدىن سوراپ ئالىدىغان نەرسىلەرنى دېيىشكە باشلاپتۇ. بىر ئوغلى:

— تۆت تۈرلۈك چارۋا مال سوراىلى — دەپتۇ. يەنە بىر ئوغلى:

— ياق، يەر - زېمىن، سوقا - تۈگمەن، باغۋان بىر قىزى، دېسە، يەنە بىر قىزى:

— كاتتا، خىلمۇخىل مال بىلەن تولغان دۇكان سوراىلى، دەپتۇ. كىچىك قىزى:

— ھەممىدىن ئېسىل نەرسە ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مارجان، بىز شۇنى سوراىلى، — دەپتۇ. ئۇلار ئىككى كۈن

تالاش - تارتىش قىلىپ، ھېچ بىرلىككە كېلەلمەپتۇ. بوۋاي ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ، خىيال دەرياسىنى

بويلاپ توختاپ: — ھەي خوتۇن، بۇ مەسلىھەتكە قاتناشمىغانلار بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. خوتۇنى:

— يېڭى كەلگەن كېلىن قاتناشمىدى، — دەپتۇ. — ئۈنمۇ چاقىرىڭلار، — دەپتۇ بوۋاي. شۇنىڭ بىلەن

يېڭى كېلىن چاقىرىلغاندىن كېيىن، نەچچە كۈندىن بۇيان بولغان ئەھۋالنى كېلىننىڭ ئېيتىپ:

— بەخت قۇشىدىن نېمىلەرنى سوراپ ئالساق بولار؟ — دەپ سوراپتۇ. يېڭى كېلىن كۆپ ئويلىنىپ:

— بىز بەخت قۇشىدىن ئىتتىپاقلىقنى ئىنئام قىلىشنى سوراىلى. ئىتتىپاق بولساق، ھەممە ئىشىمىز راۋاج تاپىدۇ،

ئائىلىمىزگە بەرىكەت ياغىدۇ، جېدەل - ماجىرالاردىن خالىي بولۇپ، يەنىلا ھازىرقىدەك بەختلىك ياشايمىز، — دەپتۇ.

بوۋاي ئىنتايىن خۇشال بولۇپ: — مانا ئەمدى بەخت قۇشىدىن سوراپ ئالىدىغان ئەڭ -

گۈشتىرىمىز تېپىلدى، — دەپتۇ. — ئۈچىنچى كۈنى بەخت قۇشى بوۋاينىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ھە، سىلەر مەندىن نېمىنى سوراپ ئالماقچى بول-
دۇڭلار؟ — دەپتىكەن، بوۋاي:

— بىز سىلىدىن ئىتتىپاقلىقنى ھەدىيە قىلىپ كەتسىلە
دېگەن ئىلتىماسنى قىلماقچى، — دەپتۇ. بەخت قۇشى:

— مېنىڭمۇ سىلەردىن ئەگەتمەكچى بولغىنىم دەل شۇ
ئىتتىپاقلىق ئىدى، بۇنى يەنە سورىساڭلار مەن سىلەرگە بې-
رەي، مەنمۇ سىلەرنىڭ ئائىلەڭلاردىن كەتمەي، چۈنكى ئىتتى-
پاقلىقنىڭ ئۆزى بەخت، مەن ئۇنى سىلەرگە تاشلاپ بېرىپ
كېتەلمەيمەن، — دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن بەخت قۇشى بۇ ئائىلىدىن كەتمەي تۇرۇپ
قايتۇ. بۇ چوڭ ئائىلە يەنىلا بەختلىك، خوشال - خۇرام، ئى-
ناق تۇرمۇش كەچۈرۈپ، ئارزۇ - ئارمانلىرىغا يېتىپتۇ.

تۆت ساندۇق

بىر دېھقان ئېتىزدىن يېنىپ ئىشك ئالدىدا تۇرغانىكەن، سودىگەر سىياقىدىكى بىر كىشى بىر ئېشەكنى ھەيدەپ كېلىپ قايتۇ. ئېشەككە بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان تۆت ساندۇق ئارتىلغانىكەن. دېھقان قىزىقىپ ساندۇقنى ئالماقچى بولۇپ سودىگەردىن سورايتۇ:

— ھەي سودىگەر، بۇ ساندۇقلارنى ساتامسەن؟
 — نېمە ئوقەت قىلسەن؟ — دەپ سورايتۇ سودىگەر ياندۇرۇپ.

— دېھقانمەن، — دەپتۇ دېھقان راستىنى ئېيتىپ.
 — دېھقان بولساڭ، ساتمايمەن! — دەپتۇ سودىگەر.
 — كىمگە ساتسەن؟ — سورايتۇ دېھقان ئۆزىنىڭ كۆزى چۈشكەن ساندۇقنى تۇتۇپ تۇرۇپ.

— سەن تۇتقان ساندۇقنىڭ ئىچىدە زالىملىق بار، بۇنى پادىشاھقا ساتمەن، — دەپتۇ سودىگەر. دېھقان قولىنى ئىككى كىنچى ساندۇققا يۆتكەپ سورايتۇ:

— بۇنىچۇ؟
 — بۇ ساندۇقتا ئىلىم بار، — دەپتۇ سودىگەر، — ئا-
 لملارغا ساتمەن.

دېھقان بۇ سودىگەرنىڭ سۆزىگە ئەجەبلىنىپ، ئۈچىنچى

ساندۇقنى تۇتۇپ يەنە سورايتۇ:

— بۇنى كىمگە ساتسەن؟

— بۇ ساندۇقتا بېخىللىق بار، كىم ئەڭ باي بولسا شۇ.

نىڭغا ساتمەن، — دەپتۇ سودىگەر. دېھقان ئاخىرقى ساندۇق.

نى تۇتقانكەن، سودىگەر دېھقانغا قاراپ:

— بۇ ساندۇقنىمۇ تۇتما، بۇنىمۇ ساڭا ساتمايمەن، —

دەپتۇ. دېھقان سورايتۇ:

— بۇنى كىمگە ساتسەن؟

— بۇ ساندۇقتا ھىيلە — مىكر بار، بۇنى مۇشۇ ئالەم.

دىكى قازىلارغا ساتمەن، — دەپتۇ — دە، ئېشىكىنى ھەيدەپ

كېتىپتۇ، دېھقان ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ.

[General Information]

书名=维吾尔民间故事 16 维吾尔文

SS号=40250808

